

BETHANY APOSTOLIC INSTITUTE OF THEOLOGY
MYANMAR

MESSIANIC PROPHECIES ABOUT THE BIRTH OF JESUS CHRIST

18TH DECEMBER 2023

THE
INTERNATIONAL
THEOLOGICAL
SYMPOSIUM

20
23

EDITOR
CALEB O. T. NECHIFOR
EDITURA RISOPRINT

Toate drepturile rezervate autorului & Editurii Risoprint

*Editura **RISOPRINT** este recunoscută de C.N.C.S.
(Consiliul Național al Cercetării Științifice).*
www.risoprint.ro www.cncs-uefiscdi.ro

Opiniile exprimate în această carte aparțin autorului și nu reprezintă punctul de vedere al Editurii Risoprint. Autorul își asumă întreaga responsabilitate pentru forma și conținutul cărții și se obligă să respecte toate legile privind drepturile de autor.

Toate drepturile rezervate. Tipărit în România. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă sub nicio formă, prin niciun mijloc mecanic sau electronic, sau stocată într-o bază de date fără acordul prealabil, în scris, al autorilor.

All rights reserved. Printed in Romania. No part of this publication may be reproduced or distributed in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the author.

ISBN 978-973-53-3368-3

**The International Theological Symposium
“Messianic Prophecies About the BIRTH of Jesus Christ”**

Editor Caleb Otniel Traian Nechifor

Director editură: GHEORGHE POP

CONTENT

CUVÂNT ÎNAINTE [ENGL. + RO]

<i>Editor Caleb Otniel Traian NECHIFOR</i>	<i>3</i>
--	----------

I - ENGLISH

The prophetic significance of Bethlehem as the birthplace of the Messiah in Micah 5:2 <i>by Ruben C. AVRAM</i>	<i>6</i>
The Messiah: born according to the divine timetable <i>by Caleb Otniel Traian NECHIFOR</i>	<i>13</i>
Isaiah 9:6-7 - The pearl of messianic prophecies <i>by Gabi IZSAK</i>	<i>20</i>
Emmanuel - God being and dwelling with us <i>by Traian IURESCU</i>	<i>29</i>
Bethlehem in the life of a believer <i>by Ioan ISTRATE</i>	<i>35</i>
God's preplan to send Jesus to the world through a woman <i>by Jethro NGO KHO</i>	<i>37</i>

II - BRUMESE

FOREWORD	39
Ruben C. AVRAM	41
Caleb Otniel Traian NECHIFOR	49
Gabi IZSAK	57
Traian IURESCU	68
Ioan ISTRATE	75
Jethro NGO KHO	77

This volume contains the article of
The International Theological Symposium
“Messianic Prophecies About the BIRTH of Jesus Christ”
organized by the Bethany Apostolic Institute of Theology
from Yangon, Myanmar, Asia
on 18th December 2023

The Organizing Committee:

Pastor Prof. Ioan ISTRATE, Director at Bethany Apostolic Institute of Theology, Myanmar;

Pastor Prof. Dr. Caleb O. T. NECHIFOR, Bethany Apostolic Institute of Theology, Myanmar & “Pro Deo” Theoretic Christian Highschool, Cluj-Napoca;

Pastor Jethro NGO KHO, Interpreter, English – Burmese, Bethany Apostolic Institute of Theology, Yangon, Myanmar;

Ruben O'DONNELL, Interpreter, English - Romanian, Bethany Apostolic Institute of Theology, Yangon, Myanmar.

The Scientific Committee:

Pastor Prof. Drd. Ruben AVRAM, Elim Pentecostal Church - Brunn am Gebirge, Austria, Pleroma College of ITP Bucharest in Austria;

Pastor Prof. Dr. Caleb Otniel Traian NECHIFOR, Bethany Apostolic Institute of Theology, Myanmar & “Pro Deo” Theoretic Christian Highschool, Cluj-Napoca;

Pastor Prof. Dr. Gabi IZSAK, Philadelphia Church Melbourne & Director at Philadelphia Theological Seminary & CB President of BPR from AUS & NZL;

Presb. Prof. Dr. Traian IURESCU, Romanian Pentecostal Church Betania Melbourne & Philadelphia Melbourne Seminary and Sola Scriptura Batchelor;

Rev. Prof. Dr. Traian SECARĂ, Romanian Baptist Church Melbourne & Philadelphia Melbourne Seminary and Sola Scriptura Batchelor.

BETHANY APOSTOLIC INSTITUTE OF THEOLOGY, MYANMAR

Bethany Apostolic Institute of Theology, Myanmar is a higher education institution, accredited by CHIN CHRISTIAN ALLIANCE, being recognized by the MINISTRY OF RELATIONS IN MYANMAR, belonging to the Romanian Pentecostal Churches in Australia.

This institute aims to train Church servants to expand the Kingdom of God, based on the teaching of the Holy Scriptures and in collaboration with the Romanian Pentecostal Churches in Australia.

Romanians who emigrated to Australia, the US and Europe, now arriving in South Asia – departing from a small country on the map of the great powers, a country in South East Europe, with a troubled history, with hard years of communism, with saints who died for their faith in communist prisons – faithful Romanians – scattered among many nations, with a high purpose of God, to preach the Gospel and the Christian living to other peoples, to build churches and to form disciples of the Lord Jesus Christ.

After the opening of the first Pentecostal church in Yangon region, in May 2019 – the project of setting up a Christian school appeared, at the request and desire of some brothers in the area.

Thus took place in July 2019, the celebration of the opening of the first Christian school in that area, with the participation of 45 students – all over 18, who experienced new birth again and the New Testament baptism, eager to know more about God and biblical Christian living.

God help! God provide victory!

pastor prof. Ioan ISTRATE
Director at Bethany Apostolic Institute of Theology, Myanmar

CUVÂNT ÎNAINTE

Simpozionul Teologic Internațional „Profeții mesianice despre nașterea lui Isus Hristos” e al treilea simpozion internațional organizat de Institutul Teologic Apostolic „Betania” din Yangon, Myanmar. Simpozionul de față a avut un întreg scop:

- nevoia de a înprospăta în memoria studenților de la Institutul Teologic Apostolic Betania importanța și urgența aprofundării profețiilor mesianice legate de nașterea Mântuitorului, fapt derulat mult mai ușor în această perioadă a anului deoarece simpozionul a fost organizat în 18 dec. 2023, puțin înainte de sărbătoarea Nașterii Domnului Isus.
- o întâlnire la nivel internațional a mai multor profesori, care direct sau indirect au avut legături cu Institutul din Myanmar, fapt demonstrat prin faptul că simpozionul s-a derulat în format online, prin platforma ZOOM (respectiv transmisia live).
- dorința de a ridica nivelul teologic atât pentru studenții de la Institutul Teologic Apostolic Betania, cât și pentru toți cei interesați de acest domeniu. În acest sens, referatele susținute de domnii profesori s-au constituit și ca un punct de vedere biblic emis ca un contraatac la relativismul exagerat de care e caracterizată societatea postmodernă. Pe lângă prelegerile narative susține în cadrul simpozionului evidențiem trei dintre ele alături de autorii acestora, și anume: *The prophetic significance of Bethlehem as the birthplace of the Messiah in Micah 5:2* (Pastor Prof. Drd. RUBEN AVRAM); *Isaiah 9:6,7- The pearl of Messianic prophecies* (Pastor Prof. Dr. GABI IZSAK) și *Messiah: born according to the divine timetable* (Dan. 9:24-27, Pastor Prof. Dr. CALEB O. T. NECHIFOR).

Mulțumirea noastră e deplină înaintea lui Dumnezeu pentru întreg comitetul științific al simpozionului, deoarece fiecare membru al acestuia, prin lucrările dumnealor, au adus un plus de valoare cunoașterii teologice atât la nivel internațional, cât, mai ales la nivel național (studenților și, de ce nu, tuturor vorbitorilor de limbă burmeză, fapt derulat și prin caracterul trilingv (română-engleză-burmeză) al simpozionului.) Deși simpozionul a presupus prelegeri prezentate trilingv (în limbile: română-engleză burmeză), totuși considerăm ca fiind suficient ca volumul de față să fie bilingv (în engleză burmeză).

Mulțumim comitetului de organizare al simpozionului, pastorului IOAN ISTRATE (Director al Institutului Teologic Apostolic "Betania" din Yagon, Myanmar), pastorului JETHRO NGO KHO (Traducător, Engleză-Burmeză, Institutul Teologic Apostolic "Betania" din Yagon, Myanmar), care a fost atât traducător din engleză în burmeză, cât și invitat să susțină un referat. De asemenea, îi mulțumim și fratelui RUBEN O'DONNELL (traducătorul din limba engleză în limba română și viceversa), pentru efortul extrem de mare pe care l-a depus pentru a traduce de o calitate înaltă.

E unanim acceptat faptul că acest tip de lucrări îmbină corespunzător latura academică și cea spirituală, mai mult prin intermediul lor ni se propun puncte de legătură din mai multe puncte de vedere.

În final îi suntem recunoscători Domnului Isus pentru implicarea Sa vizibilă pe tot parcursul derulării acestui simpozion și pentru binecuvântarea pe care ne-a oferită chiar să publicăm lucrările simpozionului.

Editor,

Pastor Prof. Dr. CALEB O. T. NECHIFOR

FOREWORD

The International Theological Symposium "Messianic Prophecies about the Birth of Jesus Christ" is the third international symposium organized by the Apostolic Theological Institute "Bethany" in Yangon, Myanmar. The current symposium had a threefold purpose:

- The Bethany Apostolic Theological Institute shows the need to refresh the memories of the students with the importance and urgency of deepening into the messianic prophecies related to the birth of the Savior, making it much easier to discuss at this time of the year because the symposium was organized on Dec. 18. 2023, shortly before the celebration of the birth of the Lord Jesus.

- An international meeting of several professors, either directly or indirectly affiliated with the Institute in Myanmar, as evidenced by the symposium being conducted online via the Zoom platform (i.e., live streamed).

- The desire to elevate the theological standard both for the students at the Bethany Apostolic Theological Institute and for all those interested in this field. In this regard, the presentations delivered by the professors also served as a biblical standpoint issued as a counterattack to the excessive relativism characterizing postmodern society. In addition to the narrative lectures presented at the symposium, we highlight three of them alongside their authors, namely: The prophetic significance of Bethlehem as the birthplace of the Messiah in Micah 5:2 (Pastor Prof. Drd. Ruben AVRAM); Isaiah 9:6,7- The pearl of Messianic prophecies (Pastor Prof. Dr. Gabi IZSAK) and Messiah: born according to the divine timetable (Dan. 9:24-27, Pastor Prof. Dr. Caleb O. T. NECHIFOR).

Our gratitude is complete before God for the entire scientific committee of the symposium because each member, through their works, has added value to theological knowledge both internationally and, especially, at the national level (for the students and, why not, all Burmese speakers, a fact facilitated by the trilingual nature (Romanian-English-Burmese) of the symposium. Although the symposium involved presentations in three languages (Romanian, English, and Burmese), we still consider it sufficient for this volume to be bilingual (in English and Burmese).

We thank the organizing committee of the symposium, pastor Istrate Ioan (Director at Bethany Apostolic Institute of Theology, Myanmar), pastor Jethro NGO KHO (Interpreter, English – Burmese, Bethany Apostolic Institute of Theology, Yangon, Myanmar), who was both a translator from English in Burmese, as well as invited to give a paper. We also thank brother Ruben O'DONNELL (the translator from English to Romanian and vice versa), for the extremely great effort he made to translate of high quality.

It is universally acknowledged that this type of work appropriately combines both the academic and spiritual dimensions, offering points of connection from multiple perspectives.

Finally, we are grateful to the Lord Jesus for His visible involvement throughout the development of this symposium and for the blessing He offered us even to publish the proceedings of the symposium.

Editor,
pastor dr. NECHIFOR Caleb

THE PROPHETIC SIGNIFICANCE OF BETHLEHEM AS THE BIRTHPLACE OF THE MESSIAH IN MICAH 5:2

But you, O Bethlehem Ephrathah,
who are too little to be among the clans of Judah,
from you shall come forth for me
one who is to be ruler in Israel,
those coming forth is from of old,
from ancient days¹.¹

Argument

Several soteriological themes can be observed considering the context of the messianic prophecy regarding the place of Messiah's birth in Micah 5:2. God disconnects the Messiah from the capital city Jerusalem with its rulers. Yet, he chooses the origin of king David connecting the Messiah directly with him. Considering the unimportance of Bethlehem at the time when the prophecy was given, fulfilled and also the rich history of tragedies in that place, the birth of the Messiah brings elevation and comfort to God's people.

Keywords (5-10 words)

Soteriology, Bethlehem, Messiah, judgement, Davidic line, salvation

Introduction

The little town of Bethlehem is deep embedded both in the biblical narrative of the birth of the Messiah, Jesus Christ, and also in the traditional celebration of Christmas. It has an important role in the biblical theme of prophecy and fulfillment, the prophecy being given in Micah 5:2 and the fulfillment being narrated in the two gospel accounts who give insight into Jesus Christ's birth, Matthew and Luke (Matthew 2:3-6; Luke 2:4)

It is amazing to observe how God has fulfilled his promises regarding the coming of the Messiah in every single detail, even regarding to the birthplace. A detailed analysis of the promise-fulfillment theme of the prophecy was made by Caleb Nechifor in his dissertation "Messianic prophecies: promises, fulfillments and expectations regarding the promises". The aim of this paper is trying to give an answer to the question why Bethlehem? Why not another place? And what is the significance beside the fulfillment of the prophecy from Micah?

1. Background information about Bethlehem

¹ For all biblical references the ESV translation is been used.

The place where the Messiah should be born was Bethlehem of Judeah, called also Bethlehem Ephrathah. Bethlehem means “house of bread”. It has been controversial in which Bethlehem Jesus Christ had to be born, but according to the Old Testament prophecy of Micah 5:2 and the testimony of the Gospels (Mat. 2:1 and Lk. 2:4) it is clear that it is Bethlehem Ephrata, part of the clan of Judah.

Aviram Oshri claims that there is no archaeological evidence proving that Bethlehem of Judea was inhabited into the first century. He suggests that the authors of the Gospels have erred and that the place of birth is Bethlehem of Galilee, since it is just eight kilometers away from Nazareth in the territory which was distributed to the tribe of Zebulun (Josh. 19:15). People referred to Jesus as “Jesus of Nazareth” so, Oshri argues, it would make more sense to have Bethlehem of Galilee as the place of birth. These arguments cannot stand in front of the biblical, traditional and archaeological evidence in favor of Bethlehem Ephrathah as the place of birth. Beside the already mentioned biblical account, Ephrathah is mentioned in Gen. 35:19 for the first time. Ephrathah is also the geographical setting of the book of Ruth which has a very important role since it is the hometown of king David’s ancestors and his birth place. It is reasonable that the ruler of Israel, the Son of David would be born there. Traditionally speaking there is no ancient tradition which suggests another Bethlehem than Ephrathah being the place of birth.² Finally, the earliest reference to the town of Bethlehem outside of the Bible was discovered in 2012 on an administrative bulla (the so-called Bethlehem Bulla) which was dated to the 7th or 8th century BC.³

2. The context of the prophecy – the book of Micah

In the quest of understanding the significance of the birthplace it is essential to analyze the context of the prophecy – the whole book of Micah.

Micah lived in the town of Moresheth in Judah, not far away from Bethlehem, 38 km south-west from Jerusalem (1:14). He has often been called ‘the prophet of the poor’; more accurately, he is “a ‘prophet of the middle class’, who were being reduced to poverty, by the rich”, according to Bruce Waltke⁴. Micah delivered his messages to Samaria and Jerusalem during the reigns of Jotham (742–735 BC), Ahaz (735–715 BC) and Hezekiah (715–686 BC) - Jer. 26:17-19. According to LaSor, Micah and Isaiah delivered their messages at the same time. Both saw that Judah was moving towards a national

² We have early testimonies in the Patristics. For example, Augustine (354-430) underlines the biblical claim saying, “according to prophecy, Christ was born in Bethlehem of Judah, at the time, as I said, when Herod was king in Judea.” Similarly does Chrysostom (344-407) in his “Demonstration against the Pagans” where he points out that, “It was another prophet, again, who pointed out the place where he would be born. For Micah said, «And you, Bethlehem, the land of Judah, are by no means the least among the princes of Judah. For out of you will come the leader who will shepherd my people, Israel: and his going forth is from the beginning, from the days of eternity.»” Theodoret of Cyr (393-466) in his commentary on Micah states, “It is enough for piety for you to know, as we have said, that God has one only Son, one naturally begotten, who did not begin to be when he was born in Bethlehem but is before all ages. For listen to the prophet Micah: «And you, Bethlehem, house of Ephratha, are little to be among the thousands of Judah» [...]” (T. ODEN (ed.), *The Twelve Prophets, Ancient Christian Commentary on Scripture*, OT, vol. 14, InterVarsity Press, Downers Grove, 2003, 165-166.)

³ B. WINDLE, *O little town of Bethlehem*, Dec. 20210, <https://biblearchaeologyreport.com/2021/12/10/o-little-town-of-bethlehem-2/> (accessed February, 29th, 2024).

⁴ D. BAKER, D. ALEXANDER, B. WALTKE, *Obadiah, Jonah and Micah*, Tyndale Old Testament Commentaries, Vol. 26, Inter Varsity, Nottingham, 150.

catastrophe because of the apostasy and oppression of its leaders⁵. This is also underlined by Mignon Jacobs arguing that, “the leaders and other accused are characterized as abusing their power (e.g., 3:1, 5-6) and seizing people’s lands and possessions, thus reducing them to poverty (2:1-5).”⁶ Yet it is hard to make any distinction between the sins of the leaders and those of the people or to prioritize them.⁷

The main themes of the book of Micah are judgement and promise. It can be structured around oracles regarding these two themes: ⁸

I. Oracle of damnation against the Hebrew capital cities	1:2-16
II. Oracle against the leaders of Judah	2:1-3:12
III. Oracle of salvation	4:1-5:15
IV. Oracle against the leaders of Samaria	6:1-7:7
V. The mercy of God	7:18-20

God is condemning the sin of the two Hebrew capital cities because they have encouraged the sin of the nation. The same sins that were condemned by the prophets in the Northern Kingdom of Israel through the prophet Amos are now present in Judah. The corrupt leadership, both political and religious, is also condemned because of the violation of human rights. The threat of the captivity and exile is pronounced by the prophet but “judgement was never Yahweh’s last word for the covenant people.”⁹ There is hope and there is a future. God is showing his mercy through the promise of salvation by the coming of the Messiah (4:6-5:9) and the hope of the new Jerusalem rising from its ashes (4:1-5)¹⁰ At the same time God is teaching his people what is the heart of his requirements from his people. While the people think that through religious sacrifices they may propitiate God’s wrath over their sins (6:6-7), he reveals in 6:8 what can be stated as “one of the great summaries of prophetic religion”.¹¹

“He has told you, O man, what is good;
and what does the LORD require of you
but to do justice, and to love kindness,
and to walk humbly with your God?”

“God does not reject religious rituals; but neither is God pleased simply by the external performances devoid of obedience manifested in repentance and justice.”¹²

⁵ W. LASOR, D. HUBBARD, F. BUSH, *Old Testament Survey*, Second Edition, Eerdmans, Grand Rapids, 1996, 270.

⁶ M.JACOBS, “*Micah, Book of*”, in K. Vanhoozer (ed.), *Dictionary for theological interpretation of the Bible*, Baker Academic, Grand Rapids, 2005, 513.

⁷ S. TATU (ed.) *Micah*, Introducere în studiul Vechiului Testament - Cărțile profetice și poetice, Casa Cărții, Oradea, 2019, 277.

⁸ S. TATU (ed.) *Micah*, Introducere în studiul Vechiului Testament - Cărțile profetice și poetice, 278-279.

⁹ W. LASOR, D. HUBBARD, F. BUSH, *Old Testament Survey*, 273. ¹⁰ Ibid. 275.

¹⁰ Ibid. 275.

¹¹ R. Smith, *Micah-Malachi*, World Biblical Commentary, Vol. 32, Zondervan, Grand Rapids, 1984, 11

¹² M.JACOBS, “*Micah, Book of*”, in K. Vanhoozer (ed.), *Dictionary for theological interpretation of the Bible*, 514.

2.1 The pericope of the prophecy - Micah 5:1-4

The pericope is embedded in the section of the salvation oracle. Chapter four ends with the people of God crying loud “like a woman in labor” (4:10) being afflicted by their enemies (4:11). Jahweh encourages them revealing his plan (4:12) and promising them strength and victory (4:13). The first verse of chapter five lays down a stark contrast to the coming messianic prophecy. It seems that God wants to show that the promise made in 4:12 will be fulfilled but not through their own human means. The troops have to be mustered, but they are in the distress of a siege around Jerusalem. Waltke believes that the siege refers to Sennacherib’s attack on Jerusalem during Hezekiah’s reign.¹³ The slap on the cheek of the judge of Israel is interpreted as a humiliation and insult against the ruler, showing that “the victim is so defenseless he cannot even defend his face”.¹⁴ Cyril of Alexandria (AD 375-444) underlined the fact that striking the cheek represents a special dishonor.¹⁵

Instead of the actual weak ruler, God will bring forth a new ruler, whose roots go back to David’s genealogical line. He will be born in Bethlehem Ephrathah, which has been insignificant politically speaking at that period of time until the Messiah was born. Till that time Israel will be given up (abandoned, including the exile, compare with 4:10). Then the Messiah shall come being born through the one “who is in labor”. This may be a metonymy for Zion, referring to the covenant community which will bring forth the new age.¹⁶ The Messiah will relate to his people like a shepherd to his flock (5:4a) and will carry the strength and majesty of the name of the Lord his God”, which may be a reference to his divine nature. His rule will introduce a time of security for his people, and a period of reign which is not limited in time (“for now” shows the beginning of the period with no perspective of an upcoming end) nor in space (“to the ends of the earth”). The words “the ends of the earth” represent an ending phrase, which makes it reasonable to argument, that this pericope ends with verse four.¹⁷

3. Significance of the place of birth in Micah 5:2

God’s providential election of Bethlehem as place where the Messiah should be born has several soteriological implications: 1) discontinuation, 2) continuation and 3) elevation. These elements will be described in detail in the following lines.

3.1. The place of birth as discontinuation

A first understanding for Bethlehem as the place where the Messiah should be born is that it functions as a means of judgment against Samaria and Jerusalem, the capital cities and their leaders and

¹³ D. BAKER, D. ALEXANDER, B. WALTKE, Obadiah, Jonah and Micah, Tyndale Old Testament Commentaries, 197.

¹⁴ Ibid. 197.

¹⁵ T. ODEN (ed.), The Twelve Prophets, Ancient Christian Commentary on Scripture, OT, vol. 14, 165.

¹⁶ D. BAKER, D. ALEXANDER, B. WALTKE, Obadiah, Jonah and Micah, Tyndale Old Testament Commentaries, 201.

¹⁷ R. Smith, Micah-Malachi, World Biblical Commentary, Vol. 32, 43.

rulers (1:1). It is the capital city of Jerusalem where the seat of the ruler is placed. There the succeeding kings are born, raised and crowned. For this reason, the magi searched for the new born king first in the capital city of Jerusalem, the usual place a new king has to be born (Mat. 2:1-2). Now, by not choosing Jerusalem as place of birth, God is indicating that he is distancing himself from the depraved and corrupt rulers of Jerusalem. Actually, what Micah proclaims in 5:1 is essentially the fact that the present king is unfit and disqualified for being the fulfiller of God's plan of deliverance. God's solution is a new king from a location different from Jerusalem which was according to Ralph Smith too corrupt for Micah. Bethlehem, the place where the line of David began, is the new place of birth for the new ruler who will bring a new beginning of God's kingdom covering the whole earth.¹⁸

It is not the first time in the history of Israel that Bethlehem has been a place of discontinuation. This has occurred once before when David was anointed as king in by the prophet Samuel under the instruction of God sending him to Bethlehem. Saul's reign had been interrupted and taken away from him because of his disobedience. David was chosen directly as king by Jahweh, interrupting the succession of Israel's throne by heritage.¹⁹

Generally speaking we can interpret the birth of the Messiah in Bethlehem not only as a judgement of the rulers and leaders of Micah's time. Moreover, it is a judgement for all humanity. God disqualifies all human intelligence and effort, leadership and kingship, declaring them to be unfit for bringing forth a redemptive solution. It is God alone who can bring forth salvation. This reality is reflected in apostle Paul's words in Romans 3:22b-23: "For there is no distinction: for all have sinned and fall short of the glory of God, and are justified by his grace as a gift, through the redemption that is in Christ Jesus".

3.2. The place of birth as continuation

The place of birth is also a continuation in the sense of confirming the Davidic genealogy of the Messiah. Bethlehem is also known as the City of David. The city was David's family home (1 Samuel 16:1; 17:12) and the place where he was anointed king (1 Samuel 16:4–13). Caleb Nechifor observes correctly in his dissertation "Messianic Prophecies: promises, fulfillments and expectations regarding the promises" that some of the historical accounts about Bethlehem in the Old Testament represent a providential prototype of the Messiah being the Son of David born in Bethlehem: Boaz, the grandfather of Jesse lived in Bethlehem (Ruth 2:1,3,4); Jesse did not move from there and was called Jesse the Bethlehemite (1 Sam. 16:1) and David himself spent the first part of his life there (1 Sam. 17:12).²⁰ Moreover, the double name Bethlehem Epaphrah reflect the importance of making clear the connection between the origins of king David and the future Messiah. Micah shows that Israel is expecting a new

¹⁸ R. Smith, Micah-Malachi, World Biblical Commentary, 44.

¹⁹ J. Walton, V. Matthes, M. Chavalas, Comentariu cultural-istoric al Vechiului Testament, Casa Cartii, Oradea, 2016, 842.

²⁰ C. NECHIFOR, Profetii mesianice, 203.

David to come.²¹ The overlapping of David's origin and the Messiah's place of birth is just underlining this fact.

The second part of Micah 5:2 states that the ruler's forthcoming "is from old, from ancient days". The syntax "from ancient days" - (מִן הַיָּמִים הַקְּדִמִּים) mime - oulam) is believed by some to refer back to Adam, underlining the deep-rooted messianic hope, which go further back than the age of the kings of Israel. Nonetheless, Micah makes it clear by using this phrase that he is envisioning a new David. "From ancient days" is also being used by Amos (9:11) pointing to the days of David.²² Finally, the Patristics testify this understanding. Isho'dad of Merv, the bishop of Hedatta (around AD 850) wrote in his commentary on Micah about this phrase speaking from God's perspective that, "I have destined him to that from the beginning, through the promises already made to David."²³

Bethlehem as the place of birth carries with it the significance of a continuation in the Davidic dynasty, the Messiah being the "new David", the promised Son of David, the root of Jesse (Isaiah 11:10), identifying himself with the origins of David and Jesse. This detail reveals God's faithfulness towards David and through him to all mankind. God is keeping his covenant to his people. Though, the unfaithfulness of his people makes it impossible to bring forth salvation from their own rulers. However, God is bringing the solution through a new David, born from the city of David, who will sit on the throne of David ruling over the whole world.

3.3. The place of birth as elevation

A third feature of the significance regarding the place of birth is the elevation of the insignificant and lowly by the Messiah who identifies with them.

The prophecy of Micah describes Bethlehem being "too little to be among the clans of Judah". The word which is used here for "too little" is (צָעִיר) tsar). This is not the usual word used for "little" or "small" but one which is used on rare occasions when it is associated with the insignificant. The same word is used in Psalm 68:27: "There is Benjamin, the least of them, in the lead [...]"²⁴ Micah indicates that God's redemption is coming from a place which has been the least important among the clans in Judah. From a sudden Bethlehem is lifted up. The unimportant and insignificant town gets into God's attention. It becomes the center of Messianic hope, significance and future perspective. This elevation does not happen through Bethlehem itself but through the birth of the new ruler.

Bethlehem reflects the elevation of the social insignificant. The city has been socially and politically irrelevant for a long time. In the New Testament time it diminishes to a humble village.

²¹ J. WALTON, V. MATTHES, M. CHAVALAS, Comentariu cultural-istoric al Vechiului Testament, 842. Casa Cartii, Oradea, 2016

²² R. SMITH, Micah-Malachi, World Biblical Commentary, Vol. 32, 44.

²³ T. ODEN (ed.), The Twelve Prophets, Ancient Christian Commentary on Scripture, 165.

²⁴ R. Smith, Micah-Malachi, World Biblical Commentary, 44.

The same theme of elevation occurred once before in Bethlehem. That is underlined by the anointing of David, the youngest son of Jesse, the Bethlehemite. When Samuel was sent by God to Bethlehem in order to anoint one of his sons as king instead of Saul, David was not even there. His social status was low, being the youngest son and his brothers enjoyed a higher social status. But God chooses the youngest over the older, the one with a lowly status over the higher status. The socially insignificant is elevated.

Moreover, Bethlehem seems also to be associated with people experiencing tragedies. Historically, it is a place of tragedies. It is the place where Jacob's wife Rachel died and was buried (Gen. 35:19; 48:7). Naomi leaves her hometown in order to escape a famine and returns back only with Ruth, her daughter in law but without her husband and two sons (Ruth 1:1, 16-19, 22). It is also the hometown of a woman, whose murder caused the genocide of the people of Gibeah (Judges 19-20). Additionally, the birth account of Jesus Christ reveals another prophecy from Jeremiah 31:15 being fulfilled in Bethlehem (Mat. 2:16-18) - the tragic killing of the baby boys by king Herod which had the purpose to find and kill the Messiah. All these human tragedies which had occurred in Bethlehem reflect the reality of human history on a general but also personal level.

God seems to choose this place not despite of these tragedies but because of them. The birth of the Messiah in this place of human tragedy, suffering, grief and loss seems to indicate that God is partaking in our human suffering. He has not forgotten us, but identifies with all the human tragedies and comes in order to comfort and elevate those who are burdened and broken-hearted (Mat. 11:28).

Bethlehem signifies more than just the precise fulfillment of a messianic prophecy. It reflects the diverse facets of soteriological truth which has been offered to the world through Jesus Christ, the Messiah. May the remembrance of the place of birth of the Messiah always bear witness over the "the depth of the riches and wisdom and knowledge of God" (Rom. 11:33) through which he has brought forth our salvation through Jesus Christ.

Pastor Ruben C. Avram, MDiv.
Brunn am Gebirge, Austria

THE MESSIAH: BORN ACCORDING TO THE DIVINE TIMETABLE

Having observed that the birth of the Messiah was to take place before the tribe of Judah was dissolved, we proceed to a prophecy which points out in much greater detail the time at which this birth was foretold. An extremely important detail in the prophecies was that the Messiah had to come before the Temple in Jerusalem was destroyed. In the OT (Old Testament) there are several prophecies that stated (indirectly) that the Messiah would come to the material world before the Temple in Jerusalem was destroyed. Among these we mention the following:

- Mal. 3:1 – „And the Lord, whom you seek, Will suddenly come to His temple ...”;
- Ps. 118:26 – „Blessed is he who comes in the name of the Lord! We have blessed you from the house of the Lord.”;
- Zac. 11:13 – „And the Lord said to me, “Throw it to the potter”— that princely price they set on me. So, I took the thirty pieces of silver and threw them into the house of the Lord for the potter.”;
- Hag. 2:7,9 – „...and I will fill this temple with glory,’ says the Lord of hosts. ‘The glory of this latter temple shall be greater than the former,’ says the Lord of hosts. ‘And in this place, I will give peace,’ says the Lord of hosts.”

All these prophecies would be fulfilled at the time of the Messiah's entry into Jerusalem, being received with cheers as promised in Ps. 118:26 (the evangelists confirming this fact in Matt. 21:9; Mk. 11:9; Luke 19:38 ; John 12:13), and then entering the Temple to "clean", on which occasion he fulfilled another prophecy about God's house, namely: "My house will be called a house of prayer..." (Is. 56:7 - fact fulfilled in Matt. 21:13; Luke 19:46; Mark 11:17)

To the messianic promises concerning the entry of the Lord Jesus into Jerusalem and then into the Temple is added the most relevant promise in this sense from Dan. 9:26. If so far in the case of the analyzed promises the time of the Messiah's birth was highlighted in a fairly general way, that is, His coming will be before the tribe of Judah loses its leadership, and in the ones highlighted above, it shows that it will take place before the destruction of the Temple. Next, we will analyze a messianic prophecy that is much more accurate in terms of time, highlighting not only His birth, but especially His activity, His death, resurrection and the special role He will have as the Savior of mankind.

1. The Promise – Daniel 9:24-27

„Seventy weeks are determined for your people and for your holy city, to finish the transgression, to make an end of sins, to make reconciliation for iniquity, to bring in everlasting righteousness, to seal up vision and prophecy, and to anoint the Most Holy. Know therefore and understand, that from the going forth of the command to restore and build Jerusalem Until Messiah the Prince, there shall be seven weeks and sixty-two weeks; the street shall be built again, and the wall, even in troublesome times. And after the sixty-two weeks Messiah shall be cut off, but not for Himself; and the people of the prince who is to come shall destroy the city and the sanctuary. The end of it shall be with a flood, and till the end of the war

desolations are determined. Then he shall confirm a covenant with many for one week; but in the middle of the week, He shall bring an end to sacrifice and offering. And on the wing of abominations shall be one who makes desolate, even until the consummation, which is determined, is poured out on the desolate.” (Dan. 9:24-27).

The above promise was sent by God to the prophet Daniel (through the angel Gabriel). This prophet, after studying the prophetic books, understood that it was time for the 70 years of Babylonian captivity to end and as a result he stood before the Lord with fasting and prayer to understand more precisely when the liberation of the Jewish people would take place. After this period of deep humility, God reveals to Daniel not only the manner in which the Jews will be freed from Babylonian captivity, but especially the manner in which the Anointed One (Messiah) will come to earth.

Therefore, in the following we will focus on the study of this passage from an etymological point of view, more precisely it is necessary to analyse the terms used in the pericope, in order to particularly understand the meaning of the term "week" within the debated promise.

Terminology of the passage

The most eloquent terms for our study within this prophecy are:

- „decided” (חָתַם –WTT) which occurs 3 times (in vv. 24,26,27);²⁵
- Messiah (מָשִׁיחַ –WTT) which appears in v.26;²⁶
- „The Holy City”, which is Jerusalem and the “Holy Place” which is the Temple in Jerusalem;
- The phrases: “cessation of transgressions”, “expiation of iniquity”, “bringing eternal righteousness”, “anointing the Holy of Holies”, highlight the finality of the salvation plan carried out by the Messiah. In particular, the terms such as “ceasing” and “eternal” predict an activity absolutely different from that of the sacrifices, which, as stated in the book of Hebrews 10:1-4, brought a temporary forgiveness, but the sacrifice of the Lord Jesus made the lawlessness in a Christian’s life “cease”, bringing eternal righteousness.²⁷
- “weeks” (שָׁבוּעַ –WTT)²⁸ which means “seven” or “heptads”. This term is used six times in this passage alone, and like all other occurrences in the OT (20 in all), represents a period of seven.²⁹

²⁵ This expression emphasizes that God has clearly established the course of history, everything being "decided" by Him.

²⁶ Since this term was analysed in the second chapter of this paper, we will not resume the study of its meaning, considering that everything we stated there is also valid in this context.

²⁷ For a deeper understanding of these terms, we recommend: Ernst Wilhelm Hengstenberg, *Christology of the Old Testament and a Commentary of the Messianic Predictions of the Messiah by the Prophets*, vol. II (contains the Messianic prophecies of Zechariah and Daniel), translated from German by Reuel Keith, William M. Morrison, Washington, D.C., 1839, 298-328.

²⁸ WTT, cited BibleWorks8

²⁹ Fred G. Zaspel, "The seventy weeks" according to Daniel: A historical and exegetical analysis, apud Daniel Brânzei "The 70 weeks" in the Prophetic Bible series, <http://semnelevremurilor.wordpress.com/biblia-profetic/cele-70-de-saptamani/> (accessed April 29, 2013).

In the Hebrew context, the term “week”, unlike the other contexts (such as Romanian or English), does not mean only seven days, but both seven days, and seven years.³⁰ Therefore, we can affirm that the 70 of weeks in Daniel represents 70 times seven years³¹, that is 490 years.

The prophetic year

Another important problem for the correct perception of the passage is the understanding of the prophetic year from the Hebrew point of view. More precisely, we propose to establish how many days a calendar year had, according to the perception of Scripture. For this we will analyze how long the flood lasted according to the description in the chapter 7-8 of the book of Genesis.

Deepening this passage, we will notice that a calendar (prophetic) year in the sense of Scripture has 30 days³², and by deduction, an entire prophetic year has 360 days, which is also accepted in the Revelation.³³

Content of the promise

The passage states that the 70 week period can be divided into three parts:

1. 7 weeks to rebuild Jerusalem and implicitly the Temple (v.25a);
2. In addition to the 7 weeks, another 62 weeks will pass until the appearance of the Messiah in Jerusalem so a total of 69 weeks (v.25b,c);
3. After the end of the 69th week and before the beginning of the 70th, the “eradication” of the Messiah will take place, and also in this week, the people of a lord³⁴ who will come; will destroy Jerusalem and the Temple.

So, from the moment of issuing the decree to rebuild Jerusalem until its completion, 7 weeks passed, that is, 7×7 years = 49 years. Then, from the edict of the restoration of Jerusalem to the arrival of the Messiah in Jerusalem, 69 weeks passed, that is, $69 \times 7 = 483$ years³⁵. These being prophetic years, it means that from the moment the edict was issued until the coming of the Messiah, 173.880 days had to pass ($483 \times 360 = 173.880$).

³⁰ J. McDowell, brings as a biblical argument regarding this fact the passage from Lev. 25:2-4. Lev. 25:8 proves that there is a "multiple of a week of years.", apud J. McDowell, *Testimonies Demanding a Verdict*, 182. See also W. Kaiser, *The Messiah in OT*, 202.

³¹ The NTR Bible translates verse 24 as follows: "A period of seventy times seven years was decided for your people and for your holy city...". The same is understood by Hengstenberg, *Christology of the Old Testament and a Commentary of the Messianic Predictions*, vol. II, 293.

³² Genesis. 7:11 tells us that the actual flood began on day 17, month 2, year 600 (of Noah's life, we will abbreviate 17.02.600), then in Gen. 8:4 says that the flood stopped in 7/17/600, so it lasted exactly 5 months. Gen. 7:24 and 8:3 state that the flood lasted 150 days. Thus, a simple calculation proves that a month has exactly 30 days (150 days divided by 5 months = 30 days). The idea was taken from J. McDowell, *Testimonies that demand a verdict*, 183, but the manner of demonstration is ours. The same argument is presented by W. Kaiser, *The Messiah in OT*, 203.

³³ For more details consult J. McDowell, *Testimonies that Demand a Verdict*, 183. The first author of this scheme was Sir Robert Anderson, and more details can be found in his book: *Sir Robert Anderson, The Coming Prince*, Kregel Publications, Grand Rapids Michigan, 1957, pp. 67-75.

³⁴ It is absolutely clear that the passage speaks of two lords, the first (Messiah, the Ruler) who will appear at the end of the 69 weeks, and another lord, who will obviously not be from the Jewish people, will bring total destruction upon Jerusalem and the Temple, which will happen after the Messiah is "cut off and yet has nothing."

³⁵ It is absolutely clear that the passage speaks of two lords, the first (Messiah, the Ruler) who will appear at the end of the 69 weeks, and another lord, who will obviously not be from the Jewish people, will bring total destruction upon Jerusalem and the Temple, which will happen after the Messiah is "cut off and yet has nothing."

2. Fulfilments/ Accomplishments

The materialization of the analyzed promise (from Dan. 9:24) begins with the decree of Artaxerxes³⁶ to Nehemiah in the year 444 BC. (Neh. 2:1-8). It is true that there were three more decrees³⁷ described throughout the book of Ezra, but none of the walls of Jerusalem were reconstructed. Therefore, the decree of Artaxerxes remained, issued at Nehemiah's desire to rebuild "the city of the graves of my fathers" (Nehemiah 2:5), "in the month of Nisan in the twentieth year of king Artaxerxes" (Nehemiah 2:1) , that is, in the month of Nisan and year 445 BC.³⁸ By transferring this date to the Julian³⁹ calendar, we arrive at March 13, 445 BC. Next, to demonstrate the manner in which the aforementioned prophecy was fulfilled, we will use Sir Robert Anderson's⁴⁰ scheme.

2.1. Jesus' entry into Jerusalem

To be as clear as possible in the calculations, we will perform the calculation in two different ways:

(1) The number of days from the issuance of the decree (March 13, 445 BC) until the entry into Jerusalem (April 6, 32 AD). From the decree of March 13, 445 AD and until March 13, 32 AD. there are 445 solar years – from March 13, 445 BC to March 13, 1 AD. - to which 31 years are added - from March 13, 1 AD. to March 13, 32 AD – so a total of 476 solar years. Transforming these years into days we will reach 173.856 (i.e. $476 \times 365 + 116$ days⁴¹). It remains thus up to the number of 173.880 days, a difference of 24 days. Adding these 24 days to the date of March 13, we arrive at April 6, 32 AD.⁴² , the moment when the Lord Jesus entered Jerusalem.

(2) Calculating how many years correspond to 173.880 days. A simple calculation shows us that 173.880 days in solar years represent: 476 years and 24 days.⁴³

³⁶ It is about the emperor Artaxerxes I Longimanus, who reigned during: 465/464-425 BC, apud Biblia NTR, <http://www.bibleserver.com/text/NTR/Neemia2> (accessed on April 27 2013).

³⁷ Cyrus' decree of 539 BC. (Ezra 1:1-4); the decree of Darius from 519 BC. (Ezra 5:3-7) and that of Artaxerxes to Ezra in 457 BC (Ezra 7:11-16), apud J. McDowell, Testimonies that Demand a Verdict, 182. As McDowell points out the decree of Nehemiah 2 is the only one that provided for the restoration of Jerusalem, not just the Temple, as the other orders provided, apud J. McDowell, Testimonies that demand a verdict, 184.

³⁸ In the Hebrew calendar this decree was issued on 1 Nisan 3316.

³⁹ To convert a calendar date from the Hebrew format to the Julian calendar format (and if necessary to the Gregorian calendar) we recommend Rosetta Calendar, <http://www.rosettacalendar.com/> (accessed on April 27, 2013) and CalendarHome.com, <http://www.calendarhome.com/converter/> (29 April 2013).

⁴⁰ For more details regarding this scheme, we recommend the already mentioned book: Sir Robert Anderson, The Coming Prince.

⁴¹ These days correspond to leap years. Normally, we should have added 119 days to the 476 years ($476/4=119$), but it is known that in order to calculate correctly within the Julian calendar, three days must be subtracted every 400 years.

⁴² Or 6 Nisan 3792 (according to the Hebrew calendar) and 4 April 32 AD. (according to the Gregorian calendar). 32 AD also corresponds to the remark emphasized by the evangelist Luke in 3:23, where we are told that at the time of the beginning of his activity, the Messiah was almost 30 years old, so it is understood that he was still 29 years old, his activity lasting approximately 3 and a half years reaches AD 32.

⁴³ $173.800 : 365$ (days in a solar year) = 467 years and 24 days, the demo can be followed through below: $173.880 : 365 = 476$. From these 140 days we must subtract 116 days (for leap years), so 24 remain.

1460

=2788

2555

=2330

2190

=140 (days)

Therefore, the 69 weeks (that is the 483 prophetic years) spoke exactly about the entry of the Lord Jesus into Jerusalem, which was fulfilled after at least 197 years.⁴⁴

It is absolutely amazing how the prophecy in Dan. 9:25 had in mind the exact day when the Lord Jesus was to enter Jerusalem as King. Moreover, to this promise in Dan. 9 is joined by that of Zech. 9:9-10, in which the elements used by the Messiah to enter Jerusalem as King are specified in luxurious detail, even the animal that will carry Him being foreshadowed. Moreover, in Luke 19:42 we are told that the day of Jesus' entry into Jerusalem was a unique day for its inhabitants because it was "the day of their searching/ conviction." However, this day went unnoticed by everyone, including the priests who were quoting from Dan. 9:24-27 they were not careful enough to understand the time of fulfillment.

The prophecy further stated that at the end of the 69th week, and before the beginning of the 70th week, two absolutely distinct events will happen, namely:

- (1) The Messiah will be "cut off" and will have nothing;
- (2) Jerusalem and the Temple will be destroyed (Dan. 7:26).

2.2. „Casting out/ Expelling” of the Messiah

The crucifixion of the Messiah, as it is extremely well known, was on the Friday following the Sunday of Jesus' entry into Jerusalem, more precisely on April 11, 32 AD.⁴⁵ The prophecy states that the Messiah will be cut off, that is, he will have a cursed death, or in the Hebrew culture whoever was crucified was considered cursed. Moreover, the manner in which the Jews tried to "get rid" of the Messiah at all costs confirms that they considered Him as a "cast-out".

Although, at first sight it can be considered that the prophecy of Dan. 9:26 describes two contradictory events, it mentions both the "cutting off" of the Messiah and the fact that he "will have nothing." This "eradication" implies by definition eradication or total destruction. How is it possible for someone to be "cut off" and yet "have nothing"? This explicitly foretold that the Messiah, although he died, yet on the third day rose from the dead and therefore had nothing. Briggs, even emphasizes that the blessed end of this promise is the resurrection that will come after the "removal of the Messiah."⁴⁶

2.3. The Destruction of Jerusalem and the Temple

Returning to the moment when the Messiah entered Jerusalem in glory, let us note that one of the most amazing things was the way Jesus brought the promise from Dan. 9:26 into reality, concerning the destruction of Jerusalem and the Temple. He declared: "For days will come upon you when your enemies will build an embankment around you, surround you and close you in on every side, and level you, and your children within you, to the ground; and they will not leave in you one stone upon another, because

⁴⁴The prophecy of Dan. 9:24-27 dates from 165 BC. Hr., apud J. McDowell, Testimonies that call for a verdict, 186. So, until the fulfillment of the first part of it, namely the entry of Jesus into Jerusalem, at least 197 years passed (165+32), and until the destruction of Jerusalem and the Temple 267 years.

⁴⁵Or on 11 Nisan 3792 (Hebrew calendar) and on 9 April 32 AD (Gregorian calendar), apud Rosetta Calendar, <http://www.rosettacalendar.com/> (accessed on April 29, 2013).

⁴⁶ Briggs, Messianic Prophecy, 426.

you did not know the time of your visitation.” (Luke 19:43-44) The similarities between the promise in Dan. 9:26 and Luke 19:43-44 are striking:

- ✓ Both state that the destruction of the Temple will take place after the Lord's entry into Jerusalem, respectively at the end of the 69 weeks and before the beginning of the 70th week.
- ✓ Both highlight that Jerusalem, respectively the Temple, will be destroyed by a force external to the Jews, more precisely by “the people of a coming lord” (Dan. 9:26b), respectively by “your enemies” (Luke 9:43a);
- ✓ The destruction of the city is emphasized by both passages: “he will destroy the city and the Holy Place and its end will be like a flood... and together with it there will be desolations⁴⁷” (Dan. 9:26b), respectively “they will make you one with the earth, and they will not leave in you one stone upon another” (Luke 19:44).

The fulfillment of this promise took place in AD 70, when the Roman emperor Titus (“the lord who came”) sent an army that completely destroyed both the Temple and the entire city of Jerusalem. Therefore, everything that was foretold regarding the destruction of Jerusalem and the Temple was clearly fulfilled in history. Next, we will address the expectations related to the events described in the 70th week.

2.4. Expectations regarding the promise in Dan. 9:27

The time from the end of the 69th week until the beginning of the 70th week is kept as a “mystery”. Historically, the present time of mankind can be placed somewhere between the 69th week, which has been completed for a long time, and before the beginning of the 70th week. This period of time can also be called the “time of the Gentiles”, a special time for the non-Jews to accept the Messiah as Lord and Savior, that is, the period of the Church of Jesus Christ. When this period ends, grace will be taken from the Gentiles and moved back to the Jews and the 70th week will begin.⁴⁸

Therefore, this “last” week within the prophecy presents several extremely important eschatological events for the entire Universe and are highlighted in the last part of v.26. We are told that “it is decided that the war will last until the end, and with it, the desolations.” Therefore, the passage emphasizes that the Temple in Jerusalem will remain destroyed, until a “determined” time, that is, until the time of the “end”. Verse 27 points out that in the time of the end there will come a universal leader - introduced in the passage by the personal pronoun “He” - who will “make a lasting covenant with many for one week.” The terms of this covenant will be observed by both parties until “the middle of the week,” when this ruler “will cause the sacrifice and the meat offering to cease.”

Appearance of the Antichrist – v. 27

From the beginning we must emphasize that verse 27 presents a lord distinct from the one in v.25 (who is the Messiah), from the one in v.26 (emperor Titus) and especially from the one highlighted in

⁴⁷The promise of the desolation of the “house of Israel” is taken up by the Lord Jesus in Matt. 23:38, when he states that because their refusal to come under the “divine wings”, “their house will be left desolate”.

⁴⁸ Daniel Brânzei, “The 70 Weeks” in the Prophetic Bible series, <http://semnelevremurilor.wordpress.com/biblia-profetic/cele-70-de-saptamani/> (accessed April 29, 2013).

Dan. 8:9-1 and 11:21-35 (Antiochus IV⁴⁹). Then, in order to highlight the identity of this leader, it is important to analyze some expressions within the verse, which highlight the context in which he will come, namely:

✓ „The everlasting covenant” – implies the rebuilding of the Temple in Jerusalem and the acceptance of many people to enter into partnership with this leader;

✓ „The sacrifice and the gift of food” - highlights the way in which this leader will have access to the religious activities in the Temple;

✓ „On the wing of idolatrous abominations” along with the reconfirmation of this expression brought by Jesus in Matt. 24:15, which states that the “abomination of desolation” will be “placed in the Most Holy Place”, emphasizes the manner in which this leader will desecrate even the Most Holy Place in the Temple, into which he will introduce idolatry.

Taking into account all these characteristics, it is not difficult to state that this leader will be the Antichrist, called in Revelation: “the beast” (Revelation 13:1-18), and in 2 Thessalonians: “the man of lawlessness” or “the son of perdition” (2 Thess. 2:3-4). This will be an extremely prominent leader who will emerge from the Hebrew context in the time of the end.

To state what is the exact identity of the Antichrist (that is, to state what his name is or other similar details) represents more of a speculation than a study, a fact that does not suit the character of the present thesis at all. What we can emphasize is that the Antichrist will rise among the Jews (even if we have no evidence that he is a pure-blood Jew), that he will be accepted by them and for three and a half years (half of the week⁵⁰) he will bring unprecedented prosperity. During this time the Temple in Jerusalem will be rebuilt, a fact demonstrated by the covenant that will be accepted by "many" and will be an "eternal" one. But in the middle of the week (after these three and a half years), he will enter the Temple and declare himself as God (2 Thess. 2:4), coming "on the wing of idolatrous abomination"⁵¹. He will forbid the sacrifice and the gift of food; he will enter the Holy of Holies and then he will produce all the devastating events presented in the book of Revelation. The time in which he will "rule" (Rev. 13:7) in this way will be limited, namely: three and a half years (the other half of the week - Dan. 9:27), respectively the 24 months (Rev. 13:5). After exactly three and a half years, the Antichrist's fate is sealed, as the Messiah who is in control, will bring upon him a "certain destruction" (Dan. 9:27), "at the appearing of His coming," destroying him "with the breath of His mouth" (2Thess. 2:8).

Pastor Prof. Dr. CALEB OTNIEL TRAIAN NECHIFOR,
Bethany Apostolic Institute of Theology, Myanmar & “Pro Deo” Theoretic Christian Highschool,
Cluj-Napoca

⁴⁹Jill Shannon, A Prophetic Calendar: The Feasts of Israel, Destiny Image Publishers, U.S.A., 2009, 230.

⁵⁰ One week being the equivalent of 7 years, as I have already demonstrated.

⁵¹ More details regarding this fact can be found in Rev. 13:6-8. He will demand worship from all the inhabitants of the earth (Rev. 13:8).

ISAIAH 9:6-7 – THE PEARL OF MESSIANIC PROPHECIES

Summary

In a careful reading of the Old Testament, we notice that the message of the prophets of the Old Testament period was also directed towards the coming of the Messiah who, at the appointed time, will establish the kingdom of God on earth. One of these prophets was Isaiah, who was God's messenger for about 64 years (740-680 BC). During that time, Israel was taken into captivity and the Kingdom of Judah was invaded by Sennacherib, the king of Assyria. These two events indicated the danger of the dissolution of Israel as a state but also the dissipation of messianic hopes. And in the message of the prophet Isaiah, one can easily distinguish the approach of a world kingdom of peace. Whose King will be the Messiah (Isaiah 9:6-7).

Key words: prophecy, Messiah, Isaiah, Kingdom of God.

Introduction

Holy Scripture represents the inspired and infallible Word of God. It is a prophetic book. The Holy Scripture is different from other books in the world, because on its pages there are stories from the past, present and future. Prophecy occupies an important place in the Word of God, approximately 27% of the entire Bible contains prophetic messages. Of the 39 books of the Old Testament, 17 are prophetic books and almost all other books of the Old Testament contain a large number of passages that refer to various prophecies. In the Old Testament there are 1239 prophecies, and in the New Testament there are 578 prophecies.

The prophets of the Old Testament were people raised by God in difficult times of apostasy and moral decay. They addressed the nation of Israel in particular, criticizing its decay, announcing its discipline by punishment, exhorting it to repentance and announcing the future glory that God preserves for them in history.

One of these Old Testament prophets was Isaiah. Merrill F. Unger, says about the prophet Isaiah: „...he is the greatest of the Jewish prophets and orators. The splendor and precision of his expression, the richness and beauty of the images, the wide horizon and the harmonious style give him a special place among the prophets. He was rightly called: "Prince of the prophets from the Old Testament". He was rightly considered the "Evangelist of the Old Testament" and by the Church Fathers, the prophet Isaiah was the instrument chosen by God to give the world immersed in darkness the most luminous book of Messianic prophecy. This designation is due to the fact that the book was written under divine inspiration, the book that bears his name in both the Hebrew and Christian canons, which translated means providential: "Salvation is of the Lord." The book contains many references to the life and work of the Messiah. It was written by the prophet Isaiah somewhere between 701 and 681 BC, so about 700 years before the events referred to by the prophet inspired by the Holy Spirit, who mentions in his book about

the birth, death, resurrection, ascension , the return of the Messiah. Other prophets who lived during Isaiah's time were: Micah and Hosea.

We know nothing about his father, Amos, but we know about Isaiah that he was married (Is. 7:3) and had two children: Shear Yashub - "A remnant will return" and Maher-Salal- Haz-Baz - " Haste from the prey, throw yourself upon the prey" (Is. 8:3). His wife was also a prophetess. It is debatable whether Isaiah was of priestly descent. His entrance into the Temple would seem to indicate this (Is. 6:6 compared with 2 Chronicles 26:18). The 53 chapters are well known, in which the sufferings of the Messiah and His glorious resurrection are described; and chapter 61, was read by the Lord Jesus Christ in the synagogue in Nazareth and mentioned by the Evangelist Luke, here in this chapter the prophet Isaiah presents the work of the Messiah.

Here is what he mentions about the prophecies in the Book of Isaiah "God Question", an online Bible study application:

More than any other book in the Old Testament, Isaiah focuses on the salvation that will come through the Messiah. The Messiah will one day reign in righteousness and justice (Isaiah 9:7; 32:1). The Messiah's reign will bring peace and security to Israel (Isaiah 11:6-9). Through the Messiah, Israel will be a light to all nations (Isaiah 42:6; 55:4-5). The Messiah's kingdom on earth (Isaiah chapters 65-66) is the goal toward which the entire book of Isaiah is moving. During the Messiah's reign, God's righteousness will be fully revealed to the world. In an apparent paradox, the book of Isaiah also presents the Messiah as one who will suffer. Isaiah chapter 53 vividly describes the Messiah suffering for sin. Through His wounds healing is accomplished. Through His suffering our transgressions are taken away. This apparent contradiction is resolved in the Person of Jesus Christ. In His first coming, Jesus was the suffering servant of Isaiah chapter 53. At His second coming, Jesus will be the conquering and ruling King, the Prince of Peace (Isaiah 9:6).

Before developing the main ideas that come to argue the title of this paper, I will make some references regarding the prophecies.

The importance of prophecy

A definition of prophecy can also be the following, announcing, foretelling an event or events before they take place. Chuck D. Pierce defined prophecy that it "speaks to us of what is in the mind and heart of God, as those things are revealed to us by the Holy Spirit. Prophecy is the outpouring of the heart and very nature of God."

As for the prophet, this is the one who receives revelations from God (dreams, visions, messages). In the Hebrew language the term for "prophet" is "nabi". In the light of the Holy Scriptures, we have the following terms for the notion of prophet: prophet - the one called to speak in the name of God, "nabi" - Jer 1:7, 15, 19. This word has Akkadian origin. He shows the objective, the active work as a messenger of God, sent to speak the Word of God. And "seer", which shows the subjective element, the way in which the prophet receives divine revelation.

Regarding the message that a prophet must have, he fulfills three functions, according to Trandafir Şandru, namely: first of all, to interpret the Law for the people (Deut. 18, Is. 58:1; Mal. 4: 4). The prophet had to show the people their sins and call them to repentance; to show him the transgressions of the commandments of the Law and the return to their fulfillment.

Secondly, he foretold the future and the events related to Israel, the Gentiles and the coming of the Messiah, and the activities of many prophets were related to the historical events of his time, they had the mission of showing how the events and duties of the people would proceed. The prophets announced the judgment, the salvation and the Kingdom of the Messiah. Thirdly, they were called in times of apostasy to return the people to God (2 Chron. 21:6; Ezek. 3:17; 33:7). The prophet Elijah, in the time of the idolatrous king Ahab and his wife Jezebel, becomes a fierce fighter against idolatry and, like a trumpet, sounds the awakening, calling the people to the true God (1 Kings 17).

An important aspect about Holy Scripture is that it reveals God's self-revelation through His attributes. First of all, He is All-Knowing (Is. 46:9, 10, 11b). Henry C. Thiessen asserted about God that, "...he is infinite in knowledge. He knows Himself and all things perfectly, from eternity, whether things actually happen, whether they are only possible, whether they are past, present, or future. He knows things directly, simultaneously, exhaustively (correctly) and accurately." Second, He is Almighty (Ps. 115:3). Floyd H. Barackman believes that "...this quality gives God all power, including the ability to carry out His plan. He is God Almighty (Gen. 17:1)". Thirdly, he is Faithful (Num. 23:19b; Ps. 138:2). According to Millard Erickson "God keeps all his promises. This is a function of His unlimited power and ability. Thus, He could never undertake to do something of which He would ultimately prove to be incapable." Fourthly, he is a watchman (Jer. 1:11,12). Wayne Grudem believes that "God watched over the progress of time as the events unfolded in His creation. Then, at the right time "when the fullness of time had come", God sent his Son into the world."

Classification of prophecies

From the perspective of addressing the prophetic message, a division of the prophecies can be as follows: regarding Israel; regarding different peoples; with regard to all mankind; regarding the unfolding of the events of history; concerning different cities (Isaiah 17); and regarding the Messiah.

The messianic prophecies are somewhere around 332 prophecies. The role of these prophecies was to prepare the Jewish people for the coming of the Messiah and also to help identify the Messiah (Luke 24:25-27, 44; John 5:39). Petru Popovici affirms: "These messianic prophets are not only numerous, but go into such detail that reason is forced to believe the truth of the Scriptures." (...) The fulfillment of these prophecies in the Lord Jesus shows that He was the Christ".

The message of the prophecies of the Old Testament reveals Christ the Lord, showing His importance and superiority. All these prophecies constitute a strong proof of His divinity, of the purpose of His coming. These prophecies include aspects of: His birth, His nature, His mission, His ministry, His passions, His death, His resurrection, His ascension and His return.

The fulfilled prophecies about the person of the Lord Jesus Christ determine three fundamental truths: Jesus Christ is the Son of God; Jesus Christ is the awaited Messiah and the Bible, the book of prophecies, is true. The apostle John said: "Jesus did many other signs before his disciples that are not written in this book. But these things were written that you might believe that Jesus is the Christ, the Son of God; and believing, you may have life in His Name." (John 20:30-31)

The message of hope - Isaiah 9:6-7

The prophet Isaiah had a very special message in his book, "For unto us a Child is born, unto us a Son is given, and the kingdom shall be upon His shoulder; They will call him: "Wonderful, Counselor, Mighty God, Father of the Eternal, Lord of Peace." (Is. 9:6) Further, the prophet Isaiah mentions: "He will cause His kingdom to increase, and an endless peace He will give to the throne of David and to his kingdom, He will strengthen it and support it by judgment and righteousness, from now and forever; this is what the zeal of the Lord of hosts will do." (Is. 9:7) This message transmitted by the prophet Isaiah remained a mystery until the coming of Jesus Christ. The message of the prophet Isaiah was clear because he announced the coming of a world leader and a world kingdom in the messianic age, an aspect that only became evident after the life, death and resurrection of Jesus Christ, so the prophet had spoken of none other than his Son God, a confession that the apostle John records in his Gospel, a confession that Martha makes: "I believe that You are the Christ, the Son of God, who was supposed to come into the world." (John 11:27) and after which Israel longs.

That is why it is necessary to dwell on a few things in the text that could only be better understood after the first coming of Christ, before dwelling on the meanings hidden in the Messianic names in the passage mentioned above. First of all, we have in mind the birth of the Messiah: "For unto us a Child is born, unto us a Son is given...". It is a prophetic message that causes the people of Israel to be attentive to the coming of the Messiah, that's why since the time of Isaiah, every mother in the people of Israel had the desire to be the mother of this savior of Israel. And after the birth of Jesus Christ in Bethlehem of Judea and the fulfillment of the prophecy was a sure thing, it was not only about the birth of a world leader "...a Child was born to us...", but also about the incarnation of the Son of God in the world that He created it "...a son was given to us". Both statements in Isaiah's prophetic message describe the humanity and divinity of Jesus of Nazareth. Regarding His humanity there are several proofs including: Jesus was born like men (Gal. 4:4; Mat. 1:18-2:11; Lk. 1:30-38; 2:1-20; Rom. 1:3); He had a human development (Lk. 2:40, 52); he had the essential elements of human nature: body (Mat. 26:12), soul (Mat. 26:38) and spirit (Lk. 23:46); he had experiences specific to the human being: He felt tired from the journey (John 4:6), hungry (Matt. 4:2), thirsty (John 19:28), slept (Matt. 8:24), was tempted (Heb. 2:18; 4:15).

And some proofs regarding His divinity are as follows.

A first aspect is that His divinity was highlighted through the works performed (Matt. 8:27;

John 11:25-26); the power to forgive people's sins, only God possesses this power (Mk. 2:5, 10-12; Lk. 7:47-50); accepted the worship that is reserved for God alone (Ex. 20:2-3; Deut. 6:4; John 20:28; Rev. 19:10). Another aspect is that His divinity is observed from the attitude of the Savior: He declared Himself equal with God the Father (John 5:18; 10:30); He identified Himself with God (John 8:58; 17:11) and a final aspect of His divinity is that it follows from His perfection (Heb. 7:26; 1 Pet. 2:22). In Thiessen's opinion, the two natures of Christ are indissolubly united and therefore: the person of Christ is theanthropic, but not His nature; the two natures or substances form a personal existence also called hypostatic union; the union of the two natures includes human qualities and deeds as well as divine ones; ensures the presence everywhere of both His divinity and His humanity.

Secondly, we have in mind the Kingdom of the Messiah "...and the kingdom will be on His shoulder..." (Is. 9:6). This expression has both prophetic and practical significance. Moreover, Isaiah prophesied that this son of Israel will rule from Jerusalem, and his impact will be worldwide (Is. 2:3-4). An aspect that is also reinforced by the apostle John in his book, Revelation, the last book of the Bible, in which it is mentioned what an angel of God proclaims regarding the fact that the kingdom of the world has been placed in the hands of the Lord Jesus Christ, and He will reign over you forever (Rev. 11:15).

Next, the character of the Messiah can be noted from what the prophet Isaiah says: "...They will call him..." (Is. 9:6) from the names he bore. The meaning of Jewish names has a connotation full of meaning, because each name contains a very important message and by the fact that it presents the character of the one who carries it, but at the same time the destiny of the one who is called to fulfill it can be glimpsed. For example, Jacob means "he who clings to the heel, deceiver", because at one point he stole his twin brother Esau's birthright. Later, Jacob's name was changed by God to Israel, which means "God fights". Another example of a name is that of the prophet Elijah which means "Yahweh is God", a destiny that can be clearly seen when all the people of Israel are gathered on Mount Carmel and who have come to this conviction that they are standing in the presence of the true God. But let's take as an example the name of the prophet Isaiah, which means "Jahweh saves". Therefore, the Names that were given to Jesus of Nazareth are actually both a description and a characterization of the Servant-Ruler who left the glory of heaven to incarnate and redeem humanity from the state of sin but also to establish the Kingdom to God.

The evangelist Luke records that in the name of Jesus Christ we are saved (Acts 4:12). And the apostle Paul reinforces this by stating that every Christian must live and testify in this name (Col. 3:17), but before this name every knee will bow whether in heaven, on earth or under the earth, all confessing that Jesus Christ is Lord (Phil. 2:9-11). That is why it is very important to understand the meanings of the name that Isaiah prophesied more than 600 years before the incarnation of Jesus Christ - the Messiah. So the compound names used by the prophet Isaiah regarding the Messiah are "descriptive" pointing to the character and work of the Servant of God, the Son of God who came into our world to become the Son of Man.

The first name is "Wonderful Counselor" which literally means "a wonderful counselor". "Wonderful" - "Pele" meaning "extraordinary thing, hard to understand". This term is also used in Psalm 139:6: "Such wonderful knowledge is above my power: it is too high for me to lay hold of." The prophet Isaiah states that the coming of the Child-Son will be a miracle. This is a characterization not only of what He will do, but also of what He will be. He himself, through the work carried out, will surpass the limit of our understanding. And "Counselor", is used to describe an emperor who advises his subjects or people. In this sense, the prophet Micah also uses it: "But why are you crying out so loudly now? Didn't you have an emperor? You no longer have a counselor, why are you in pain like a woman in childbirth?" (Micah 4:9). So Isaiah prophesies about the coming of a Counselor who will bring deliverance for the sorrows and troubles of this fallen world from the presence of God. And in Jerusalem they will receive the advice they need (Is. 2:3; 11:2; 28:29). At twelve years old, Jesus of Nazareth entered the Temple in Jerusalem, where he talked with the wise men of the people who were amazed by the wisdom he had (Lk. 2:46-47). His wisdom was to those who listened to him a source of amazement mingled with bewilderment (Matt. 11:54). Even the apostle Paul would say later that in Jesus Christ all the treasures of wisdom and knowledge are hidden (Col. 2:3).

The second name is "Mighty God" - "El-Gibor", which is also a compound name. Here "He" is the singular form of the name "Elohim", God the Creator. Sometimes it is used with the meaning of "important people or even other gods" (John 10:34), in the Old Testament it is used to identify the living and true God as the prophet Isaiah uses it in Isaiah 31:3. The second name is "Strong" - "Gibor" which means "power, strength, heroism". The prophet Isaiah presents it: "A remnant, the remnant of Jacob, shall return to the mighty God" (Is. 10:21). This is also how Moses describes God: "For the Lord, your God, is the God of gods, the Lord of lords, the great, powerful and fearful God" (Deut. 10:17). In another section of his prophetic book, Isaiah reveals to us how this divine power will be manifested (Is. 61:1-3). At the beginning of His ministry, Jesus Christ opened the scroll of the book of Isaiah and read in the synagogue in Nazareth, revealing Himself: "The Spirit of the Lord is upon Me, because He has anointed Me to preach the Gospel to the poor; He sent me to heal the brokenhearted, to preach release to the captives, and recovery of sight to the blind; to release the oppressed and to announce the year of the Lord's mercy." (Lk. 4:18-19) Then he closed the book and gave it to the caretaker saying: "...Today these words from the Scripture that you heard were fulfilled." (Lk. 4:21) But the disciple Nicodemus also realized who Jesus Christ is (John 3:2).

The disciples of Jesus also realized this (Mat. 8:27; 16:16). And Mary Magdalene realized that he was freed from the power of the evil one (Lk. 8:2). Saul of Tarsus on the road to Damascus had a very special encounter when he felt this and his life was changed once and for all by Jesus Christ (Acts 9), and later he declared without hesitation: "I can do all things in Christ which strengthens me." (Phil. 4:13) Jesus Christ was still "El- Gibor" before His birth from the virgin Mary. Holy Scripture tells us that all things were made through Him (John 1:3; Col. 1:16). He had the same power during His earthly life: power over nature (Lk. 5:1-11), power over diseases (Matt. 9:18-26), power over demons (Lk. 8:26-39), power over sins (Mk. 2:3-12) and power over death (1 Cor. 15:1-19). Moreover, through the works that

benefited the suffering and helpless among the people, a public power was manifested, as the apostle Peter preached on the Day of Pentecost: "Men of Israel, listen to these words! On Jesus of Nazareth, a Man vindicated by God before you by the miracles, signs and works full of power that God did through him in your midst, as you well know;" (Acts 2:22). This power that the Lord Jesus Christ had and manifested in full was the validation of His divinity (John 20:30-31). A power that the apostle Peter talks about in his first epistle that guards us today and preserves us for eternity: "You are guarded by the power of God, through faith, for salvation ready to be revealed in the later times!" (1 Pet. 1:5).

The third name given to him is "Father of the Eternal." A name that far surpasses the name given to Abraham, who is the father of the Jewish people. In the ancient language the expression "father of ..." denoted possession. It should be noted that here in the prophetic message that Isaiah had, the Messiah is at the same time "a son has been given to us" but also the "Father of the Eternals", who became a child through incarnation, but He has always been the "Father of the Eternals", and how states William MacDonald, He is the Source of eternity, but also offers eternal life to all who believe in Him. Which implies some aspects that we have to take into account. He dwells in holiness but has an eternal dwelling, and he has in mind the broken and humble man (Is. 57:15). His name is eternal, with this name the faithful will bless each other (Ps. 72:17-19). The Lord Jesus Christ is the source of life (Rev. 21:6-7).

All these denote the eternity of the Messiah, but at the same time they highlight certain divine attributes. The Lord Jesus Christ is pre-existent, as Moses presents him: "Before the mountains were born and before the earth and the world were made, from eternity to eternity, You are God!" (Ps. 90:2) He is self-sufficient, even Moses introduces him as "Jehovah" - "I am that I am" in Exodus 3, which shows that God exists outside of creation, but always equal to himself and sufficient in itself.

The evangelist John presents in his gospel an episode from the life of the Lord Jesus Christ in which his divinity is confirmed. It is a discussion that the Lord Jesus had with the Jews, in which He declared that God is His Father, and the Jews affirmed that they are the sons of Abraham. Next, Lord Jesus draws their attention that if it is as they claim, they should do the deeds of Abraham. The Jews felt offended, and they answer him with an allusion to the "disputable" birth that He had: "We are not children born of fornication; we have one Father: God." (John 8:41).

The claim of the Jews is combated by the Lord Jesus with a statement that demonstrates their status to Him and to God, associating their paths and behaviors with the "father of lies" which is the devil (John 8:42-44), Maier Gerhard, specifies here that the devil coordinates and influences their behavior. The Lord Jesus tells them that their connection with Abraham was only of a physical nature, but from a spiritual point of view, they were sons of the devil. The Lord Jesus further declares: "Truly, truly, I say to you, if anyone keeps My word, he will never see death." (John 8:51). This statement of the Lord Jesus disturbs the Jews who said of the Lord Jesus that he is a Samaritan and has a devil, because Abraham died and the prophets also died, considering themselves greater than Abraham. Lord Jesus answers them that he is not looking for his glory, but God the Father glorifies him, because he knows him and fulfills his word compared to them. But He does not stop here, but further declares that Abraham jumped for joy

when he saw His day. And this statement denotes that the Lord Jesus is somewhere outside of history, showing that Abraham had prophetic revelations regarding His person and work. These words spoken by the Lord Jesus make the Jews even more perplexed and skeptical (John 8:52-57). Then the Lord gives them a reply: "Truly, truly, I say to you that before Abraham was born, I am." (John 8:58). Even if it seems a mistake in appearance, the statement being a reality of His existence outside the space-time coordinates, because He has no past and future, but everything is in a continuous and permanent present, as the author of the Epistle to the Hebrews declares: "Jesus Christ is the same yesterday and today and forever!" (Heb. 13:8).

The fourth name is "Lord of Peace" - "Sar Shalom" and in MacDonald's opinion it means "the one who finally brings peace to this troubled world". The prophet Isaiah presents the theme of His glorious kingdom. It is God's ultimate purpose with men. The Messiah being the mediator between God and men: "But He was pierced for our sins, bruised for our transgressions. The punishment that gives us peace fell upon Him, and by His wounds we are healed. We all went astray like sheep, each went his own way, but the Lord made the iniquity of us all fall upon Him." (Is. 53:5-6). He came to restore all things in a Kingdom of peace (Acts 3:21). A Kingdom that the apostle Paul also speaks of as the hope of the entire creation (Rom. 8:16-23). The kingdom of God represents the eternal reign of God in contrast to the earthly reign, and its finality is a universal one, it is not one limited only to the Jewish people, it does not have only a vague hope for the future, but is linked to the person of Jesus Christ and the mission Saddle. But until the establishment of the future Kingdom, the Lord of peace can bring His reign in the hearts of the believers who follow Him: peace in the midst of life's trials (John 14:27); peace in the process of spiritual growth and maturation (1 Thess. 5:23); peace having the final perspective (Rom. 16:20); peace in interpersonal relationships (Eph. 4:3) and peace as a feature of the Fruit of the Holy Spirit (Gal. 5:22-23).

Conclusion

The prophets were men of God with a special calling, in the prophetic messages they received from God they also dealt with the contemporary problems of the society in which they lived. But they also announced events from the near future or the distant future regarding the exile, the return from exile, the coming of the Messiah, the return of the nations to God, the Day of the Lord. All these are parts of the eternal plan established by God even before the foundation of the world. Messianic prophecies had an important role in preparing the coming of the Messiah.

The first prophecy we encounter in the Holy Scriptures is in Genesis 3:15, here it is mentioned about the coming of the Messiah, it was spoken by God Himself, in the word of the curse spoken to the snake: "I will put enmity between you and the woman, between your seed and her seed. It will crush your head and you will crush its heel." In this verse is related the first mention of the human genealogy of the Lord Jesus Christ where it is said about Him that He is "the seed of the woman". And through the prophet Isaiah, God announced: "For unto us a Child is born, unto us a Son is given, and the kingdom shall be

upon His shoulder; They will call him: "Wonderful, Counselor, Mighty God, Father of the Eternal, Lord of Peace." "" (Is. 9:6) All these names mentioned and attributed to the Lord Jesus Christ, show the power of God manifested through the miracles he performed, the divine wisdom he had, the eternity of his being, and the title he carried of "Lord of peace" indicates the character of His kingdom.

Pastor Prof. Dr. GABI IZSAK,
Philadelphia Church Melbourne & Director at Philadelphia Theological Seminary
& CB President of BPR from AUS & NZL

EMMANUEL – GOD BEING AND DWELLING WITH US

Biblical texts for reference: Isa 7:14 (NKJV) and Mat 1:22-23

“Therefore, the Lord Himself will give you a sign: Behold, the virgin shall conceive and bear a Son, and shall call His name Immanuel” (Isa 7:14).

*“So, all this was done that it might **be fulfilled which was spoken by the Lord** through the prophet, saying: „BEHOLD, THE VIRGIN SHALL BE WITH CHILD, AND BEAR A SON, AND THEY SHALL CALL HIS NAME EMMANUEL,” which is translated, “God with us.” (Mat 1:22-23)*

This speech will start by exploring how this Messianic prophesy (Isa 7:14) fits in its Isaia's context as a typological rather than predictive **fulfilment** in the view of the early chapters of Mathew; then will explore the miraculous birth of Messiah and the „**sign**” given by God in this prophesy and will conclude by presenting some of the hidden treasures in the meaning of the name Immanuel.

Introduction.

I will start with the opinion that **Spurgeon** said of this passage, that it is said to be *“One of the most difficult in all the Word of God. It may be so; I certainly did not think it was until I saw what the commentators had to say about it, and I rose up from reading them perfectly confused.”*⁵² I am not pretending to do any better in my speech –than confuse you, but may the Holy Spirit reveal to each of us the beauty treasures about the God and Messiah that are hidden in this Biblical text.

If we were to focus our research just on the prophesy from Isa 7:14 without reading the interpretation given by the Gospel of Mathew, chapters 1-2, will most likely end up with the same sad result mentioned by Spurgeon – confusion. For the correct understanding of this prophecy and its Messianic fulfilment, we must have a broader view of the subject and need to be familiar with all the details given in Isaia chapters 7-9 and look at it in parallel with the fulfilment interpretation about Immanuel, from Matthew chap 1-2. The main topics of concern in this text (Isa 7:14), that were raised by scholar interprets were related about:⁵³

- 1) the possibility of this prophesy being fulfilled during the reign of king Ahaz, then
- 2) questions were raised about the status of the women who would bear the child and of course, one more issue, but not the last one,
- 3) up to what extent or limit will God be with us (in the OT, God's presence was in the tabernacle then in the Holy place of the Temple which was built by king Solomon).

⁵²taken from the Metropolitan Tabernacle Pulpit C. H. Spurgeon Collection 'The Birth of Christ' Vol 40, Sermon 2392, pg. 1. chs2392.pdf (spurgeongems.org), accessed 08.06.2024.

⁵³On this subject, see Mark Allan Powell, *God With Us: A Pastoral Theology of Mathew's Gospel* (Fortress Press: Minneapolis, 1995), pg. 3-27; R. C. H. Lenski, *Commentary on the New Testament: The Interpretation of St. Matthew's Gospel* (Peabody, MA: Hendrickson, reprint 2001 [1943]), 77; Leonhard Goppelt, *Typos: the Typological Interpretation of the Old Testament in the New*, trans. Donald H. Madvid (Grand Rapids: Eerdmans, 1982), 18.

The context in which the prophesy was given.

In its original Hebrew context, Isa 7:14 refers to the promise that Judah *would be delivered from the treat* of the greater northern powers of Syria and Israel⁵⁴ (Isa 7:1-2; 2Kings 16). Isaia assures Ahaz that their imperial plans to conquer Judah will fail because of God's faithfulness. God gave him a sign and promised a stunning reversal – the land of Syria and their alliance will be laid waste (Isa 7:1-7) before the child of a *young woman* (עַלְמָה, almâh) would reach the age of moral discernment (the ability to judge well.). The child would be given a symbolic name, a short Hebrew sentence אִמְּנוּ-אֵל (Immanu-El) corresponding to other symbolic names in the Isaiah book. Then in Isaiah 8:8, „Immanuel” is addressed as already present. Matthew, however, understands *Jesus to be the fulfilment of the whole Scripture* with irrespective affirmations of their original meaning (Hebrew and Septuagint text).

The selection of this passage by Matthew is not arbitrary because he is drawn by four things that made it appropriate:

- 1) The original prophesy is addressed to the “House of David” (Isa 7:2)
- 2) Matthew's faith affirms that Jesus is the one *in whom* the promised *deliverance* is realised, *in and through* whom „God is with us.”
- 3) Since the LXX had translated עַלְמָה (almâh) with *parthenos* (παρθένος), which means ‘*virgin*’, this provided another point of contact for Matthew to identify Jesus in the Messianic prophesy of Isaia 1:14. Matthew is using ten times formula quotations “*it might be fulfilled*” five of which are found in the birth story (chap 1-2).
- 4) Matthew changes the LXX's second person singular in Isa 1:14 “*you* shall call” to third person plural “*they* shall call.” While the Hebrew conception was that Messiah would save and be just with Israel, Matthew refers to the “*New people – born again*” with whom God will have the continuing presence among them and dwell with.

Going one step further in our research, I like to point out by affirming that this prophesy from Isaia 7:14 and its fulfilment's description in the book of Matthew, contains heaps more information than just the tribe of Judah protected by God from its enemies at that particular time, and it is more than a child who was going to be miraculously born.

The deeper meaning of this onetime event reveals Jesus regarded by Christians *as the Messiah* of the Hebrew prophecies and the saviour of humankind, who is coming to be and dwell with each of us. Even though in Mathew 1:21 the angel gives the instruction that the name to be Jesus, there is no conflict with the second name “Immanuel” which is interpreted God with us since to save people from sin is to encounter God's saving presence. *Since Jesus was not literary called Immanuel the prophesy fulfilment*

⁵⁴In this presentation I am concern with the text from Isaia 7:14 as it stands. For a discussion of the reductional history of the text, see H. G. M. Williamson, “The Messianic Texts in Isaiah 1-39.” in King and Messiah in Israel and Ancient near East (ed. John Day; JSOTSup 270; Sheffield: Sheffield Academic, 1998), 244-49.

points out that God's presence is known in Jesus, Immanuel who saves His people and will dwell with them.

Looking at the larger contextual description and details of the first text cited from Isaia 7:14, could be observed that when Matthew speaks of the OT being ***fulfilled***, he refers to typological rather than predictive fulfillment. Typological interpretation had been employed earlier in Judaism, citing the exodus as the model or „type” by which the OT prophets understood God's subsequent act of redemption of Israel and Gentiles (cf. Isa 40-66) and became, in early Christianity, a basic key by which the Scriptures were understood.⁵⁵ While the Jews expectation for the most waited Messiah (Χριστός - ***Christos***) will come to save His people – Israel, God had always planned and prepared through Messiah the salvation of the whole world. Typological fulfillment in the life of Jesus refers to the fullest expression of a significant divinely intended ***pattern of events***, not just once at a particular time.

Another important think that I would like to point out is that many authors have held the position that Isaia 7:14 predicted the coming of Messiah in the near future.⁵⁶ On the other hand, critical scholars have limited this prophesy as being fulfilled during the reign of Ahaz. But we must acknowledge that the prophets wrote as they were inspired of the Holy Spirit, but did not understand the things that they were writing about, and how that he was writing of a local instance, but yet it had a prophetic aspect towards the future. ***And much of prophecy has a two-fold interpretation.*** They call it the near and the far fulfillment. And this is true of much prophecy. ***In the near prophecy interpretation***, many commentators think that this was immediately fulfilled when a young woman in the royal household shortly married, conceived a son, and unknowingly naming him “Immanuel. And by the time this child knows good from evil, both these kings that have conspired against you will be wiped out, and that was true⁵⁷. In this near prophesy interpretation, Isaia does predict the impending invasion of Judah. On the other hand, the prophecy in its long-term was a prophecy of the birth of Jesus Christ – Messiah in that, *"The Lord Himself shall give you a sign."*

It was God's plan for Jesus to be conceived by the Holy Spirit, without man interference and the woman bearing and giving birth will be a Parthenos.

"Behold, a virgin shall conceive, and bear a son, and shall call his name Immanuel." We know that Isaia 7:14 is a prophecy of Jesus Christ, because it is interpreted by the Holy Spirit in Matthew's gospel, chapter 1:23 as a prophecy. When it speaks there of how Mary and Joseph were engaged, before they had any relations, Mary was found to be with child by the Holy Spirit (Luke 1:35), that it might be fulfilled according to the word of the prophet Isaia. Matthew interprets this passage of scripture to be a

⁵⁵E. E. Ellias, *Biblical Interpretation in the New Testament Church*, in *Mikra: Text, Translation, Reading and Interpretation of the Hebrew Bible in Ancient Judaism*. Philadelphia, Fortress, 1988, 173.

⁵⁶Justin Martyr, *First Apology*, chap.33 (ANF 1:174). Irinaeus, *Against Heresies* 21.4 (ANF 1:452). Origen, Robert Gundry, Edward J. Young, George Soares, Daniel Schibler, etc).

⁵⁷Both Pekah and Rezin are going to get wiped out. They'll no longer be reigning over Syria and over Samaria within twelve or thirteen years (before this boy came to eat solid food, Israel and Syria were to be defeated).

prophecy of the virgin birth of Jesus Christ. Now, the Hebrew scholar Jensen⁵⁸ who has written a Hebrew lexicon and is recognized as one of the outstanding Hebrew scholars has suggested that the Hebrew word here translated virgin should be translated "a young maiden." You know why he suggests that? Because he said he doesn't believe in miracles, and it will be a miracle for a virgin to have a child. And so that's why he said, and that's why he translates **this young maiden**. Well, what so much of a sign about that? That happens every day. It takes away the whole thrust of the scripture. But the prophesy states that, a virgin shall conceive. The Greek word that was translated by these seventy scholars who translated the Septuagint, the Greek version of the Old Testament 200 years before Christ, they chose to translate this Hebrew word with a Greek word that can only mean virgin (parthenos).⁵⁹ *"Therefore, the Lord Himself shall give you a sign. Behold, a virgin shall conceive, and bear a son."*

But going on step further, **this sign** is telling us that the child was not born like any other human beings with the interference of man but be conceived by the Holy Spirit (Luke 1:35). This way the hereditary transmission of the sin committed by Adam and Eve would be eliminated. Which means that, in His human nature Jesus was born free of the Adamic sin, and during His earthly life He did not commit sin at all – being the Lamb of God who takes away the sin of the world!

God being with us, has established God's reign already – but not yet completed.

While this verse (Isa 7:14) starts with the prophetic announcement of the supernatural manifestations of the child's birth, it also is **metaphorically** describing the messianic work, namely, establishing the presence of God with His people. In the first book of the NT, Matthew announces the fulfilment of this prophesy "God with us" (Mat 1:23), and the same Gospel ends with the powerful statement: *"I am with you always"* (28:20). This promise of omnipresence is part of a Matthean Christological theme (1:23; 18:20; 28:20). In fact, Jesus is the presence of God in a sense similar to John 1:14 *And the Word became flesh and dwelt among us, and we beheld His glory, the glory as of the only begotten of the Father, full of grace and truth*. Here, Jesus is the incarnated „Word" (John 1:1) – God is once again walking planet Earth. While the OT referred to God's actually dwelling in the Most Holy Place in Jerusalem temple, it came to mean that once again, the glory of God was dwelling on planet Earth. While Isaia has "you will call" which is in singular form, Mathew has "they will call", namely, **those who join the messianic community**. The purpose thereby contemplates to observe the laying of the open way for our re-union with God. It reveals the reality of the Incarnation – The uncontroverted mystery of "God manifested in the flesh" (Bultman sees it a "risk God has taken"⁶⁰ by giving up some of His Godly attributes (the glory, omnipresence, etc), and *"taking the form of a bondservant, and coming in the likeness of men"* (Phil 2:7).

⁵⁸ Joseph Jensen, Immanuel, in ABD 3:393.

⁵⁹ This is especially clear because the Old Testament never uses the word in a context other than virgin and because the Septuagint translates it categorically virgin.

⁶⁰ Jürgen Bultman, *The Crucified God: The Cross of Christ as the foundation and criticism of Christian theology* (Fortress Press: Minneapolis, 1974), 87-107

The Gospel of Matthew emphasizes the interpretation to bring out the fact that God's Son, now to be born in flesh, shall not only be Jesus – Saviour, but also God with us; he is the manifestation of God in our midst. The promise of the name is fulfilled in Jesus “*I am with you always*” (Mat 28:20) by his helpful and saving presence with his people in their sorrow, their conflict with sin, and their struggle with death. The coming of Jesus – God with us, not only fulfils the long waited ancient promise of God but marks the advent of „something greater than the temple” (12:6) such that we may now say “God is with us” (1:23) in a way that God has not been with us before.

The actual accomplishment of this purpose consequent upon our reception of Christ means the actual union with God, a communion with Him as our Friend, Father, and final Joy. Matthew does not present the coming of Jesus to establish of God's reign as now being complete. We must continue to pray for God's kingdom to come and God's will to be done (6:10) when soon will arrive in its fullness, in another sense not seen before.

“God with us” – The great secret of our Christian joy lies in this fact, that we believe in a present, not in an absent Jesus; One who is Emmanuel – God with us. ***Try to get hold of that great fact of our Lord's presence, and then you will see what results flow from it.***

The fact of our Lord's abiding presence ought to make us brave – If God be for us, and with us, who can be against us? No temptation need be too strong to be conquered, no difficulty need be too hard to be overcome, by those who know that God is with them – Emmanuel. The promise of God's presence inherent in the name Emmanuel is said to be fulfilled in the granting of the name Jesus with its new inherent promise of salvation. Significantly, for Matthew the promise of salvation alone, rather than its definitive accomplishment, is sufficient for recognition that God is with us: God is present where there is hope for salvation.

Christ came as God with man.

In what sense then, is Christ GOD WITH US? Jesus is called Immanuel, or God with us, in his incarnation; God with us, by the influences of his Holy Spirit, in the holy communion, in the preaching of his word, in private prayer. And God with us, through every action of our life, that we begin, continue, and end in his name. He is God with us, to comfort, enlighten, protect, and defend us, in every time of temptation and trial, in the hour of death, in the day of judgment; and God with us and in us, and we with and in Him, to all eternity.

The following can be said of this accomplished mission by Christ coming as God with man:

- It shows how low God bent down to save man; He added the nature of one of His own creatures to His own divine nature, accepting the weaknesses, frailties and dependency that the creature experiences.
- It shows what a great miracle it was that God could add a human nature to His own and still remain God.

- It shows the compatibility between the unfallen human nature and the divine nature; that the two could be joined shows that we are truly made in the image of God.

- It shows that we can come to Him; if He has come to us, then we can come to Him. Then, if Jesus Christ be God with us, let us come to God without any question or hesitancy. Whoever you may be, you need no priest or intercessor to introduce you to God, for God has introduced himself to you.

The fact of our Lord's abiding presence ought to make us good to each other – Look on your fellowmen, and learn from the incarnation to respect man, every man, as wearing the flesh which Jesus wears.

Conclusion

In giving this sign, the Lord had in mind the spiritual Israel and its enemies, the deliverance being the redemption brought by the Messiah. This sign was now to be given and the prophecy fulfilled. And they, not only His parents, but men and people that would know Him, especially those that would accept His salvation, would call His name Emmanuel: God with us. These words were fulfilled in His person – Jesus is the strong God, the almighty Lord, He is with us, not according to His condemning justice, but according to His loving-kindness and tender mercies, *“the Word was God,” and “the Word became flesh and dwelt among us”* (John 1:1, 14). I have argued that Isaiah 7:14 refers to a child who will be born during reign of king Ahaz and Matthew interprets this historical context in the birth and life of Jesus as typological fulfilment. The chief characteristics of typological interpretation are very important in understanding Matthew's meaning of the references and quotations of the OT. This seem to have been a common method of interpretation to use „fulfilment” language to point to typological-prophetic fulfillment that God's eschatological rule has been inaugurated through the life, death and resurrection of Jesus.

Presb. Prof. Dr. TRAIAN IURESCU,
Romanian Pentecostal Church Betania Melbourne
& Philadelphia Melbourne Seminary and Sola Scriptura Batchelor

BETHLEHEM IN THE LIFE OF A BELIEVER

(2 Sam. 23:15, 1 Sam. 16, Luca 2:15-16, Isaia 9 :6)

All the glory belongs to the Lord, and may the birth of Jesus Christ be useful to us. I would like to share some thoughts about the meaning of Bethlehem in the life of every believer. I propose we make an imaginary visit to Bethlehem. The shepherds said, let's go to Bethlehem. In 2 Samuel chapter 23, we visit Bethlehem, and at the gate of Bethlehem we see a well. David was at war against the Philistines, he was extremely thirsty and had only one desire. And David asked, who will fetch me some water to drink from the well at the gate of Bethlehem? We know about the war we are all fighting, which we see in Ephesians chapter 6. In which we need to drink the water, refresh our spirit and overcome all our enemies. The Lord Jesus Christ cried out on the day of the feast, Whoever thirsts and believes in me must come to me, and out of his heart will flow rivers of living water. So don't forget about the well at the gate of Bethlehem and that burning desire to drink the water and to be filled with the Holy Spirit of God. In this way we will be victorious over the worldly system, over our flesh, over the devil and over all evil spirits.

In the second visit at Bethlehem we see a horn with anointing oil. God commanded the prophet Samuel to go to Bethlehem and to take with him the horn filled with anointing oil. The elders and people from the city asked, why has Samuel come to Bethlehem? There took place a election and special anointing of David. From that moment on, the Spirit of the Lord would come upon David and he would win the wars in which he was fighting.

We also had our own Bethlehem, when we also took part in a election and a Holy anointing. In 1 Corinthians chapter 12, we see that there are different gifts, different ministries and different activities. And all are from the same Spirit, we are all members in the body of Christ, and we all have different works to be done. So therefore let not the Spirit of the Lord depart from us in all the works we do. Let's make a third visit to Bethlehem. From the east came a guiding and leading star. The wise men looked for the star and followed after it. The star stopped over Bethlehem, over the babe. The star had done its job, it had guided the wise men to the Lord Jesus, to baby Jesus. We also are a guiding and leading stars for those who are in darkness, and we must lead them to the Lord Jesus. There is a beautiful verse in Daniel 12:3, "Those who are wise shall shine Like the brightness of the firmament, And those who turn many to righteousness

Like the stars forever and ever". So I repeat, every single one of us has the calling to be a guiding and leading star. We do not lead people to King Herod's palace, neither do we lead them to religions, cults and denominations. We lead people to the Lord Jesus Christ. In regards to this visit to Bethlehem I would like to remind you, the shepherds that went to Bethlehem had met with the Lord Jesus were praising the Lord and spoke to everyone about what they had seen and what they had heard. So for me personally, Bethlehem tells me to be a guiding star for those who are in darkness. And therefore after my encounter with the Lord Jesus, I will continue to praise and worship him and to tell others about the signs and wonders he has done.

There are many times Bethlehem is mentioned throughout the Bible, I referred to only four ideas, four thoughts in regards to Bethlehem. But I would like for the last signification, for our last visit to Bethlehem to talk about the manger in which Jesus was born. In Luke chapter 2, the manger is mentioned three times. The Lord Jesus humbled himself and became obedient until death and even death of the cross. The manger teaches me humbleness and humility.

I end here and remind you all about the four encounters in regards to Bethlehem, for us to visit regularly the well at the gate of Bethlehem, for us not to forget about the horn with the anointing oil, about our election and ministries which the Lord has given us. Without having the Spirit of the Lord upon us, our works have no power and no value. We are to be a guiding and leading star, until the second coming of our Lord Jesus Christ, to lead those who walk in darkness towards the light. And for the fourth point, let us not forget about the manger. The first, second and third very important thing is humbleness, the Lord Jesus was the pillar of humbleness, and that is why God lifted Him up on high. From humbleness lifted to Glory. And once again I say, may birth of the Lord Jesus Christ be useful to us. I wish you all to be blessed and to have a new year filled with blessings by the Lord.

Amen.

Pastor Prof. IOAN ISTRATE,
Director at Bethany Apostolic Institute of Theology, Myanmar

GOD'S PREPLAN TO SEND JESUS TO THE WORLD THROUGH A WOMAN

“And I will put enmity between you and the woman, and between your seed and her seed; He shall bruise your head, and you shall bruise His heel” (Gen. 3;15)

Introduction

After the fall of man into the man could not save himself anymore. He needed a Savior. The relationship between God and man had been broken because of sin. But God's love to man was not finished. He still loved man even he became sinner. Therefore, God planned to send His only begotten Son Jesus Christ through the woman.

The Bible clearly said that Jesus Christ would come to the world through the woman. There is no any child that is born without man. Woman cannot have a baby without man. But God promised that the Seed (Jesus Christ) from a woman would come and destroyed Satan. When the time had come, Jesus Christ was born in Bethlehem from Mary. Mary was a virgin betrothed to Joseph. The angel appeared to her and said to her “ Do not be afraid, Mary, for you have found favor with God. And behold, you will conceive in your womb and bring forth a Son, and shall call His name Jesus”. And Mary was so surprised on hearing the word of an Angel. So, she asked the angel “how can this be, since I do not know a man?” And angel answered and said to her “The Holy Spirit will come upon you and the power of the Highest will overshadow you; therefore, also, that Holy One who is to be born will be called the Son of God” (Luke 1: 29, 34-35).

Jesus was born without man's effort but by the power of the Holy Spirit. Gods promised in Genesis 3:15 was fulfilled in the birth of Jesus Christ through Mary the woman. God's way is not the same as man's way. We cannot completely understand God's way. God's way is higher than man's way. We need to accept what God says. When Mary heard the voice of angel, she could not believe and did not to accept. But the word of God was fulfilled in the life of Mary and Jesus was born. Jesus was the God who incarnated in order to save the sinners of the world. God so loved the people and He could not be silent without doing anything for the people. God did not want separate with man whom He created in His own image. Therefore, He sent His only begotten Son to save sinners.

Many prophets had prophesied the birth of Jesus Christ in different ways. They confirmed the promised of God which was found in Gen. 3:15. One of the prophecies was in Isaiah which said “Behold, the virgin shall conceive and bear a Son, and shall call His name Immanuel” (Is. 7:14). This Scripture was fulfilled in Matthew 1:23. Jesus is the God who incarnated to be with His people. Jesus was born by the power of the Holy Spirit. His name itself is savior. He is the only Savior who saved the people from hell. He was the seed of a woman. He was born without defect and lived a sinless life and died on the cross on behalf of sinners.

Jesus was bruised by Satan on the cross but Jesus in turn bruised Satan by His resurrection. Satan's power was destroyed by Jesus Christ by His death on the cross and His resurrection. Jesus has overcome the death and brought eternal life for all sinners. Those who believe Him and accept Him will have eternal life. Jesus brough the good news to all the people who are hopeless. He is our hope.

We need to be happy for the birth of Jesus Christ. If He did not come to the world, there will not be salvation for mankind. When we accept Jesus as our personal savior, we become the children of God, we become righteous and we can overcome the world with Him. Everything can be found in Christ.

This is the time that Jesus brought salvation and hope for the people. God's word never failed. It is always fulfilled in its own time. God promised that the seed of the woman would come to the earth and destroy Satan's works and Jesus fulfilled it in His life on earth. Satan is now powerless. Satan cannot defeat us anymore because we have the name of Jesus.

Conclusion

Therefore, today let's be very happy in this Christmas season. Jesus has brought the good news to the earth. We need to thank God for fulfilling His preplan in the old testament. Let's declare the good news to the world. Since we are the children of God we are responsible to proclaim the salvation of God which Jesus brought to the earth.

Pastor JETHRO NGO KHO,
Interpreter, English – Burmese, Bethany Apostolic Institute of Theology, Yangon, Myanmar

အမှာစာ

Foreword

“ယေရှုခရစ်တော်၏မွေးဖွားခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မေရှိယဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပြုချက်များ”ဆိုတဲ့ခေါင်းစဉ်အပေါ် နိုင်ငံတကာ သီအော်လိုဂျီ ဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးဟောပြောခြင်းကို Apostolic Theological Institute “Bethany” Yangon, Myanmar မှ တတိယအကြိမ် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤဆွေးနွေးဟောပြောခြင်း၌ ရည်ရွယ်ချက် သုံးခု ရှိပါသည်။

- ကျောင်းသားများအနေဖြင့် ယေရှုခရစ်တော်မွေးနေ့နှင့်သက်ဆိုင်သော ပရောဖက်ပြုချက်များ အရေးကြီးခြင်းနှင့် အရေးပါခြင်းတို့ကို ပြန်လည်သတိရအောက်မေ့စေဖို့ဖြစ်၍၊ ဤဆွေးနွေးဟောပြောခြင်းသည် သခင်ယေရှုခရစ်တော်၏မွေးနေ့မတိုင်မီ ၁၈.၁၂.၀၂၃ တွင်ပြုလုပ်သောကြောင့် ကျောင်းသားများသည်လည်း ခရစ်တော်မွေးဖွားခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပိုမိုလွယ်ကူစွာဆွေးနွေးနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။
- ဤကျမ်းစာကျောင်းနှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်သောဆရာများနှင့် သွယ်ဝိုက်ဖြင့်ဆက်စပ်သောဆရာများက အွန်လိုင်း Zoom ဖြင့် သင်ကြားပေးတာဖြစ်သည်။
- ကျမ်းစာကျောင်းသားများနှင့် ဤအကြောင်းအရာကို စိတ်ဝင်စားသောသူများအတွက် သီအော်လိုဂျီအဆင့်မြင့်တင်ပေးရန်။ ဤအကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်၍ ဆရာများက ယခုခေတ်၌ပြသနာရှိသော အချက်များကို ကျမ်းစာရှုထောင့်ဖြင့် သင်ကြားပေးပါသည်။ အဓိကအချက်သုံးချက်အားဖြင့် သင်ကြားပေးပါသည်။ “မိကွ ၅:၂ ရှိ မေရှိယမွေးဖွားသည့်နေရာအဖြစ် ဗက်လင်မြို့၏ ပရောဖက်ပြုခြင်းဆိုင်ရာ ထူးခြားချက်(Pastor Prof. Dr. Ruben AVRAM)၊ “မေရှိယဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပြုခြင်း၏ အရေးကြီးခြင်း (Pastor Prof. Gabi IZSAK) နှင့် “ဘုရားသခင်၏အချိန်ဇယားအတိုင်းမွေးဖွားသော မေရှိယ” (ဒံယေလ ၉:၂၄-၂၇, Pastor Prof. Dr. Caleb O.T. NECHIFOR)။

ဤဆွေးနွေးဟောပြောပွဲ၌ပါဝင်သောသူများအားလုံးအတွက် ဘုရားသခင်ကို အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ပါဝင်သောသူတစ်ဦးစီတိုင်က ကျမ်းစာဆိုင်ရာဗဟုသုတများကိုယူဆောင်လာပေး၍ မြန်မာပြည်က ပါဝင်သူများနှင့် သုံးဘာသာအားဖြင့် (ရိုမေးနီးယား၊ အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာ)စသည်ဖြင့်ပါဝင်ကြသည်။ ဤဆွေးနွေးဟောပြောခြင်းကို ရိုမေးနီးယား၊ အင်္ဂလိပ်၊မြန်မာ သုံးဘာသာဖြင့်ဟောပြောသော်လည်း၊ စာအုပ်အဖြစ်တော့ အင်္ဂလိပ်နှင့် မြန်မာဘာသာဖြင့်သာရေးသားပါသည်။

ဤဆွေးနွေးဟောပြောခြင်းကို ဦးစီးဦးဆောင်ပေးကြသော Pastor Istrate Ioan (Director at Bethany Apostolic Institute of Theology, Myanmar), Pastor Jethro Ngo Kho(အင်္ဂလိပ်မှ မြန်မာဘာသာသို့ ဘာသာပြန်ပေးသူ၊ Bethany Apostolic Institute of Theology, Yangon, Myanmar)၊ သူသည် ဘာသာပြန်သူ

ဖြစ်သကဲ့သို့၊ စာတမ်းတစ်ခုကိုလည်းဟောပြောခဲ့သည်။ Ruben O'DONNELL (ရိုမေးနီးယားမှ အင်္ဂလိပ်သို့ဘာသာပြန်ပေးသူ)ကိုလည်း အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။ သူသည် အားသွန်ခွန်စိုက်အစွမ်းကုန်ကြိုးစားလျက် အကောင်းဆုံးဘာသာပြန်ပေးပါသည်။

ဤဆွေးနွေးဟောပြောပွဲသည် ဓမ္မပညာရေးနှင့် ဝိညာဉ်ရေးရာနှစ်ခုစလုံးဖြင့် ဆွေးနွေးဟောပြောခဲ့တာဖြစ်သည်။ အရေးကြီးသောအချက်များစွာကိုလည်း ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးမှ ယူဆောင်ပေးပါသည်။

နောက်ဆုံးအနေဖြင့်၊ ဤဆွေးနွေးဟောပြောခြင်း တစ်လျှောက်လုံး ပါဝင်ပေးသော သခင်ယေရှုကိုအထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ဤဆွေးနွေးဟောပြောချက်များကို စာအုပ်အဖြစ်ပြုလုပ်နိုင်ဖို့ ကောင်းချီးပေးသောကြောင့် အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

အက်ဒီတာချုပ်

Pastor Dr. NECHIFOR Caleb

မိက္ခ ၅:၂ ရှိ မေရှိယမွေးဖွားသည့်နေရာအဖြစ် ဗက်လင်မြို့၏ ပရောဖက်ပြုခြင်းဆိုင်ရာထူးခြားချက်

Pastor Ruben C. Avram, MDiv.

Brunn am Gebirge, Austria

March, 2024

“အိုဗက်လင်ဇေရုတ်မြို့ အစိုးရသောယုဒမြို့တို့တွင် သင်သည် မြို့ငယ်မြို့ယုတ်ဖြစ်သော်လည်း၊
ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုးရသော သခင်သည် ငါ့အဖို့ သင်၏အထဲမှာ ပေါ်ထွန်းလတံ့။ ထိုသခင်သည်
ရှေးကပ်ကမ္ဘာမှစ၍ ပေါ်ထွန်းသောသခင်ဖြစ်၏”

ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်း

မိက္ခ ၅:၂ ရှိ မေရှိယ၏မွေးဖွားခြင်းနေရာနှင့်ပတ်သက်၍ မေရှိယနှင့်သက်ဆိုင်သောပရောဖက်ချက်ကျမ်းပိုဒ်များကို ဆင်ခြင်ပါက ခရစ်တော်အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများကို များစွာလေ့လာနိုင်ပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် မေရှိယကို ယေရုရှလင်မြို့မှာမွေးဖွားခိုင်းပါ။ ဘုရားသခင်သည် ဒါရိဒ်၏မူလမြို့ဖြစ်သောနေရာကို ရွေးချယ်ပြီး ဒါရိဒ်နှင့်မေရှိယကို ဆက်စပ်စေခဲ့သည်။ ပရောဖက်ပြုတဲ့အချိန်ကာလမှာ ဗက်လင်မြို့၏အရေးပါခြင်းကိုဆင်ခြင်ရာတွင် ထိုဗက်လင်မြို့၌ မနှစ်မြ့်ဖွယ်ရာများ၊ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာများစွာဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း မေရှိယ၏မွေးဖွားခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏လူများကိုချီးမြှောက်ခြင်းနှင့် နှစ်သိမ့်ခြင်းကိုယူလာပေးပါသည်။

အဓိကစကားများ(၅-၁၀ စကားလုံးများ)

ခရစ်တော်အကြောင်းလေ့လာခြင်း၊ ဗက်လင်မြို့၊ မေရှိယ၊ တရားစီရင်ခြင်း၊ ဒါရိဒ်၏မျိုးဆက်၊ ကယ်တင်ခြင်း။

နိဒါန်း

မြို့ငယ်လေးဗက်လင်မြို့သည် မေရှိယမွေးဖွားလာမည့်အကြောင်းများနှင့် ဓလေ့ထုံးတမ်းခရစ်မတ်ကျင်းပခြင်းအကြောင်းအရာများနှင့်ပြည့်နေပါသည်။ ဗက်လင်မြို့သည် ကျမ်းစာတိုင်ရာပရောဖက်ပြုခြင်းအကြောင်းအရာများနှင့် ၎င်းတို့၏ပြည့်စုံခြင်းများ၌ အရေးပါသောအခန်းကဏ္ဍတွင်ရှိပါသည်။ မိက္ခ ၅:၂ ၌ပရောဖက်ပြုခြင်းသည် သတင်းကောင်းကျမ်းများဖြစ်သော မဿဲနှင့်လုကာတို့တွင် ပြည့်စုံခြင်းကိုဖော်ပြပါသည် (မဿဲ ၂:၃-၆၊ လုကာ ၂:၄)။ မေရှိယကြွလာမည့်အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဘုရားသခင်က သူ၏ကတိတော်ကို မည်ကဲ့သို့ပြည့်စုံစေခဲ့သလဲဆိုတာကို လေ့လာတာက အလွန်အံ့ဖွယ်ကောင်းပါသည်။ သူမွေးဖွားခြင်းအပါအဝင် အသေးစိတ်ကိုဖော်ပြထားပါသည်။ ပရောဖက်ပြုခြင်းပြည့်စုံလာခြင်းအကြောင်း အသေးစိတ်လေ့လာခြင်းကို Catechism of the Catholic Church နှင့် Catechism of the Evangelical Church ကို ဖော်ပြပါသည်။

ရေးသားသော " မေရှိယဆိုင်ရာပရောဖက်ပြုခြင်း - ကတိတော်များနှင့်ပတ်သက်၍ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် မျှော်လင့်ခြင်းများ"ဆိုတဲ့ခေါင်းစဉ်၌ ဖော်ပြထားပါသည်။ ဤခေါင်းစဉ်၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ ယေရှုသည်ဘာကြောင့်အခြားနေရာမှာမပွားဘဲ၊ ဗက်လင်မြို့မှာပွားဖွားတာလဲ။ မိကွဒ်ဇာပရောဖက်ပြုခြင်းပြည့်စုံခြင်းအပြင် အခြားထူးခြားချက်ကဘာလဲ ဆိုတာတွေကို အဖြေပေးဖို့ရည်ရွယ်တာဖြစ်သည်။

၁။ ဗက်လင်မြို့နှင့်ပတ်သက်၍ နောက်ခံသမိုင်းကြောင်းများ

မေရှိယပွားဖွားသင့်သောနေရာသည် ယုဒပြည် ဗက်လင်မြို့ဖြစ်၍ ၎င်းကို ဖေရတ်မြို့ဟုလည်းခေါ်ပါသည်။ ဗက်လင်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်မှာ "မုန့်အိမ်"ဖြစ်ပါသည်။ ယေရှုခရစ်တော်ပွားဖွားလာမည့် ဗက်လင်မြို့နှင့်ပတ်သက်၍ ငြင်းခုံဖွယ်ရာများရှိခဲ့ပေမဲ့၊ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းရှိ မိကွဒ်ဇာပရောဖက်ပြုခြင်း ၅:၂ နှင့် သတင်းကောင်းကျမ်းများ၏ သက်သေခံချက်များ(မသဲ ၂:၁၊ လုကာ ၂:၄)တို့အရ ယေရှုခရစ်တော်ပွားဖွားတဲ့မြို့သည် ဗက်လင်မြို့၊ ဖေရတ်မြို့၊ ယုဒအစိတ်အပိုင်းဖြစ်ကြောင်းရှင်းလင်းလှပါသည်။

Aviram Oshri က ပထမရာစုတွင် လူတွေနေထိုင်တဲ့ ယုဒပြည်ရှိဗက်လင်မြို့ဆိုတာကို သက်သေထူနိုင်တဲ့ ရှေးဟောင်းသုတေသန အထောက်အထားမရှိဘူးဟု ပြောခဲ့ပါသည်။ သူက သတင်းကောင်းကျမ်းများကို ရေးသားသောသူများသည် မှားယွင်းခဲ့ကြသည်ဟုပြောခဲ့ပါသည်။ ယေရှုပွားဖွားသောနေရာသည် ဂါလိလဲရှိဗက်လင်မြို့ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုဗက်လင်မြို့သည် နာဇရက်မြို့မှ (၈)ကီလိုမီတာခန့်ဝေးတာဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းသည် ဇာဗုလုန်အမျိုးတို့၏နေရာဒေသဖြစ်သည် (ယောရှု ၁၉:၁၅)။ လူတွေကလည်း ယေရှုကို နာဇရက်မြို့သား ယေရှုဟုခေါ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် Oshri က ယေရှုပွားဖွားတဲ့နေရာသည် ဂါလိလဲပြည်ရှိ ဗက်လင်မြို့ပဲဖြစ်နိုင်သည်ဟုဆွေးနွေးငြင်းခုံခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း ထိုကဲ့သို့ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်းသည် မမှန်ပါ။ ယေရှု၏ပွားဖွားရာနေရာသည် ဗက်လင်ဖေရတ်မြို့ ဖြစ်သည်ဆိုတာကို ကျမ်းစာအရသော်၎င်း၊ ဓလေ့ထုံးတမ်းအရသော်၎င်း၊ ရှေးဟောင်းသုတေသနအရသော်၎င်း သက်သေအထောက်အထားများရှိပါသည်။

ကျမ်းစာ၌ဖော်ပြထားသည့်အပြင်၊ ဖေရတ်မြို့ကို ကမ္ဘာ ၃၅:၁၉ မှာလည်း ပထမအကြိမ်အဖြစ်ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဖေရတ်မြို့သည် ရသဝတ္ထုမှာလည်းတွေ့ရသည်။ ရသဝတ္ထု၌ဖော်ပြတာက ဖေရတ်မြို့သည် ဒါရိဒ်မင်းပွားဖွားရာနေရာဖြစ်သည်ဟုဖော်ပြခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဒါရိဒ်မင်း၏သားတော်(ယေရှု)၊ ဣသရေလလူမျိုးများ၏ဘုရင်သည် ထိုနေရာ၌ပွားဖွားလာမည်ဆိုတာက ဆီလျော်သောအကြောင်းတရားဖြစ်ပါသည်။ ဓလေ့ထုံးတမ်းအရပြောမည်ဆိုရင်လည်း ယေရှုပွားဖွားလာမည့် နေရာသည် ဖေရတ်မြို့မှအပ အခြားဗက်လင်မြို့မရှိဘူးဆိုတာကို ရှေးခေတ်ဓလေ့ထုံးတမ်းက ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။ နောက်ဆုံးအနေဖြင့်၊ ကျမ်းစာ၏အပြင်ဘက်ရှိ ဗက်လင်မြို့ကို အစောဆုံးရည်ညွှန်ချက်ကို ၂၀၁၂၌ ဖော်ထုတ်ခဲ့ရသည်။ ၎င်းမြို့ကို Bethlehem Bulla ဟုခေါ်ပါသည်။ ထိုမြို့တည်ရှိခဲ့တာက ဘီစီ ၇ (သို့) ၈ ရာစုကဖြစ်ခဲ့သည်။

၂။ ပရောဖက်ပြုခြင်းအကြောင်းအရာ - မိကွအနာဂတ္တိကျမ်း

ယေရှုမွေးဖွားတဲ့နေရာ၏အရေးပါခြင်းကို နားလည်ဖို့ရန် ပရောဖက်ပြုခြင်း၏အကြောင်းအရာ -မိကွအနာဂတ္တိကျမ်းတစ်အုပ်လုံးကိုလေ့လာဖို့အရေးကြီးပါသည်။

မိကွသည် ယုဒပြည် Moreseth မြို့၌နေထိုင်ခဲ့သည်။ ထိုမြို့သည် ဗက်လင်မြို့မှ မဝေးလှပါ။ ယေရှုလင်မြို့၏ အနောက်တောင်ဘက် ၃၈ ကီလိုမီတာ၌တည်ရှိသည် (၁:၁၄)။ မိကွကို ဆင်းရဲသားများ၏ပရောဖက်ဟုခေါ်လေ့ရှိသည်။ ပို၍တိကျအောင်ပြောပါက သူသည် အလယ်တန်းစားလူများ၏ပရောဖက်ဖြစ်သည်။ Bruce Waltke ၏ပြောကြားချက်အရ မိကွသည် ချမ်းသာသောသူများက ထိုအလယ်တန်းစားလူများကို ဆင်းရဲခြင်းသို့ ဆွဲချတာဖြစ်သည်ဟုပြောခဲ့သည်။ မိကွသည် သူ၏တရားကို ယောသန်မင်း (၇၄၂-၇၃၅), အာဟပ်မင်း (၇၃၅-၇၁၅) နှင့် ဟေဇကီမင်း (၇၁၅-၆၈၆ ဘီစီ)တို့အုပ်စိုးစဉ်တွင် ရှာမာရိမြို့နှင့် ယေရှုလင်မြို့များသို့ဟောပြောခဲ့သည် (ယေရမိ ၂၆:၁၇-၁၉)။ LaSor ပြောကြားချက်အရ မိကွနှင့် ဟေရှာယတို့သည် သူတို့၏တရားကို တူညီတဲ့အချိန်ကာလမှာ ဟောပြောခဲ့ကြသည်ဟု ပြောပါသည်။ ဘာသာရေးသစ္စာဖောက်မှုနှင့် ခေါင်းဆောင်များကိုဖိနှိပ်မှုများကြောင့် ယုဒတိုင်းပြည်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ဦးတည်နေသည်ကို ထိုပရောဖက်နှစ်ဦးစလုံးက မြင်ခဲ့ကြသည်။ Mignon Jacobs ကလည်း “ခေါင်းဆောင်များနှင့် အခြားသောသူများကို ဖိနှိပ်တာက သူတို့၏အခွင့်အာဏာကို အလွဲသုံးစားခြင်းအဖြစ်” ဖော်ပြပါသည်။ လူတွေ၏မြေများကိုသိမ်းပိုက်ခြင်းနှင့် သူတို့၏ပိုင်ဆိုင်မှုများကို သိမ်းပိုက်ပြီး၊ သူတို့ကို ဆင်းရဲခြင်းသို့ပို့ဆောင်တာဖြစ်သည်(၂:၁-၅)။ သို့သော်လည်း ခေါင်းဆောင်များနှင့် ထိုလူတို့၏အပြစ်များကို ပိုင်းခြားခြင်းကအလွန်ခက်ပါသည်။

မိကွအနာဂတ္တိကျမ်း၏အဓိကအကြောင်းအရာများသည် တရားစီရင်ခြင်းနှင့် ကတိတော်တို့ပဲဖြစ်သည်။ ဤအချက်နှစ်ခုကို အောင်ပါအတိုင်းခွဲခြားနိုင်ပါသည်။

၁။ ဟေဗြဲမြို့များကိုဆန့်ကျင်ပြီးပြစ်ဒဏ်ဟောပြောခြင်း၊

၂။ ယုဒပြည်ခေါင်းဆောင်များကိုဆန့်ကျင်ပြီး ဟောပြောခြင်း။

၃။ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းဟောပြောခြင်း

၄။ ရှာမာရိမြို့၏ခေါင်းဆောင်များကို ဆန့်ကျင်ပြီးဟောပြောခြင်း

၅။ ဘုရားသခင်၏ဂရုဏာတော်

ဘုရားသခင်သည် ဟေဗြဲမြို့နှစ်မြို့တို့ကို အပြစ်တင်နေပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့သည် လူတွေကို အပြစ်လုပ်ဖို့ခွန်အားပေးခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ပရောဖက်များမှပြစ်တင်ရှုပ်ချခဲ့သော ဣသရေလမြောက်ပိုင်းနိုင်ငံရှိအပြစ်ကဲ့သို့သောအပြစ်များကို ကျူးလွန်နေကြသောကြောင့် ပရောဖက်အာမုတ်က သူတို့ကိုပြစ်တင်

ရှုပ်ချခဲ့သည်။ အာမတ်သည် ယခုယုဒပြည်၌ရှိခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာသာရေးတို့၌အကျင့်ပျက်ချစားခြင်းများ ကိုလည်း ပြစ်တင်ရှုပ်ချသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့သည် လူ့အခွင့်အရေးကိုချိုးဖောက်ခဲ့ကြသည်။ ဖမ်း စီးချုပ်နှောင်ခြင်းနှင့် ပြည်နှင့်ဒဏ်ခံခြင်းတို့ကို ပရောဖက်က ကြေညာခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း မိမိရေးချယ်သော လူမျိုးများအတွက် တရားစီရင်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏နောက်ဆုံးစကားမဟုတ်ပါ။ သူ့လူများအတွက် မျှော်လင့် ချက်ရှိပြီ။ သူတို့အတွက် အနာဂတ်လည်းရှိပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် မေရှိယကြွလာခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင် ခြင်းကတိတော်ကိုယူဆောင်လာမည့်အကြောင်း ကရုဏာတော်ကို ပြသနေတာဖြစ်သည်။ (၄:၆-၅:၉)။ ပြာပုံထဲမှ ယေရှုလင်မြို့သစ်ပေါ်ထွက်လာမည့်မျှော်လင့်ချက်ကိုလည်းဟောပြောခဲ့သည်။ (၄:၁-၅)။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ဘုရားသခင်သည် သူ့လူများကို သူတို့ဆီမှ သူဘာကိုတောင်းဆိုသလဲဆိုတဲ့အရာကို သင်ပေးပါသည်။ လူတွေက ဘာသာရေးယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကို ပြေစေနိုင်သည်ဟုယူဆကြသည်။(၆:၆-၇)။ ၆:၈မှာ ပရောဖက်ဆိုင်ရာဘာသာရေးအကျဉ်းချုပ်တစ်ခုအဖြစ် ဖော်ပြထားပါသည်။

“အချင်းလူ၊ ကောင်းသောလမ်းကိုပြတော်မူပြီ။ တရားသဖြင့်ပြုခြင်း၊ ကရုဏာကိုနှစ်သက်ခြင်း၊ သင်၏ဘုရားသ ခင်ရှေ့တော်၌ နှိမ့်ချသောစိတ်နှင့်ကျင့်နေခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားတောင်းတော်မူသ နည်း”။

ဘုရားသခင်သည် ဘာသာရေးလုပ်ဆောင်ချက်များကို မငြင်းပယ်ပါ။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် နောင်တ မရ၊ တရားမျှတခြင်းမရှိဘဲ အပေါ်ယံအားဖြင့်သာ ဘာသာရေးလုပ်စဉ်ကိုတော့ မနှစ်သက်ပါ။

၂ (က)။ ပရောဖက်ပြုခြင်း - မိကွ ၅:၁-၄

ဤပရောဖက်ပြုခြင်း၌ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းလည်းပါဝင်ပါသည်။ အခန်းကြီးလေးသည် ဘုရားသခင်၏လူ များက ကျယ်လောင်စွာငိုကြွေးခြင်းဖြင့်အဆုံးသတ်ပါသည်။ “မိဖွားနေသောမိန်းကလေးအော်သံကဲ့သို့အော်သည် (၄:၁၀)။ သူတို့၏ရန်သူများနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံလိုအော်သည် (၄:၁၁)။ ဘုရားသခင်သည် သူ၏အကြံအစည်ကို ဖော်ပြလျက် သူတို့ကိုခွန်အားပေးသည်(၄:၁၂)။ သူတို့ကို ခွန်အားနှင့်အောင်မြင်ခြင်းကတိတော်ကိုပေးခဲ့သည်(၄: ၁၃)။ အခန်းကြီးငါး၊ အပိုဒ်ငယ်တစ်သည် ကြွလာမည့်မေရှိယနှင့်ပတ်သက်၍ ပရောဖက်ပြုခြင်းကိုဖော်ပြသည်။ ၄:၁၂၌ ပေးခဲ့သောကတိတော်သည် ပြည့်စုံလာလိမ့်မည်ဆိုတာကို ဘုရားသခင်သည် ပြချင်ပုံပေါ်ပါသည်။ သို့သော် လည်း ထိုပြည့်စုံခြင်းသည် လူတွေအားဖြင့်ပြည့်စုံမည်မဟုတ်ပါ။ စစ်သည်တော်များကို စုရုံးပေမဲ့ သူတို့သည် ယေရှုလင်မြို့လာတိုက်ခိုက်ကြတဲ့အခါမှာ ဒုက္ခ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုတိုက်ခိုက်ခြင်းသည် ဟေဇကီမင်းအုပ်စိုး ချိန်ကာလ၌ သနခရိ၏လာတိုက်ခိုက်ခြင်းကိုရည်ညွှန်းသည်ဟု Waltke ကယုံကြည်ပါသည်။ ဣသရေလတရားသူ ကြီးများ၏ပါးကို ရိုက်တာက အုပ်ချုပ်သူများကို ဆန့်ကျင်ကဲ့ရဲ့စော်ကားခြင်းဖြစ်ပြီး၊ သူတို့သည် မိမိတို့၏ပါးကို

ပင်မကာကွယ်နိုင်တော့ပါဟုဆိုလိုတာဖြစ်သည်။ Cyril of Alexandria (အေဒီ ၃၇၅-၄၄၄) က ပါးကိုရိုက်တာက ဂုဏ်အသရေရုပ်ချတာပဲဖြစ်သည်ဟု ကောက်ချက်ချခဲ့သည်။

အားနည်းသောခေါင်းဆောင်များအစား၊ ဘုရားသခင်သည် အသစ်သောခေါင်းဆောင်ယူဆောင်လာပေးမှာဖြစ်သည်။ ထိုခေါင်းဆောင်သည် ဒါဝိဒ်၏မျိုးဆက်မှဆင်းသက်လာပါသည်။ သူသည် ဗက်လင်ဖေရတ်မြို့၌မွေးဖွားလာမည်။ မေရှိယမမွေးဖွားမီအထိ ထိုမြို့သည် နိုင်ငံရေးအရအရေးမပါသော၊ နာမည်မကြီးသောမြို့ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်အထိ ဣသရေလသည် ပြည်နှင့်ဒဏ်ခံရပါလိမ့်မည် ၄:၁၀။ ထို့နောက် မေရှိယသည် မွေးဖွားလာပါလိမ့်မည်။ မေရှိယမွေးဖွားပြီးနောက်ပိုင်းမှာ အသစ်သောကာလရောက်လာပါသည်။ ထိုမေရှိယသည် သူလူမျိုးများအတွက် သိုးထိန်းဖြစ်လာမည် (၅:၄)။ ထိုအခါ မေရှိယသည် သူဘုရားသခင်၏နာမနှင့် သူ၏ဘုန်းတော်ကို သယ်ဆောင်လာပါလိမ့်မည်။ မေရှိယ၏အုပ်စိုးခြင်းသည် သူလူမျိုးများအတွက် လုံခြုံခြင်းကာလကို မိတ်ဆက်ပေးပါလိမ့်မည်။ မေရှိယ၏အုပ်စိုးမှုသည် အကန့်အသန့်ရှိမည်မဟုတ်တော့ပါ။ မြေကြီးအဆုံးထိတိုင်ဖြစ်သွားပါမည်။ မြေကြီးအဆုံးထိတိုင်ဆိုတာက အဆုံးမရှိခြင်းကိုဆိုလိုသည်။

၃။ မိကွ ၅:၂ ရှိ မေရှိယမွေးဖွားရာနေရာ၏ထူးခြားချက်

ဗက်လင်မြို့ကို မေရှိယမွေးဖွားမည်နေရာအဖြစ် ဘုရားသခင်ကရွေးချယ်ခြင်းသည် ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သော အကြောင်းအရာများစွာရှိပါသည်။ (၁) အဆက်ပြတ်ခြင်း (၂) ဆက်လက်တည်ရှိခြင်း (၃) ချီးမြှောက်ခြင်း။ ဤအချက်များကို အောက်ပါအတိုင်းအသေးစိတ်ဖော်ပြပါသည်။

၃(က)။ မွေးဖွားတဲ့နေရာကို အဆက်ပြတ်ခြင်းအဖြစ်ရှုမြင်ခြင်း

မေရှိယမွေးဖွားလာမည့်နေရာအဖြစ် ဗက်လင်မြို့ကို ပထမနားလည်ခြင်းသည် မြို့တော်များဖြစ်ကြသော ရှာမာရိမြို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့ တို့နှင့်အတူ ၎င်းတို့၏ခေါင်းဆောင်များကိုဆန့်ကျင်၍ တရားစီရင်ခြင်း ကိုဆိုလိုပါသည်(၁:၁)။ တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်၏ထိုင်ခုံသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ထားရပါသည်။ ထိုနေရာမှာပဲ ဘုရင်ဖြစ်လာမည့်သူများကမွေးဖွား၍၊ ထိုနေရာမှာပဲကြီးပင်းကြကာ၊ ဘုရင်အဖြစ်ချီးမြှောက်ခံခဲ့ကြသည်။ အဲဒီအတွက် ကြောင့်ပဲ အရှေ့ပြည်မှ ပညာရှိတို့သည် မွေးဖွားလာသောဘုရင်ကို ယေရုရှလင်မြို့၌ပထမရှာဖွေရခြင်းဖြစ်သည်။ ယေရုရှလင်မြို့သည် ဘုရင်များမွေးဖွားခဲ့သောနေရာဖြစ်သည် (မသဲ ၂:၁-၂)။ ယခုတွင်မူ ယေရုရှလင်မြို့ကို မေရှိယမွေးဖွားမည့်နေရာအဖြစ်ရွေးချယ်တော့ဘဲ၊ ဘုရားသခင်သည် အကျင့်ပျက်နေသော ယေရုရှလင်မြို့၏ ခေါင်းဆောင်များနှင့် မိမိကိုယ်ကိုဝေးကွာအောင်လုပ်နေတာဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ်၊ မိကွ ၅:၁ ၌ မိကွကကြွေးကြော်နေသည်မှာ ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်ခြင်းအကြံအစည်ကို ပြည့်စုံစေသူဖြစ်ဖို့ လက်ရှိဘုရင်သည် အရည်အချင်းမမှီကြောင်းကိုပြသနေပါသည်။ ဘုရားသခင်၏အဖြေသည် ယေရုရှလင်မြို့မှမဟုတ်ဘဲ၊ အသစ်သောနေရာမှဖြစ်သည်ဟု Ralph Smith ကပြောပါသည်။ ဒါဝိဒ်၏မျိုးဆက်အစပြုခဲ့သောနေရာ ဗက်လင်မြို့သည် အသစ်

သောဘုရင် မွေးဖွားလာမည့်နေရာဖြစ်သည်။ ထိုအသစ်သောဘုရင်သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို တစ်ကမ္ဘာ လုံး၌တည်ဆောက်မှာဖြစ်သည်။ ဣသရေသမိုင်းမှာ ဗက်လင်မြို့သည် အဆက်ပြတ်ခြင်းနေရာဖြစ်တာက ပထမ ဆုံးအကြိမ်အဆက်ပြတ်တာမဟုတ်ပါ။ ဒါရိတ်ကို ဘုရင်အဖြစ် ဘိသိက်ပေးဖို့ ဘုရားသခင်က ပရောဖက် ရှာမွေလ အားစေခိုင်းတဲ့အချိန် မတိုင်မီမှာလည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ရှောလုသည် နာမခံခြင်းကြောင့် သူ၏အုပ်ချုပ်မှုကို ဖယ် ရှားခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင်က ဒါရိတ်ကို ဘုရင်အဖြစ်ရွေးချယ်ခဲ့သည်။

ယေဘုယျအားဖြင့်ပြောသော်၊ ဗက်လင်မြို့၌ မေရှိယ၏မွေးဖွားခြင်းကို မိကွဒ်ချိန်က ခေါင်းဆောင်များအား တရားစီရင်ခြင်းအဖြစ်သာ အနက်ဖွင့်နိုင်တာမဟုတ်ပါ။ ၎င်းသည် လူသားတိုင်းအတွက် တရားစီရင်ခြင်းအဖြစ် အနက်ဖွင့်လိုရပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် လူသားများ၏ကြိုးစားမှုနှင့်အရည်အချင်း၊ ခေါင်းဆောင်မှုတို့ကို ဖယ် ရှားခဲ့သည်။ သူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းအဖြေအတွက် အရည်အချင်းမမီဘူးဟု ဘုရားသခင်ကပြောပါသည်။ ဘုရားသခင်တစ်ပါးတည်းသာလျှင် ကယ်တင်ခြင်းကိုယူဆောင်လာနိုင်တာဖြစ်သည်။ ၎င်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်ပေါ လုသည်လည်း ရောမ ၃:၂၂-၂၃၌ပြောပါသည်။ “ခြားနားခြင်းအလျှင်းမရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အသရေပျက်ကြပြီ။ ယေရှုခရစ်၌ရွေးနှုတ် တော်မူသောအားဖြင့် အဖိုးမပေးရဘဲ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ရကြ၏။”

၃(ခ)။ မွေးဖွားရာနေရာသည် ဆက်လက်တည်ရှိခြင်းအဖြစ်ရှိသည်။

မေရှိယမွေးဖွားရာနေရာသည် ဒါရိတ်၏မျိုးဆက်မှမေရှိယမွေးဖွားခြင်းကို ဆက်လက်အတည်ပြုခြင်းဖြစ်သည်။ ဗက်လင်မြို့ကို ဒါရိတ်၏မြို့အဖြစ်လည်းသိရပါသည်။ ထိုမြို့သည် ဒါရိတ်၏မိသားစုနေထိုင်ရာမြို့လည်းဖြစ်သည် (၁ရာ ၁၆:၁၊ ၁၇:၁၂)။ ထိုနေရာသည် ဒါရိတ်အားဘုရင်အဖြစ်ဘိသိက်ပေးခဲ့တဲ့နေရာဖြစ်သည် (၁ရာ ၁၆:၄-၁၃)။ Caleb Nechifor က သူ၏စာတမ်းထဲမှာ မှန်ကန်စွာရေးသားသည်မှာ “မေရှိယပရောဖက်ပြုချက်အရ ကတိပေး ထားသောအရာပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သည်။ ဗက်လင်မြို့သည် ဒါရိတ်၏သားတော်မွေးဖွားလာမည့်နေရာဖြစ်သည်ဟု ပရောဖက်ပြုခဲ့သည်”ဟုရေးသားပါသည်။ ယေရှု၏အဘိုး ဗောဇသည် ဗက်လင်မြို့၌နေထိုင်ခဲ့သည် (ရုသ ၂:၁-၄)။ ယေရှုသည် ထိုနေရာမှ မရွှေ့ပါ။ သူ့ကို ဗက်လင်မြို့သားယေရှုဟုလည်းခေါ်သည် (၁ရာ ၁၆:၁)။ ဒါရိတ်သည် လည်း သူ၏ပထမပိုင်းအသက်တာကို ထိုနေရာ၌နေထိုင်ခဲ့သည် (၁ရာ ၁၇:၁၂)။ ထို့အပြင် ဗက်လင်ဗေရုတ်သဆို တဲ့နာမည်သည်လည်း ဘုရင်ဒါရိတ်နှင့် ကြွရောက်လာမည့်မေရှိယတို့ကြားဆက်နွယ်ခြင်း၏အရေးကြီးခြင်းကို ရောင်ပြန်ဟပ်စေပါသည်။ ဣသရေလလူမျိုးများသည် ရောက်လာမည့် အသစ်သော ဒါရိတ်ကိုစောင့်နေကြသည် ကို မိကွဒ်က ပြသပါသည်။ ဒါရိတ်၏မူလနေရာနှင့် မေရှိယမွေးဖွားရာနေရာသည် အဖြစ်မှန်ကိုပြသနေတာဖြစ်သည်။

မိကွဒ် ၅:၂ က ရောက်လာမည့်ဘုရင်သည် ရှေးခေတ်ကလူဖြစ်မည်ဟုဖော်ပြပါသည်။ ရှေးခေတ်ကလူဆိုတာက ဣသရေလလူတို့၏ဘုရင်များမတိုင်မီရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း၊ မိကွဒ်သည် မေရှိယသည် အသစ်သောဒါ

ဝိဒ်ဖြစ်သည်ဟုရည်ညွှန်းပါသည်။ ရှေးခေတ်ကဆိုတဲ့စကားလုံးကို အာမတ်လည်းအသုံးပြုခဲ့သည် (အာမတ် ၉:၁၁)။ အာမတ်က ဒါဝိဒ်၏နေရက်ကိုဆိုလိုတာဖြစ်သည်။ Isho dad of Merv, Hedatta ပုပ်ဇဟန်းမင်းက အေဒီ ၈၅၀ ခန့်မှာ “ဒါဝိဒ်ထံပြုခဲ့သောကတိတော်အားဖြင့် အစကတည်းက သူ့ကိုခွဲခန့်မှတ်သားခဲ့သည်”ဟုရေးသားပါသည်။

မေရိယမွေးဖွားရာနေရာဖြစ်သော ဗက်လင်မြို့သည် ဒါဝိဒ်မျိုးစဉ်မျိုးဆက်လက်တည်ရှိခြင်း အရေးပါခြင်းကို သယ်ဆောင်ပေးပါသည်။ မေရိယသည် အသစ်သောဒါဝိဒ်၊ ယေရှု၏မျိုးဆက်ဟုဖော်ပြပါသည် (ဟောရှာယ ၁၁:၁၀)။ မေရိယသည် ဒါဝိဒ်နှင့်ယေရှုတို့မှဆင်းသက်လာကြောင်းကို ဖော်ပြပေးပါသည်။ ၎င်းသည် ဘုရားသခင်က ဒါဝိဒ်အပေါ်သစ္စာရှိခြင်းနှင့် သူ့အားဖြင့် လူသားအားလုံးအပေါ်သစ္စာရှိခြင်းကို ပြသပေးပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ပဋိညာဉ်ကို သူ့လူများအပေါ်စောင့်ထိန်းပါသည်။ သူ့လူမျိုးများ၏သစ္စာမရှိခြင်းကြောင့် သူတို့၏အုပ်စိုးသူများထံမှ ကယ်တင်ခြင်း မရောက်လာနိုင်တော့ပေမဲ့ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အပေါ် အမြဲသစ္စာရှိပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် အသစ်သောဒါဝိဒ်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းကိုယူလာပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအသစ်သောဒါဝိတ်သည် ဒါဝိတ်၏မြို့မွေးဖွားမည်ဖြစ်သည်။ သူသည် ဒါဝိဒ်၏ပလ္လင်တော်၌ထိုင်၍ လောကကြီးအုပ်စိုးမည်ဖြစ်သည်။

၃(ဂ)။ မွေးဖွားရာနေရာကို ချီးမြှောက်ခြင်းအဖြစ်ဖော်ပြသည်။

မွေးဖွားရာနေရာနှင့်ပတ်သက်၍ တတိယထူးခြားချက်မှာ နိမ့်ကျ၍ အရေးမပါသောနေရာကို မေရိယအားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မိကွဒ်၏ပရောဖက်ပြုခြင်းက ဗက်လင်မြို့သည် “ယုဒပြည်ရှိမြို့ငယ်မြို့ယုတ်”ဟုဖော်ပြပါသည်။ ဤနေရာမှာအသုံးပြုသော “မြို့ငယ်”ဆိုတာက အရေးမပါခြင်းကိုဆိုလိုတာဖြစ်သည်။ ထိုစကားလုံးကို ဆာလံ ၆၈:၂၇မှာလည်းအသုံးပြုပါသည်။ “ဗင်ယာမိန်အမျိုးသည် အမျိုးငယ်ဖြစ်သည်”ဟုဖော်ပြသည်။ ဘုရားသခင်၏ရွေးနှုတ်ကယ်တင်ခြင်းသည် ယုဒလူမျိုးရှိ အရေးမပါသောအမျိုးမှ ရောက်ရှိလာမည်ဆိုတာကို ရည်ညွှန်းပါသည်။ ဗက်လင်မြို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းခံပါသည်။ အရေးမပါသောမြို့သည် ဘုရားသခင်၏အာရုံစိုက်မှုကိုခံခဲ့သည်။ ထိုမြို့သည် မေရိယဆိုင်ရာမျှော်လင့်ခြင်းမြို့ဖြစ်လာသည်။ ဤချီးမြှောက်ခြင်းသည် ဗက်လင်မြို့က မိမိကိုယ်ကိုချီးမြှောက်တာမဟုတ်၊ အသစ်မွေးဖွားလာမည်အုပ်စိုးသူ မေရိယကြောင့် ချီးမြှောက်ခြင်းခံတာဖြစ်သည်။

ဗက်လင်မြို့သည် အရေးမပါသောအရာချီးမြှောက်ခြင်းကို ရောင်ပြန်ဟပ်စေပါသည်။ ထိုဗက်လင်မြို့သည် လူမှုရေးအရသော်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံရေးအရသော်လည်းကောင်း အချိန်ကြာမြင့်စွာ အရေးမပါခဲ့ပါ။ ဓမ္မသစ်အချိန်ကာလမှာ ဗက်လင်မြို့သည် သေးငယ်သောရွာအဖြစ်ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ဗက်လင်မြို့ကို မချီးမြှောက်မီမှာ ချီးမြှောက်ခြင်းသည်တစ်ခါဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်။ ၎င်းချီးမြှောက်ခြင်းသည် ဗက်လင်မြို့သား ယေရှု၏အငယ်ဆုံး သောသား ဒါဝိဒ်ကို ဘုရင်အဖြစ်ဘိသိက်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ရှောလု၏နေရာတွင် ဒါဝိဒ်ကို ဘုရင်အဖြစ်ဘိသိက်ပေးဖို့

ရန် ဘုရားသခင်သည် ရှာမွေလကိုဗက်လင်မြို့သို့ စေလွှတ်ရာတွင် ဒါဝိဒ်သည် ထိုနေရာ(အိမ်)၌ပင်မရှိခဲ့ပါ။ ဒါဝိဒ်၏လူနေမှုအဆင့်အတန်းသည် အလွန်နိမ့်ခဲ့သည်။ သူသည် အငယ်ဆုံးသားဖြစ်၍ သူ၏အစ်ကိုများကဲ့သို့ မကျော်ကြားခဲ့ပါ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် အငယ်ဆုံးသောသူကို အကြီးကောင်များထက် ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ အစ်ကိုများထက် လူနေမှုနိမ့်သောသူကို ဘုရားသခင်က ချီးမြှောက်ခဲ့သည်။

ထို့အပြင်၊ ဗက်လင်မြို့၌နေထိုင်သောသူများသည် ဆင်းရဲဒုက္ခကြုံတွေ့၍ ဝမ်းနည်းသောသူများဖြစ်ကြပါသည်။ သမိုင်းအရာကြည့်လျှင် ဗက်လင်မြို့သည် ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာနေရာဖြစ်သည်။ ထိုနေရာမှာ ယာကုပ်၏မိန်းမ ရာခေလသေဆုံးခဲ့၍ မြေမြှုပ်ခံခဲ့သည်(ကမ္ဘာ ၃၅:၁၈ ၄၈:၇)။ နောဗိသည် အစာခေါင်းပါးခြင်းကြောင့် ဗက်လင်မြို့ကို ထားခဲ့ပြီး၊ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာပြီးမှ ထိုမြို့ကိုပြန်လာတဲ့အချိန်မှာ သူမ၏ချွေးမ ရသနှင့်ပြန်လာခဲ့ရသည်။ သူမ၏ယောက်ျားနှင့်သားများမရှိခဲ့တော့ပါ(ရုသ ၁:၁၊ ၁၆-၁၉၊ ၂၂)။ ထိုမြို့သည် မိန်းမတစ်ယောက်က ဂိဘာလူမျိုးများစွာကိုသတ်ခဲ့သောမြို့ဖြစ်ခဲ့သည်(တရားသူကြီး ၁၉-၂၀)။ ထိုမြို့သည် ယေရှုခရစ်တော်မွေးဖွားလာမည့်နေရာဖြစ်သည်ဟု ယေရမိကလည်း ဖော်ပြခဲ့သည် (ယေရမိ ၃၁:၁၅)။ ၎င်းသည် ဗက်လင်မြို့၌ပြည့်စုံခဲ့သည် (မသဲ ၂:၁၆-၁၈)။ ဟေရုတ်မင်းက မေရှိယကို သတ်ဖြတ်ဖို့ကြိုးစားရာတွင် ဗက်လင်မြို့ရှိ နှစ်နှစ်အောက်ကလေးအားလုံးကို သတ်ဖြတ်တဲ့နေရာဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ဝမ်းနည်းဖွယ်အဖြစ်အပျက်များအားလုံးသည် ဗက်လင်မြို့၌ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်။

ထိုကဲ့သို့ဝမ်းနည်းခြင်းများစွာရှိခဲ့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ဗက်လင်မြို့ကိုရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းများရှိရာနေရာပင် မေရှိယမွေးဖွားလာတာက ဘုရားသခင်သည် လူသားများ၏ဆင်းရဲဒုက္ခကြားမှာ နေရာလာယူခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့လူသားများကို မေမေပါ။ ဘုရားသခင်သည် လူသားများ၏ဝမ်းနည်းခြင်းကို သိ၍ သူတို့ကို နှစ်သိမ့်ဖို့ရန်နှင့် ဝန်လေး၍ ကြေကွဲသောသူများကို ချီးမြှောက်ရန်ကြံလာပါသည်(မသဲ ၁၁:၂၈)။

ဗက်လင်မြို့သည် မေရှိယဆိုင်ရာပရောဖက်ပြုခြင်း ပြည့်စုံခြင်းထက်ပို၍ အဓိပ္ပါယ်လေးနက်ပါသည်။ ၎င်းသည် ယေရှုခရစ်တော်အားဖြင့် လောကသို့ပူဇော်ခဲ့သော ခရစ်တော်ဆိုင်ရာသမ္မာတရား အမျိုးမျိုးကိုရောင်ပြန်ဟပ်စေပါသည်။ “ဘုရားသခင်၏ပညာနှင့် ဉာဏ်တော်သည် အလွန်ကျယ်ဝန်းနက်နဲစွာတကား”(ရောမ ၁၁:၃၃)။ ဘုရားသခင်သည် ထိုပညာအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ကယ်တင်ခြင်းကို ယေရှုခရစ်တော်အားဖြင့် ယူဆောင်လာပေးပါသည်။

မေရှိယ - ဘုရားသခင်သတ်မှတ်ထားသောအချိန်၌မွေးဖွားခဲ့သည်။

မေရှိယမွေးဖွားခြင်းသည် ယုဒလူမျိုးပျက်စီးခြင်းမတိုင်မီမှာ ဖြစ်ပျက်ရမည်ဟုယူဆပြီး၊ ထိုမေရှိယမွေးဖွားခြင်း နှင့်သက်ဆိုင်သော ပရောဖက်ပြုခြင်းကို အသေးစိတ်လေ့လာရပါသည်။ အလွန်အရေးကြီးတဲ့အချက်တစ်ခုမှာ မေရှိယသည် ယေရှုလင်ဗိမာန်တော်မပျက်စီးမီတွင် မွေးဖွားလာမည်ဆိုတာပဲဖြစ်သည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းရှိ ပရောဖက်များစွာတို့က မေရှိယသည် ယေရှုလင်ဗိမာန်တော်မပျက်စီးမီ၌ ဤလောကသို့ကြွလာမည်ဟုပြောခဲ့ ကြသည်။ ထိုကျမ်းပိုဒ်များကို အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြရပါသည်။

မာလခိ ၃:၁ - သင်တို့ရှာသောသခင်၊ သင်တို့တောင့်တသောပဋိညာဉ်တမန်တော်သည် မိမိဗိမာန်တော်သို့ ချက် ချင်းလာလိမ့်မည်။

ဆာလံ ၁၁၈:၂၆ - ထာဝရဘုရား၏ အခွင့်နှင့်ကြွလာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အိမ် တော်ထဲက အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုကောင်းချီးပေးကြပါ၏။

ဇာခရိ ၁၁:၁၃ - ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုငွေကို အိုးထိန်းသမားရှေ့မှာပစ်ချလော့။ ငါ့ကိုတန်ဖိုးဖျက်၍ ငွေများ လှသည်တကားဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုငွေသုံးဆယ်ကို ငါယူ၍ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၌ အိုးထိန်းသ မားတို့ရှေ့မှာ ပစ်ချလော့။

ဟဂဲ ၂:၇၊ ၉ - လူမျိုးအပေါင်းတို့နှစ်သက်ဖွယ်သောအရာသည်ရောက်၍ ဤအိမ်ကိုဘုန်းနှင့်ငါ ပြည့်စုံစေမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ နောက်တည်သော ဤအိမ်တော်သည် အရင်အိမ်တော် ထက် ဘုန်းသာ၍ကြီးလိမ့်မည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ဤအရပ်၌လည်း ငြိမ် သက်ခြင်းကို ငါပေးမည်ဟုကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

ဤပရောဖက်ပြုချက်များအားလုံးသည် ယေရှုယေရှုလင်ဗိမာန်တော်သို့ဝင်ရောက်တဲ့အချိန်မှာပြည့်စုံခဲ့သည်။ ဆာလံ ၁၁၈:၂၆ ၌ပြောထားသကဲ့သို့ ယေရှုကို ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစွာကြိုဆိုလက်ခံကြသည်။ ဤအချက်များကို မဿဲ ၂၁:၉၊ မာကု ၁၁:၉၊ လုကာ ၁၉:၃၈၊ ယောဟန် ၁၂:၁၃ တို့၌တွေ့ရပါသည်။ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်ထဲသို့ဝင်ပြီး သန့် ရှင်းရေးလုပ်ခြင်းသည်လည်း ပရောဖက်ပြုခြင်းတစ်ခုကိုပြည့်စုံစေတာဖြစ်သည်။ ထိုပရောဖက်ပြုခြင်းမှာ " ငါ့ အိမ်ကို လူအမျိုးမျိုးတို့ဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်လတံ့" ဟေရှာယ ၅၆:၇။ ဤအချက်ကို မဿဲ ၂၁:၁၃၊ လုကာ ၁၉:၄၆၊ မာကု ၁၁:၁၇ တို့၌ပြည့်စုံခဲ့သည်။

ယေရှုယေရှုလင်ဗိမာန်တော်သို့ဝင်ရောက်ခြင်းနှင့်ဗိမာန်တော်သို့ဝင်ရောက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မေရှိယနှင့်ဆိုင်သောဂတိ တော်များသည် ဒီယေလ ၉:၂၆ထဲကအကြောင်းအရာနှင့်သက်ဆိုင်ပါသည်။ ဤအကြောင်းအရာများကို ကြည့်

ခြင်းအားဖြင့် မေရှိယသည် ယုဒလူမျိုး၏ဦးဆောင်မှုမပျက်စီးမီတွင် မွေးဖွားလာမည်ဟုပြောထားတဲ့အတိုင်း၊ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်ဗိမာန်တော်မပျက်စီးမီမှာ မွေးဖွားလာခဲ့တာဖြစ်ပါသည်။

မေရှိယမွေးဖွားလာမည့်အချိန်နှင့်ပတ်သက်၍ ဒီနေ့ ပို၍တိကျစွာလေ့လာမှာဖြစ်ပြီး၊ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ ယေရှု၏လှုပ်ရှားမှု၊ သူ၏သေခြင်း၊ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းနှင့် လူသားများကိုအတွက်ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်တဲ့ကဏ္ဍများကိုလည်းထည့်သွင်းမှာဖြစ်သည်။

ဒံယေလ ၉:၂၄-၂၇

“ လွန်ကျူးခြင်းအမှုကိုဆီးတား၍၊ အပြစ်ကိုတံဆိပ်ခတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုဖြေရှင်း၍ ထာဝရကုသိုလ်ကို သွင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံနှင့် အနာဂတ္တိဗျာဒိတ်တို့ကို တံဆိပ်ခတ်၍ အလွန်သန့်ရှင်းသော အရပ်ဌာနကို လိမ်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သတင်းခုနစ်ဆယ်ကို သင်၏အမျိုးသားချင်းအဖို့နှင့် သင်၏သန့်ရှင်းသောမြို့အဖို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ယေရုရှလင်မြို့ကို တဖန်တည်ထောင် ပြုစုစေခြင်းငှါ၊ အမိန့်တော် ရှိသည့်နေ့မှစ၍ မေရှိယသခင်၏ လက်ထက်တိုင်အောင်၊ ခုနစ်သီတင်းနှင့် ခြောက်ဆယ်နှစ်သီတင်း ကြာလိမ့်မည်ဟု သိမှတ်နားလည်လော့။ နှောင့်ယှက်ခံရသော ကာလ၌ မြို့လမ်းကို တဖန်တည်ထောင် ပြုစုရမည်ဟု စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း ရှိ၏။ ထိုခြောက်ဆယ်နှစ်သီတင်းလွန်ပြီးမှ မေရှိယသည် အခွင့်မရဘဲ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထို့နောက်မှ လာသောသခင်၏ သူတို့သည် မြို့တော်ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနကို၎င်း၊ မြို့ဖျက်ကြလိမ့်မည်။ ရေလွှမ်းမိုးသော အားဖြင့် ဆုံးရှုံးခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အဆုံးတိုင်အောင် စစ်တိုက်ခြင်း၊ ပျက်စီးရာနှင့်ဆိုင်သော စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ တစ်သီတင်းတွင် လူအများတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ခြင်းရှိ၍ ထိုသီတင်းတစ်ဝက်တွင် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့် ဆက်ကပ်ခြင်းကို ပပျောက်စေလိမ့်မည်။ ရွံရှာဖွယ်သောအရာ၏ အထွဋ်ပေါ်သို့ ဖျက်ဆီးသောသူသည် ရောက်၍ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသည် ပျက်စီးအပ်သော သူတို့ကို မလွှမ်းမိုးမှီတိုင်အောင် ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကြားပြော၏။”

အထက်ကဂတိတော်သည် ဘုရားသခင်က ကောင်းကင်တမန်အားဖြင့် ဒံယေလထံပေးသောဂတိတော်ဖြစ်သည်။ ပရောဖက်သည် ပရောဖက်ပြုချက်များကိုလေ့လာပြီးနောက်မှာ ဤအချက်က ဗာဗုလုံပြည်၌ နှစ်ခုနစ်ဆယ် ကျွန်ခံခြင်းအဆုံးသတ်ရမည့်အကြောင်းဖြစ်သည်ကို သဘောပေါက်နားလည်ခဲ့သည်။ ဒံယေလသည် ဘုရားသခင်ရှေ့မှောက်မတ်သပ်ရပ်လျက် အစာရှောင်ဆုတောင်းကာ၊ ဂျူးလူမျိုးများလွတ်မြောက်ခြင်းဘယ်အချိန်မှာဖြစ်ပျက်မလဲဆိုတဲ့အတိအကျကို နားလည်ဖို့ရန်တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့နှိမ့်ချစွာဆုတောင်းပြီးနောက်မှာ ဘုရားသခင်သည် ဒံယေလထံသို့ ဂျူးလူမျိုးများ ဗာဗုလုံကျွန်ခံခြင်းမှဘယ်အချိန်မှာလွတ်မြောက်မလဲဆိုတာကို ဖော်ပြသည့်အပြင်၊ မေရှိယသည် ဘယ်အချိန်မှာ ဤလောက၌မွေးဖွားလာမလဲဆိုတာကိုလည်း ဖော်ပြပေးခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်၊ အထက်က “သီတင်းပတ်”ဆိုတဲ့အသုံးအနှုန်းကို ပို၍တိကျစွာနားလည်နိုင်ရန် အောက်ပါတို့၌ ခွဲခြမ်း စိတ်ဖြာရပါမည်။

စကားလုံးအသုံးအနှုန်း

ဤကျမ်းပိုဒ်၌အောက်ပါစကားလုံးများကို အထူးအသုံးပြုခဲ့သည်။

“ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်” ဤစကားလုံးကို သုံးကြိမ်တိုင်ဖော်ပြသည် (အငယ် ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၇)

“မေရှိယ” အငယ် ၂၆ ၌တွေ့ရသည်။

“သန့်ရှင်းသောမြို့” ၎င်းသည် ယေရုရှလင်မြို့ဖြစ်သည်။ သန့်ရှင်းသောနေရာဖြစ်သည်။ ထိုသန့်ရှင်းသောနေရာ သည် ယေရုရှလင်မြို့ရှိဗိမာန်တော်ဖြစ်သည်။

“လွန်ကျူးခြင်းအမှုကိုဆီးတား၍”၊ “ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုဖြေရှင်း၍”၊ “ထာဝရကု သိုလ်ကို သွင်းစေခြင်းငှါ”၊ “အလွန်သန့်ရှင်းသော အရပ် ဌာနကို လိမ်းစေခြင်းငှါ”ဆိုတဲ့ စကားစုများသည် မေရှိယမှသယ်ဆောင်လာသော ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်းကိုအကျဉ်းချုပ်ကို ဖော်ပြတာဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် “ကုန်ဆုံးသွားခြင်း” “ ထာဝရ”ဆိုတဲ့ အရာတွေက ဟေဗြဲ ၁၀:၁-၄မှာဖော်ပြထားသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းမှခြားနားတဲ့ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကြောင်းကို ကြိုတင်ဟောပြောတာဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မဟောင်းထဲယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ယာယီအတွက်ဖြစ်ပြီး၊ ယေရှုခရစ်တော် ပူဇော်ပေးသောယဇ်သည် ထာဝရအတွက်ဖြစ်သည်။ ယေရှု၏ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ထာဝရဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ယူ ဆောင်လာပေးသည်။

“သီတင်းပတ်” သီတင်းပတ်ခုနစ်ပတ်ဖြစ်သည်။ ဤစကားစုကို ဤကျမ်းပိုဒ်မှာပဲ ခြောက်ကြိမ်တွေ့ရသည်။ “သီတင်းပတ်”ဆိုတဲ့စကားစုကို ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှာ (၂၀)ကြိမ်တွေ့ရသည်။ ဟေဗြဲလူမျိုးများ၌ သီတင်းပတ်ဟု ဆို ရာ၌ အခြားရောမတို့၊ အင်္ဂလိပ်တို့သီတင်းပတ်ကဲ့သို့ ခုနစ်ရက်ရှိတာမျိုးကိုမဆိုလိုပါ။ ခုနစ်ရက်ဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ခုနစ်နှစ်လည်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဒီယေလအနာဂတ္တိကျမ်းရှိ သီတင်းပတ်(၇၀)သည် (၄၉၀)နှစ်ကိုဆိုလိုပါ သည်။

ပရောဖက်နှင့်ဆိုင်သောနှစ်

ဤကျမ်းပိုဒ်ကို အတိအကျနားလည်ဖို့ရန် အခြားအရေးကြီးသောအချက်မှာ ပရောဖက်နှင့်ဆိုင်သောနှစ်ကို ဟေ ဗြဲလူမျိုးများ၏အမြင်မှနားလည်ဖို့လိုပါသည်။ ကျမ်းစာ၏ပြက္ခဒိန်အရာ တစ်နှစ်မှာ ရက်ပေါင်းဘယ်နှစ်ရက်ရှိပါ သလဲ။ ဒါနဲ့ပတ်သက်၍ ကမ္ဘာဦးကျမ်း အခန်းကြီး ၇-၈ တို့၌ဖော်ပြချက်အရ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းသည် ဘယ်လောက် ကြာခဲ့သလဲဆိုတာကို လေ့လာကြပါမည်။

ဂတိတော်အကြောင်းအရာ

သီတင်းပတ်(၇၀)ကို အပိုင်းသုံးပိုင်းဖြင့်ခွဲခြားနိုင်ပါသည်။

၁။ သီတင်း(၇)ပတ်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုပြန်လည်တည်ဆောက်ဖို့ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုတော် ဗိမာန်တော်ကိုဆိုလိုသည်(အငယ်၂၅)။

၂။ သီတင်း(၇)ပတ်အပြင်၊ အခြားသီတင်း(၆၂)ပတ်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌မေရှိယမပေါ် မီတွင်ဖြစ်ပျက်ရပါမည်။ ထို့ကြောင့် သီတင်းပတ်ပေါင်း (၆၉)ပတ်ရှိပါသည် (အငယ် ၂၅)။

၃။ သီတင်း(၆၉)ပတ်ကုန်ဆုံးပြီးနောက်ပိုင်းနှင့် သီတင်း(၇၀)ပတ်အစမပြုမီတွင် မေရှိယကိုဖယ်ရှားပါလိမ့်မည်။ ဤသီတင်းပတ်၌ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီးကြပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ယေရုရှလင်ဗိမာန်တော်ကိုပြန်လည်တည်ဆောက်ဖို့အမိန့်ထုတ်ချိန်မှစ၍ ၎င်း၏ပြီးစီးမတိုင်မီအချိန်ထိ သီတင်း(၇)ပတ်ကုန်ဆုံးသွားခဲ့သည်။ ထိုသီတင်း(၇)ပတ်သည် (၄၉)နှစ်ဖြစ်သည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကိုပြန်လည်တည်ထောင်ပြီးချိန်မှစ၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ မေရှိယရောက်လာချိန်အထိ သီတင်း(၆၉)ပတ်ကုန်ဆုံးသွားခဲ့သည်။ ၎င်းသည် (၄၈၃)နှစ်ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ ဤအမိန့်ကိုထုတ်ပြီးချိန်မှစ၍ မေရှိယကြွလာချိန်အထိ ရက်ပေါင်း (၁၇၃၈၈၀)ဖြစ်ရပါမည်။ (၄၈၃ အမြောက် ၃၆၀ = ၁၇၃၈၈၀)။

၂။ ပြည့်စုံခြင်း/ပြီးစီးခြင်း

ဒီယေလ၏ဟောပြောချက်သည် အာတဇေရစ်မင်းမှ နေဟမိထံသို့အမိန့်ထုတ်ပေးချိန်၌အစပြုခဲ့သည်။ ၎င်းသည် ၄၄၄ ဘီစီ၌ဖြစ်ခဲ့သည် (နေဟမိ ၂:၁-၈)။ ဇေရုမုတ်စာ၌ အခြားအမိန့်တော်သုံးခုပါရှိသေးသည်။ သို့သော်လည်း နေဟမိမတိုင်မီတွင် ယေရုရှလင်တံတိုင်းပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် အာတဇေရစ်မင်း၏အမိန့်တော်သည် ဒီအတိုင်းကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ အာတဇေရစ်မင်း၏အမိန့်တော်သည် နေဟမိအချိန်၌ပြည့်စုံလာသည် (နေဟမိ ၂:၅)။ အာတဇေရစ်မင်းနန်းစံ နိဆန်းနှစ် (၂၀)နှစ်မြောက်သည် ဘီစီ (၄၄၅)နှစ်တွင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဤခုနှစ်များကို ဂျူးလစ်ယား ပြက္ခဒိန်သို့ကူးပြောင်းလိုက်တဲ့အခါမှာ ၎င်းသည် မတ်လ(၁၃)ရက်၊ ၄၄၅ ဘီစီဖြစ်ပါသည်။ ပရောဖက်ပြုခြင်းပြည့်စုံခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ Robert Anderson ၏အကြံအစည်ကိုအသုံးပြုကြပါမည်။

၂.၁။ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ယေရှုဝင်ရောက်ခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့၏တွက်ဆချက်များအရှင်းလင်းဆုံးဖြစ်ဖို့ရန် ခြားနားတဲ့တွက်ဆချက်နှစ်ခုကို အသုံးပြုပါမည်။

(၁) အမိန့်တော်ထုတ်ချိန် (မတ်လ ၁၃၊ ၄၄၅ ဘီစီ)မှစ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ဝင်ရောက်သည့်အချိန် (ဧပြီလ ၆ရက်၊ ၃၂ အေဒီ)အထိ နေ့ရက်များ၏အရေအတွက်။ မတ်လ ၁၃၊ ၄၄၅ ဘီစီမှ မတ်လ ၁၃၊ ၃၂ အေဒီအထိ ဆိုလာနှစ် (၄၄၅) နှစ်ရှိသည်။ မတ်လ ၁၃၊ ၄၄၅ဘီစီမှ မတ်လ ၁၃၊ ၁ အေဒီအထိ (၃၁)နှစ်ပေါင်းထည့်ကာ (၄၇၆)ဆိုလာနှစ်ဖြစ်ခဲ့

သည်။ ဤနှစ်များကို နေ့ရက်များအဖြစ်ပြောင်းလဲပါက (၁၇၃၈၅၆)ရက်ဖြစ်ပါသည်။ (၄၇၆X365 +၁၁၆ရက်)။ ထို့ကြောင့် စုစုပေါင်းနေ့ရက်သည် (၁၇၃၈၈၀)ဖြစ်သည်။ (၂၄)ရက်ကိုပေါင်းထည့်လိုက်သောအခါ ပြီ ၆၊ ၃၂ အေဒီ ဖြစ်လာသည်။ ထိုအချိန်သည် ယေရှု ယေရုရှလင်မြို့သို့ဝင်ရောက်သောအချိန်ဖြစ်ခဲ့သည်။

(၂) (၁၇၃၈၈၀)ရက်သည် ဘယ်နှစ်နှစ်ဖြစ်ပါသလဲဆိုတာကိုတွက်ချက်ခြင်း။ ၁၇၃၈၈၀ရက်သည် နှစ်ပေါင်း (၄၇၆)နှစ်နှင့် (၂၄)ရက်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် (၆၉)သီတင်းပတ်သည် သခင်ယေရှုယေရုရှလင်သို့ဝင်ရောက်ချိန်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ၎င်းသည် နှစ်ပေါင်း (၁၉၇)နှစ်နောက်ပိုင်းမှပြည့်စုံလာသည်။ သခင်ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ဘုရင်အဖြစ်ဝင်ရောက်ရမည့် နေ့ရက်ကို ဒီယေလ ၉:၂၅ ၌အတိအကျဖော်ပြတာက အလွန်အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင်၊ ဒီယေလ အခန်းကြီး (၉)၌ဖော်ပြခြင်းကို ဇာခရိ ၉:၉-၁၀မှာလည်းဖော်ပြထားပါသည်။ ဇာခရိ၌ ယေရှုသည်ဘုန်းကြီးစွာ မြည်းကလေးကိုစီး၍ယေရုရှလင်သို့ဝင်ရမည့်အကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထို့အပြင်၊ လုကာ ၁၉:၄၂ မှာလည်း ယေရှုယေရုရှလင်မြို့သို့ဝင်ရောက်ခြင်းသည် မြို့သူသားများအတွက်အလွန်ထူးခြားသည်ဟုဖော်ပြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုနေ့ရက်သည် သူတို့ရှာဖွေနေသောနေ့ရက်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ထိုနေ့ရက်ကို ဘယ်သူကမျှမသိဘဲဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်။ ဒီယေလ ၉:၂၄-၂၇ကို ကိုးကားပြောဆိုနေသောယဇ်ပုရောဟိတ်များပင်လျှင် သတိမထားမိခဲ့ကြပါ။ ထိုကျမ်းချက်၏ပြည့်စုံခြင်းကို ဂရုမစိုက်ကြလို့ပဲဖြစ်သည်။

ပရောဖက်ပြုခြင်းကဆက်လက်ဖော်ပြသည်မှာ သီတင်း(၆၉)ပတ်ကုန်ဆုံးသောအချိန်နှင့် သီတင်းပတ်(၇၀)အစမှပြုမီတွင် အဖြစ်အပျက်နှစ်ခုဖြစ်ပျက်ပါလိမ့်မည်။ ၎င်းတို့မှာ (၁) မေရှိယကိုဖယ်ရှာကြမည်။ သူဘာမှမလုပ်နိုင်ပါ။ (၂) ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ဗိမာန်တော် ဖျက်ဆီးခြင်းခံမည်(ဒီယေလ ၇:၂၆)။

၂.၂။ မေရှိယကိုဖယ်ရှားခြင်း

မေရှိယလက်ဝါးကားတိုင်ပေါ်၌ အသေခံရသောအချိန်သည် သူယေရုရှလင်သို့ တနင်္ဂနွေနေ့တွင်ဝင်ရောက်ပြီးနောက် သောကြာနေ့၌ဖြစ်ခဲ့သည်။ အတိအကျပြောပါက ဧပြီလ ၁၁၊ ၃၂အေဒီ၌ဖြစ်ခဲ့သည်။ မေရှိယသည် ဖယ်ရှားခြင်းခံ၍ ကျိန်ခြင်းခံသောသေခြင်းဖြင့်သေရမည်ဆိုတာကို ပရောဖက်များကပြောခဲ့ပါသည်။ ဟေဗြဲလူမျိုးများ၏ယဉ်ကျေးမှုအရာ ကားတိုင်ပေါ်၌သေခြင်းသည် ကျိန်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုယူဆကြသည်။ ဂျူးလူမျိုးများသည် မေရှိယကို သူတို့ကြားထဲမှဖယ်ရှားချင်ခဲ့ကြသည်။

ဒီယေလ ၉:၂၆ မှာ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောအချက်နှစ်ခုကိုဖော်ပြသည်။ ၎င်း၌ မေရှိယကိုဖယ်ရှားခြင်းနှင့် သူ့ဘာမျှမရှိခြင်းအကြောင်းတို့ကိုဖော်ပြခဲ့သည်။ ဖယ်ရှားခြင်းဆိုတာက ဖျက်ဆီးခြင်းကိုဆိုလိုတာဖြစ်သည်။ လူတစ်ယောက်ကိုလုံးလုံးလျားလျားဖယ်ရှားပြီးပြီဆိုရင် သူ့မှာဘာမှရှိမှာမဟုတ်တော့ပါ။ ဤအချက်က ယေရှုကိုဖယ်ရှားသော်လည်း သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ပြန်လည်ထမြောက်မည့်အကြောင်းကိုဖော်ပြတာဖြစ်သည်။ Briggs

ကပြောသည်မှာ ယေရှုကိုဖယ်ရှားသော်လည်း ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းရှိလာမည်ကို ဤကျမ်းပိုဒ်ကိုဆိုလိုသည်ဟု ပြောပါသည်။

၂.၃။ ယေရှုရှလင်မြို့နှင့်ဗိမာန်တော်ပျက်စီးခြင်း

မေရှိယသည် ဘုန်းကြီးစွာဖြင့် ယေရှုရှလင်သို့ဝင်ရောက်ခြင်းကိုကြည့်လျက်၊ အလွန်အံ့သြဖွယ်သောအရာတစ်ခု မှာ ယေရှုရှလင်မြို့နှင့် ဗိမာန်တော်ပျက်စီးခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဒိယေလ ၉:၂၆ ထဲကဂတိတော်ပြည့်စုံစေခြင်းပဲ ဖြစ်သည်။ ယေရှုက “အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကိုကြည့်ရှုပြုစုတော်မူသော ကျေးဇူးကို သင်သည် မသိမှတ်သော ကြောင့် သင်၏ရန်သူတို့သည် သင့်ပတ်လည်တွင် တပ်တည်၍လေးမျက်နှာ၌ ဝိုင်းရံလျက် အုပ်ချုပ်ထားပြီးလျှင် သင်၏ကိုယ်မှစ၍ သင်၏သားသမီးတို့ကို မြေနှင့်တညီတည်း ညီသဖြင့်၊ သင်၌ကျောက်တစ်ခုပေါ်မှာ တစ်ခုမျှ ထပ်ဆင့်၍ မကျန်ရစ်စေခြင်းငှါ ပြုကြသောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏” (လုကာ ၁၉:၄၃-၄၄)။ ဒိယေလ ၉:၂၆ထဲကဂတိတော်နှင့်လုကာ ၁၉:၄၃-၄၄ တို့ကြားဆင်တူခြင်းသည်အံ့သြဖွယ်ကောင်းပါသည်။

ဤကျမ်းပိုဒ်နှစ်ခုလုံးက ယေရှုယေရှုရှလင်မြို့သို့ဝင်ရောက်ပြီးမှ ဗိမာန်တော်ပျက်စီးခြင်းဖြစ်ပျက်လာမည်ဟု ဖော် ပြခဲ့ကြသည်။ သီတင်းပတ်(၆၉)ပတ်ကုန်ဆုံးချိန်နှင့် သီတင်းပတ်(၇၀)အစမပြုမီတွင်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်။ ဗိမာန်တော် ကို အခြားလူမျိုးများမှဖျက်ဆီးမည်ဟုပြောထားပါသည် (ဒိယေလ ၉:၂၆)။ လုကာမှာလည်း သင်၏ရန်သူများအား ဖြင့်ဖျက်ဆီးခြင်းခံမည်ဟုပြောပါသည် (လုကာ ၉:၄၃)။

ယေရှုရှလင်မြို့ပျက်စီးခြင်းကို အထက်ကကျမ်းပိုဒ်နှစ်ခုလုံးက အလေးအနက်ထားပြောခဲ့သည်။ “သူတို့သည် မြို့တော်ကို၎င်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနကို၎င်း၊ ဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။ ရေလွှမ်းမိုးသော အားဖြင့် ဆုံးရှုံးခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အဆုံးတိုင်အောင် စစ်တိုက်ခြင်း ၊ ပျက်စီးရာနှင့်ဆိုင်သော စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း ရှိ လိမ့်မည်”(ဒိယေလ ၉:၂၆)။ အလားတူပဲ လုကာလည်းပဲ “သင်၏ရန်သူတို့သည် သင့်ပတ်လည်တွင် တပ်တည်၍လေးမျက်နှာ၌ ဝိုင်းရံလျက် အုပ်ချုပ်ထားပြီးလျှင် သင်၏ကိုယ်မှစ၍ သင်၏သားသမီးတို့ကို မြေနှင့်တညီတည်း ညီသဖြင့်၊ သင်၌ကျောက် တစ်ခုပေါ်မှာ တစ်ခုမျှ ထပ်ဆင့်၍ မကျန်ရစ်စေခြင်းငှါ ပြုကြသောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ ၏”ဟုပြောခဲ့သည် (လုကာ ၁၉:၄၄)။

ဤကျမ်းပိုဒ်များသည် အေဒီ(၇၀)၌ပြည့်စုံခဲ့သည်။ ရောမဘုရင်က ယေရှုရှလင်မြို့နှင့် ဗိမာန်တော်ကို လုံးလုံးလျား လျားဖျက်ဆီးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်၊ ယေရှုရှလင်မြို့နှင့် ဗိမာန်တော်ပျက်စီးခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပရောဖက်ပြုခဲ့သ မှုသည် သမိုင်းမှာတကယ်ပြည့်စုံခဲ့ပါသည်။ နောက်ထပ်၊ သီတင်းပတ်(၇၀)အကြောင်းကို ဆက်လက်လေ့လာပါ မည်။

၂.၄။ ဒိယေလ ၉:၂၇၅ရှိ ဂတိတော်နှင့်ပတ်သက်၍ မျှော်လင့်ချက်များ

သီတင်းပတ်(၆၉)ပတ်ကုန်ဆုံးချိန်မှစ၍ သီတင်းပတ်(၇၀)ပတ်အစပြုချိန်အထိ အချိန်ကို နက်နဲသောအရာအဖြစ် ထားခဲ့သည်။ သမိုင်းအရ လက်ရှိလူသားများကို တစ်ချိန်ကပြည့်စုံခဲ့ပြီးဖြစ်သော သီတင်းပတ်(၆၉)ပတ်နှင့် သီတင်းပတ်(၇၀)အစမပြုမီကြားကာလ၌ထားလိုရပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလကို တစ်ပါးအမျိုးသားများကာလဟု လည်းခေါ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဂျူးလူမျိုးမဟုတ်သောသူများက ယေရှုကို မိမိတို့၏ကယ်တင်ရှင်အဖြစ်လက် ခံလိုရသောအချိန်ကာလဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်ကာလကို ခရစ်တော်၏အသင်းတော်အချိန်ကာလဟုလည်းခေါ်ပါ သည်။ ဤအချိန်ကာလကုန်ဆုံးသွားသောအခါ ကျေးဇူးတော်သည် တစ်ပါးအမျိုးသားများထံမှနှုတ်ယူရပါတော့ မည်။ ထိုကျေးဇူးတော်သည် ဂျူးလူမျိုးများထံပြန်လှည့်လာ၍ သီတင်းပတ်(၇၀)သည် အစပြုလာပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ဤနောက်ဆုံးသီတင်းပတ်သည် နောက်ဆုံးသောကာလနှင့်ဆိုင်သောအရေးပါသောအကြောင်းအရာ များဖြစ်ပြီး ၎င်းကို အပိုင်းငယ် (၂၆)၌အကျဉ်းချုပ်တွေ့ရပါသည်။ ထိုနောက်ဆုံးသီတင်းပတ်တွင် စစ်ပွဲဖြစ်၍ ထို စစ်ပွဲသည် အဆုံးထိကြာရှည်သွားပါလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံးမှာပျက်စီးခြင်းရောက်လာပါမည်။ ဗိမာန်တော်သည် နောက်ဆုံးအချိန်အထိ ပျက်စီးလျက်ရှိပါလိမ့်မည်။ အပိုင်းငယ် (၂၇)မှာ နောက်ဆုံးအချိန်ကာလရောက်လာသော အခါ တစ်ကမ္ဘာလုံးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးပေါ်လာပါလိမ့်မည်ဟုပြောခဲ့သည်။ ထိုခေါင်းဆောင်သည် သီတင်းပတ် တစ်ပတ်အတွင်း လူများစွာနှင့်ပဋိညာဉ်ပြုလာပါမည်။ ထိုပဋိညာဉ်သည် သီတင်းပတ်အလယ်အထိကြာရှည်ခဲ့ပါ မည်။ သူသည် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားလုံးကိုအဆုံးသတ်စေပါလိမ့်မည်။

အာတီခရစ်ပေါ်လာခြင်း (အပိုင်းငယ် ၂၇)

အပိုင်းငယ် (၂၇)ရှိသခင်ဟုဖော်ပြထားသောအရာသည် အပိုင်းငယ် (၂၅)ရှိသခင်(မေရှိယ)နှင့်၎င်း၊ အပိုင်းငယ် (၂၆)ရှိ ရောမဘုရင်တို့တို့နှင့်၎င်း အလွန်ခြားနားပါသည် ဆိုတာကို ကျွန်ုပ်တို့သည် အစကတည်းကသိထားရပါမည်။ ထို့ကြောင့် ဤခေါင်းဆောင်၏ဖြစ်ခြင်းကိုဖော်ပြဖို့ရန် ကျမ်းပိုဒ်၌ဖော်ပြထားသောအချက်များကို လေ့လာဖို့လို အပ်ပါသည်။

“ ထာဝရပဋိညာဉ်” သည် ယေရှုလင်မြို့ရှိ ဗိမာန်တော်ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် ဤခေါင်းဆောင်(အာတီခ ရစ်)နှင့်ပူးပေါင်းဖို့ လူများစွာကိုလက်ခံခြင်းတို့ကိုပုံဆောင်ပါသည်။ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့်အစားအစာလက်ဆောင်” သည် ဤအာတီခရစ်က ဗိမာန်တော်၌ဘာသာရေးလုပ်ဆောင်မှုများသို့ဝင်လာမည့်အရာကိုဖော်ပြပါသည်။

“စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဖွယ်သောအတောင်ပံပေါ်၌”သည် ယေရှုက မသဲ ၂၄:၁၅၌ပြောခဲ့သောအရာကိုအတည်ပြုပေး ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုကျမ်းပိုဒ်၌ “ရွံ့ရှာဖွယ်သောအရာသည် သန့်ရှင်သောအရပ်ဌာန၌စိုက်နေသည်”ဟုဖော်ပြပါ သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ဤခေါင်းဆောင်(အာတီခရစ်)က ဗိမာန်တော်သို့ ညစ်ညူးသောအရာများယူဆောင်လာမည် ကို ဆိုလိုပါသည်။

ဤအချက်များအားလုံးကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဤခေါင်းဆောင်သည် အန်တီခရစ်ဖြစ်သည်ဆိုတာကိုပြောဖို့မခက် ခဲလှပါ။ ၎င်းကို ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ “သားရဲ”ဟုဖော်ပြပါသည် (ဗျာ ၁၃:၁-၁၈)။ သက်သာလောနိတ်ဒုတိယစောင်၌ ၎င်းကို “ဥပဒေကင်းမဲ့သောသူ”ဟူ၍၎င်း၊ “ပျက်စီးခြင်း၏သား”ဟူ၍၎င်းဖော်ပြသည် (၂သက် ၂:၃-၄)။ နောက်ဆုံး သောကာလမှာပေါ်လာမည့်အန်တီခရစ်သည် အလွန်ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။

အန်တီခရစ်သည် ဂျူးလူမျိုးများကြားမှာ ပေါ်လာ၍ သူတို့သည် ထိုအန်တီခရစ်ကို သုံးနှစ်ခွဲလက်ခံကြပါလိမ့်မည်။ ထိုအန်တီခရစ်သည် ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းကိုလည်းယူဆောင်လာပါမည်။ ထိုအချိန်အတွင်းမှာ ယေရုရှလင်မြို့ရှိ ဗိမာန်တော်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ကြပါလိမ့်မည်။ သုံးနှစ်ခွဲကြာလာပြီးနောက်မှာ သူသည် ဗိမာန်တော်သို့ဝင် လာ၍ သူ့ကိုသူဘုရားသခင်ဟုကြွေးကြော်ပါလိမ့်မည်(၂သက် ၂:၄)။ ထိုအန်တီခရစ်သည် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့် အစားအစာလက်ဆောင်ယူလာခြင်းကို ဆီးတားပါလိမ့်မည်။ သူသည် ဗိမာန်တော်၏အသန့်ရှင်းဆုံးနေရာသို့ ဝင် ရောက်ကာ ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ဖော်ပြသည့်အတိုင်း မကောင်းမှုအလုံးစုံကိုပြုလုပ်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သူ၏ အုပ်စိုးခြင်းအချိန်ကာလသည် အကန့်အသတ်ရှိပါလိမ့်မည် (ဗျာ ၁၃:၇)။ သူသည် သုံးနှစ်ခွဲသာအုပ်စိုးပါလိမ့်မည်။ သုံးနှစ်ခွဲပြီးနောက်တွင် မေရှိယသည်ပေါ်လာ၍ အန်တီခရစ်ကို ထိန်းချုပ်ပါလိမ့်မည် (ဒ်ယေလ ၉:၂၇)။ မေရှိယ သည် အန်တီခရစ်ကို နှုတ်ထွက်ပိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဖျက်ဆီးပါလိမ့်မည် (၂သက် ၂:၈)။

Pastor Prof. Dr. CALEB OTNIEL TRAIAN NECHIFOR

ဟေရှာယ ၉:၆-၇ - မေရှီယဆိုင်ရာပရောဖက်ပြုချက်များ၏ရတနာ

The Pearl of Messianic Prophecies

အကျဉ်းချုပ်

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို ကောင်းမွန်စွာဖတ်သောအခါ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းရှိ ပရောဖက်များ၏ဒေသနာ ချိန်းချက်သော အချိန်ရောက်လာသောအခါ မေရှီယသည် လောကသို့ကြွလာပြီး ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုတည်ထောင်လိမ့်မည်ဆိုသည့်အကြောင်းကို ပြောခဲ့ကြပါသည်။ ထိုပရောဖက်များထဲက တစ်ဦးမှာ ဟေရှာယဖြစ်သည်။ ဟေရှာယသည် နှစ်ပေါင်း ၆၄နှစ်တိုင် ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို ဟောပြောခဲ့သည် (၇၄၀-၆၈၀ဘီစီ)။ ထိုအချိန်မှာ ကုသရေလလူများသည် ကျွန်ုပ်တို့ခေါ်ခြင်းခံ၍၊ ယုဒပြည်ကို အာရှရိဘုရင် သနာခရိတ်က လာတိုက်ခိုက်တဲ့အချိန်ဖြစ်သည်။ ဤအဖြစ်အပျက်နှစ်ခုက ကုသရေလတိုင်းပြည်အတွက် အန္တရာယ်ရှိကြောင်းကို ညွှန်ပြပါသည်။ သို့သော်လည်း ၎င်းသည် မေရှီယမွေးဖွားလာမည့်မျှော်လင့်ချက်ကိုလည်း မွေးမြီနိုင်စေပါသည်။ ဟေရှာယ၏ ပရောဖက်ပြုချက်၌ လောကကြီးအတွက်ငြိမ်သက်ခြင်းရောက်လာမည်ဆိုတာကို အလွယ်တကူနဲ့ပိုင်းခြားနိုင်ပါသည်။ ထိုငြိမ်သက်ခြင်းကိုယူဆောင်လာမည့်သူသည် မေရှီယဖြစ်ပါမည် (ဟေရှာယ ၉:၆-၇)။

အဓိက စကားလုံးများ - ပရောဖက်ပြုသည်၊ မေရှီယ၊ ဟေရှာယ၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်။

နိဒါန်း

သန့်ရှင်းသောကျမ်းစာသည် ဘုရားသခင် မပျက်စီးနိုင်သော နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကိုယ်စားပြုပါသည်။ ကျမ်းစာသည် ပရောဖက်ဆိုင်ရာစာအုပ်ဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာသည် အခြားစာအုပ်များနှင့်အတူပါ။ သမ္မာကျမ်းစာထဲမှာ အတိတ်အကြောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်းနှင့် အနာဂတ်အကြောင်းအားလုံးပါဝင်သည်။ ပရောဖက်ပြုခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ အရေးကြီးတဲ့အပိုင်း၌ပါဝင်ပြီး၊ ကျမ်းတစ်အုပ်လုံး၏ ၂၇ ရာခိုင်နှုန်းသည် ပရောဖက်ပြုချက်များဖြစ်သည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း (၃၉)အုပ်ထဲက (၁၇)အုပ်သည် ပရောဖက်ပြုသောစာအုပ်များဖြစ်ပြီး ကျန်တဲ့စာအုပ်များ၌လည်း ပရောဖက်ပြုချက်များစွာရှိတာကို တွေ့ရပါသည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၌ ပရောဖက်ပြုချက် (၁၂၃၉)ရှိပြီး၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်း၌ (၅၇၈)ရှိပါသည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းရှိ ပရောဖက်များသည် ဘုရားသခင်က ခေတ်ပျက်သည့်အချိန်၌ အသုံးပြုသောသူများဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုပရောဖက်များသည် အထူးသဖြင့် ကုသရေလလူမျိုးများကိုရည်ညွှန်းပြီး၊ သူတို့၏တိုင်းပြည်ပျက်စီးနေကြောင်းကို ထောက်ပြကာ၊ ဘုရားသခင်က သူတို့ကို အပြစ်မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် နောင်တရလျှင် သူတို့အတွက် အနာဂတ်မှာ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်မြင်တွေ့မည်ဖြစ်ကြောင်းဟောပြောခဲ့ကြသည်။ ဟေရှာယသည် ဓမ္မဟောင်းရှိပရောဖက်များအနက် တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ Merrill F. Unger က ပရောဖက်ဟေရှာယအကြောင်းကိုပြောရာတွင် " ဟေရှာယသည် ဂျူးလူမျိုးပရောဖက်များထဲက အကြီးမားဆုံးသောပရောဖက်ဖြစ်သည်။ သူ၏တိကျသောပရောဖက်ပြုခြင်း၊ သူ၏ပရောဖက်ပြုချက်

ကျယ်ပြန့်ခြင်းနှင့် ခမ်းနားထည်ဝါခြင်းတို့ကို သူ့ကိုအထူးပရောဖက်ဖြစ်စေပါသည်”ဟုပြောပါသည်။ ဟေရှာယကို “ဓမ္မဟောင်းရှိပရောဖက်များ၏မင်းသား”ဟုခေါ်ပါသည်။ သူ့ကို “ဓမ္မဟောင်းရှိ ဝေဒလိဆရာ”ဟုလည်း ယူဆကြပါသည်။ ဟေရှာယသည် လောကကြီးက အမှောင်ထုထဲသို့နှစ်မြှုပ်နေချိန်မှာ မေရှိယနှင့်ပတ်သက်၍ အတောက်ပဆုံးပရောဖက်ပြုသောစာအုပ်ဖြစ်သည်ဟု အသင်းတော်ဖခင်ကြီးများက ပြောပါသည်။ ဟေရှာယစာအုပ်သည် ဘုရားသခင်မှုတ်သွင်းထားသောစာအုပ်ဖြစ်သည်။ ဟေရှာယ၏စာအုပ်ကို “ ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်ခြင်း”ဟု ဖော်ပြကြသည်။ ဤစာအုပ်ကို ဟေရှာယကိုယ်တိုင်က (၇၀၁-၆၈၁ ဘီစီ)၌ရေးသားတာဖြစ်သည်။ နှစ်ပေါင်း(၇၀၀) မတိုင်မီကပင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က ဟေရှာယကိုမှုတ်သွင်းလျက် ယေရှု၏မွေးဖွားခြင်း၊ အသေခံခြင်း၊ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း၊ ကောင်းကင်သို့ပြန်သွားခြင်း နှင့် ဒုတိယအကြိမ်ပြန်ကြွလာခြင်းအကြောင်းကို သူ၏စာအုပ်၌ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဟေရှာယခေတ်ကာလ၌ရှိသောပရောဖက်များမှာ မိက္ခနှင့်ဟောရှေတို့ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဟေရှာယသည်အိပ်ထောင်ရှိ၍ သားသမီးနှစ်ယောက်ရှိခဲ့သည်။ ၎င်းတို့မှာ ရှာယာရှပ် “ကျန်ကြွင်းသောသူများပြန်လာ မည်” (ဟေရှာယ ၇:၃)နှင့် မဟေရရှာလလဟာရှပ် “သားကောင်ထံမှအမြန်ထွက်ပေး၍ မိမိကိုယ်ကိုယ်သားကောင်အပေါ် ပစ်ချသည်” (ဟေရှာယ ၈:၃) တို့ဖြစ်ကြသည်။ ဟေရှာယ၏မိန်းမသည်လည်း ပရောဖက်မဖြစ်ခဲ့သည်။ ဟေရှာယသည် ယစ်ပုရောဟိတ်မျိုးဆက်မှဆက်သက်သောသူဖြစ်သလားဆိုတာကတော့ အတိအကျမသိရပါ။ သူသည် ဗိမာန်တော်သို့ဝင်ခဲ့သည်ဆိုတဲ့အချက်က သူသည်ယစ်ပုရောဟိတ်အမျိုးဖြစ်နိုင်ချေရှိသည်(၆:၆ ကို ၅ရာ ၂၆:၁၈နှင့်နှိုင်းယှဉ်ပါ)။ ဟေရှာယ အခန်းကြီး(၅၃)ကိုလူတိုင်းကကောင်းမွန်စွာသိကြပါသည်။ ထိုကျမ်းပိုဒ်၌ မေရှိယ၏ ဆင်းရဲဒုက္ခခံခြင်းနှင့် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းတို့ကိုတွေ့ရသည်။ အခန်းကြီး(၆၁)ကို ယေရှုကိုယ်တိုင်က ဗိမာန်တော်၌ဖတ်ခဲ့သည်။ ဒီနေရာ၌ ပရောဖက်ဟေရှာယက မေရှိယ၏လုပ်ဆောင်ချက်များကိုဖော်ပြပါသည်။ ဟေရှာယသည် ဓမ္မဟောင်းရှိအခြားစာအုပ်များထက် ကယ်တင်ခြင်းပို၍အထူးဦးစားပေးဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုကယ်တင်ခြင်းသည် မေရှိယအားဖြင့်ရောက်လာမည်ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် မေရှိယသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် တရားမျှတခြင်း၌အုပ်စိုးပါလိမ့်မည်(ဟေရှာယ ၉:၇၊ ၃၂:၁)။ မေရှိယ၏အုပ်စိုးမှုသည် ဣသရေလလူမျိုးများအတွက် ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် လုံခြုံခြင်းကိုယူဆောင်လာပေးပါမည် (ဟေရှာယ ၁၁:၆-၉)။ မေရှိယအားဖြင့် ဣသရေလလူမျိုးများသည် တိုင်းနိုင်ငံအားလုံးအတွက် အလင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်(၄၂:၆၊ ၅၅:၄-၅)။ ဤလောက၌မေရှိယ၏နိုင်ငံတော်သည် ဟေရှာယကျမ်းစာအုပ်၏အဓိကပန်းတိုင်ဖြစ်သည်(အခန်းကြီး ၆၅-၆၆)။ မေရှိယအုပ်စိုးစဉ်မှာ လောကသားများသည် ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို အပြည့်အဝတွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ဟေရှာယသည် မေရှိယ၏ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ အခန်းကြီး(၅၃)သည် အပြစ်အတွက် မေရှိယ၏ဆင်းရဲဒုက္ခခံခြင်းကို ထင်ရှားစွာဖော်ပြခဲ့သည်။ သူ၏ဒဏ်ချက်တော်အားဖြင့် အနာငြိမ်းခြင်းရှိသည်။ သူ၏ဆင်းရဲဒုက္ခခံခြင်းအားဖြင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ပါသည်။ ဆင်းရဲဒုက္ခခံခြင်းနှင့် အုပ်စိုးခြင်းနှစ်ခုလုံးကို ဟေရှာယကဖော်ပြပါသည်။ မေရှိယပထမကြွလာတဲ့အခါမှာ သူသည် ဆင်းရဲဒုက္ခခံသောအစေခံကဲ့သို့ကြွလာခဲ့သည် (အခန်းကြီး ၅၃)။ သူ၏ဒုတိယအကြိမ်ကြွလာခြင်း၌မူကား အောင်မြင်သောဘုရင်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းအရှင်အဖြစ်ကြွ လာပါ

မည်(ဉ်း)။ အဓိကအချက်များကိုမဖော်ပြမီတွင် ပရောဖက်ပြုချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ချို့ကိုးကားချက်များကို ဖော်ပြချင်ပါသည်။

ပရောဖက်ပြုခြင်းအရေးကြီးပုံ

ပရောဖက်ပြုခြင်းအနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုအောက်ပါအတိုင်းတွေ့နိုင်ပါသည်။ “ကြွေးကြော်ခြင်း၊ ကြိုတင်ဟောပြောခြင်း”ဟူ၍ဖြစ်သည်။ Chuck D.Pierce က ပရောဖက်ပြုခြင်းကို “ပရောဖက်ပြုခြင်းသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ဖွင့်ပြခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏နှလုံးသား၌ရှိသောအရာကို ကျွန်ုပ်တို့အားပြောပြခြင်းဖြစ်သည်။ ပရောဖက်ပြုခြင်းဆိုတာ ဘုရားသခင်၏နှလုံးသားကို ဖွင့်ပြခြင်းဖြစ်သည်”ဟုပြောပါသည်။ ပရောဖက်သည် ဘုရားသခင်ထံမှ ဖွင့်ပြချက်ရရှိသောသူဖြစ်သည်(အိပ်မက်အားဖြင့်၊ ရူပါရုံများအားဖြင့်၊ သတင်းစကားအားဖြင့်ဖြစ်နိုင်သည်)။ ပရောဖက်ဆိုတဲ့စကားလုံးကို ဟေဗြဲဘာသာ၌ “nabi”ဟုခေါ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာထဲ၌ အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရပါသည်။ “ပရောဖက်သည် ဘုရားသခင်၏နာမ၌ပြောသောသူဖြစ်သည်” (ယေရမိ ၁:၇၊ ၁၅၊ ၁၉)။ ပရောဖက်များသည် ဘုရားသခင်၏မူလစကားကိုပြောကြသည်။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏စကားကိုပြောဖို့ စေလွှတ်ခြင်းခံသောသူများဖြစ်ကြသည်။ “မြင်သောသူ”ဟုလည်းပရောဖက်ကိုဖော်ပြပြီး၊ ဘုရားသခင်၏ဖွင့်ပြခြင်းကိုမြင်သောသူများဖြစ်သည်။ ပရောဖက်သည် လုပ်ဆောင်ချက် သုံးခုကိုပြည့်စုံစေရပါမည်။ ပထမမှာ ပရောဖက်သည် ပညတ်တော်ကို လူတွေအတွက်အနက်ဖွင့်ပေးရပါမည်(တရားဟောရာ ၁၈၊ ဟေရှာယ ၅၈:၁၊ မာလခီ ၄:၄)။ ပရောဖက်သည် သူတွေ၏အပြစ်ကိုဖော်ပြပေးပြီး သူတို့ကိုနောင်တသို့ခေါ်ဆောင်ရပါမည်။ ဒုတိယမှာ ပရောဖက်သည် အနာဂတ်ကိုကြိုပြောသည်။ မေရှိယကြွလာမည့်အရာကိုကြိုပြောခဲ့သည်။ များစွာသောပရောဖက်တို့သည် သူတို့၏ခေတ်ကာလ၌ဖြစ်ပျက်ခဲ့သောအရာနှင့်ပတ်သက်၍ ပရောဖက်ပြုခဲ့ကြသည်။ လူတွေက ဘာလုပ်သင့်သလဲဆိုတာကိုပြောပြကြသည်။ ပရောဖက်သည် တရားစီရင်ခြင်း၊ ကယ်တင်ခြင်းနှင့် မေရှိယ၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကိုပြောခဲ့ကြသည်။ တတိယမှာ လူတွေသစ္စာဖောက်လာတဲ့အချိန်မှာ ဘုရားသခင်သည် ပရောဖက်များကိုခေါ် ပြီး၊ သူတို့ကိုဘုရားသခင်ထံပြန်လာကြဖို့ ပြောကြသည် (၆ရာ ၂၁:၆၊ ယေဇကျေလ ၃:၁၊ ၃၃:၇)။ ဘုရင်အာဟပ်နှင့် သူ၏မိန်းမ ယေဇဘောလတို့ ရုပ်တုကိုးကွယ်လာသည့်အခါ ပရောဖက်ဇလိယသည် ရုပ်တုကိုးကွယ်သောသူများအားဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်သောသူဖြစ်လာသည်။ သူသည် လူတွေကိုနှိုးဆော်ပြီး၊ စစ်မှန်သောဘုရားသခင်ထံသို့လာကြရန်ဖိတ်ခေါ်သည်(၃ရာ ၁၇)။ သမ္မာကျမ်းစာ၏အဓိကအရေးပါသောအချက်မှာ ၎င်းသည် ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်တော်ကို ဖွင့်ပြပေးတာဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် အရာခပ်သိမ်းကိုသိသောသူဖြစ်သည်(ဟေရှာယ ၄၆:၉-၁၁)။ Henry C. Thiessen က “ဘုရားသခင်သည် အရာခပ်သိမ်းကိုသိသည်။ သူသည် သူ့ကိုသိသိပြီး၊ အရာအားလုံးကိုပြည့်စုံစွာသိသည်။ ကမ္ဘာမတည်မရှိမှီကတည်းက အရာအားလုံးကိုသိသည်။ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့်အနာဂတ်အားလုံးကိုသိပါသည်”ဟုပြောသည်။ ဘုရားသခင်သည် အရာအားလုံးကိုတိုက်ရိုက်သိသည်။ အတိအကျသိသည်။ ဘုရားသခင်သည် အရာခပ်သိမ်းကိုတတ်နိုင်သည်(ဆာလံ ၁၁:၃)။

Floyd H Barackman က“ဘုရားသခင်သည်တန်ခိုးကြီးသောဘုရားသခင်ဖြစ်၍ သူ၏အကြံအစည်အားလုံးကို ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးကြီးသောဘုရားဖြစ်သည် (ကမ္ဘာ ၁၇:၁)။ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာရှိသောဘုရားဖြစ်သည် (တောလည်ရာ ၂၃:၁၉၊ ဆာလံ ၁၃၈:၂)။ Millard Erickson က“ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ကတိတော်အားလုံးကိုထိန်းသိမ်းသည်။ ထိုဘုရားသခင်၌ အကန့်အသတ်မရှိသောအစွမ်းတန်ခိုးရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် မလုပ်နိုင်သောအရာမရှိပါ”ဟုပြောပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် စောင့်သောသူဖြစ်သည် (ယေရမိ ၁:၁၁-၁၂)။ Wayne Grudem က“ဘုရားသခင်သည် အချိန်တိုင်းကိုစောင့်ကြည့်နေပါသည်။ အချိန်ပြည့် စုံလာသောအခါ သူသည် သားတော်ယေရှုကို ဤလောကသို့စေလွှတ်ခဲ့သည်”ဟုပြောသည်။

ပရောဖက်ပြုခြင်းအမျိုးအစားများ

ပရောဖက်ပြုချက်ကိုလေ့လာရာတွင် အောက်ပါအတိုင်းတွေ့နိုင်ပါသည်။ ဣသရေလများနှင့်သက်ဆိုင်သောအရာများ၊ ခြားနားသောလူမျိုးများနှင့်သက်ဆိုင်သောအရာများ၊ လူသားအားလုံးနှင့်သက်ဆိုင်သောအရာများ၊ အနာဂတ်၌ ဖြစ်လာမည့်အရာများ၊ ခြားနားသောမြို့များအကြောင်း၊ မေရှိယနှင့်သက်ဆိုင်သောအရာများ(ဟေရှာယ (၁၇) တို့ဖြစ်ကြသည်။ မေရှိယနှင့်သက်ဆိုင်သောပရောဖက်ပြုချက် (၃၃)ခန့်ရှိသည်။ ဤပရောဖက်ပြုချက်များ၏ အဓိက ကဏ္ဍမှာ ရောက်လာမည့်မေရှိယအတွက် ဂျူးလူမျိုးများကိုပြင်ဆင်ဖို့ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် မေရှိယကို သိစေဖို့ရန်အတွက်လည်းဖြစ်သည် (လုကာ ၂၄:၂၅-၂၇၊ ၄၄၊ ယောဟန် ၅:၃၉)။ Petru Popvici က “မေရှိယနှင့် သက်ဆိုင်သော ပရောဖက်ပြုခြင်းသည် များပြားရုံသာမက၊ အတိတ်စိတ်ဖော်ပြတာကိုတွေ့ရပါသည်”ဟုပြောခဲ့သည်။ ယေရှု၏အသက်တာ၌ ထိုပရောဖက်ပြုချက်များ၏ပြည့်စုံခြင်းသည် ယေရှုကခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို ပြသပါသည်။ ဓမ္မဟောင်းရှိပရောဖက်ပြုချက်များသည် ခရစ်တော်၏အရေးပါခြင်းနှင့် မြင့်မြတ်ခြင်းတို့ကို ဖွင့်ပြပေးပါသည်။ ထိုပရောဖက်ပြုချက်များသည် ယေရှုက ဘုရားသခင်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ယေရှုလောကသို့ကြွလာရခြင်း၏ရည်ရွယ်ချက်များကို သက်သေထူပါသည်။ ထိုပရောဖက်ပြုချက်များ၌ ယေရှု၏မွေးဖွားခြင်း၊ သူ၏သဘောသဘာဝ၊ သူ၏သာသနာ၊ သူ၏စိတ်ပြင်းပြမှု၊ သူ၏သေခြင်း၊ သူ၏ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း၊ ကောင်းကင်သို့ တက်ခြင်းနှင့် ဒုတိယအကြိမ်ပြန်လာခြင်းများပါဝင်ပါသည်။ သခင်ယေရှုခရစ်တော်နှင့်ပတ်သက်၍ ပြည့်စုံခဲ့သော ပရောဖက်ပြုချက်များသည် အခြေခံကျသော သမ္မာတရားသုံးခုကို ဆုံးဖြတ်ပေးပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ ယေရှုခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်သည်၊ ယေရှုခရစ်တော်သည် စောင့်မျှော်ရသောမေရှိယဖြစ်သည်၊ ပရောဖက်ပြုချက်များပါဝင်သောကျမ်းစာသည် မှန်ကန်သည်ဆိုသည့် အချက်သုံးချက်ကို ဆုံးဖြတ်ပေးပါသည်။ တမန်တော်ယောဟန်က “ ဤကျမ်းစာ၌ ရေး၍မထားသောအခြားနိမိတ်လက္ခဏာအများတို့ကိုလည်း ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့မျက်မှောက်၌ပြတော်မူ၏။ ယေရှုသည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို သင်တို့သည် ယုံမည်အကြောင်း၊ ထိုသို့ယုံ၍ နာမတော်အားဖြင့် အသက်ကိုရမည်အကြောင်း၊ ဤမျှလောက်ရေးထားလျက်ရှိသတည်း”ဟုပြောပါသည်။

မျှော်လင့်ခြင်းသတင်းစကား (ဟေရှာယ ၉၆-၇)

ပရောဖက်ဟေရှာယသည် သူ၏စာအုပ်၌ အထူးသတင်းစကားကိုရေးသားခဲ့သည်။ “ ငါတို့အဖို့ သူငယ်သည် မွေးဖွား သည်။ ငါတို့အားသားကိုသနားတော်မူ၏။ နိုင်ငံတော်သည် သူ့အပေါ်၌တည်လိမ့်မည်။ နာမတော်မူကား ” အံ့ဩဖွယ်၊ တိုင်ပင်ဖက်၊ တန်ခိုးကြီးသောဘုရား၊ ထာဝရအဘ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းအရှင်”ခေါ်ရလိမ့်မည် (ဟေရှာယ ၉၆)။ ထို့အပြင် ပရောဖက်ဟေရှာယက “ ဒါဝိဒ်မင်း၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာတိုင်၍၊ နိုင်ငံတော်ကို နောင်ကာလ အစဉ်မပြတ်၊ တရားတော်အတိုင်း ပြောမတ်စွာစီရင်၍ အမြဲတည်စေတော်မူမည်အကြောင်း၊ အာဏာတော် တိုး တက်ခြင်းနှင့် ငြိမ်သက်တော်မူခြင်းသည် နိစ္စအမြဲရှိလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်အားကြီး၍ ထိုအမှုကို ပြီးစီးစေတော်မူလိမ့်မည်”ဟုပြောပါသည် (၉၇)။ ပရောဖက်ဟေရှာယကပြော ခဲ့သောဤသတင်းစကားသည် ယေရှုခရစ်တော်မကြွလာမီအထိ နက်နဲသောအရာအဖြစ်ရှိခဲ့သည်။ ပရောဖက် ဟေရှာယပြောခဲ့သောသတင်းစကားသည် ရှင်းလင်းလှပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မေရှိယကာလမှာ ကမ္ဘာ ခေါင်းဆောင်နှင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရောက်လာမည်ဟုပြောခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်များသည် ယေရှုခရစ် တော်၏အသက်တာ၊ သေခြင်းနှင့် ရှင်ပြန်ထမြောက်ပြီးနောက်ပိုင်းမှာပဲ သက်သေဖြစ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် ဟေရှာယသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှုအကြောင်းကိုပဲ ပြောခဲ့တာဖြစ်သည်။ ရှင်ယောဟန်က သူ၏ သတင်းကောင်းကျမ်း၌ဖော်ပြရာတွင် “ မာသက ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဤလောကသို့ကြွ တော်မူသောဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည်ဟုလျှောက်၏”ဟုဖော်ပြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်၏ပထမကြွလာခြင်းကို ပို၍နားလည်နိုင်ဖို့ရန် အထက်ကျမ်းပိုဒ်ကို လေ့လာဖို့လိုပါသည်။ ပထမမှာ မေရှိယ၏မွေးဖွားခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ထဲ၌ထားရပါမည်။ “ငါတို့အဖို့ သူငယ်မွေးဖွားသည်၊ ငါတို့ အားသားကိုသနားတော်မူ၏။ ဤကျမ်းပိုဒ်သည် မေရှိယကြွလာမည့်အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဣသရေလလူ မျိုးများကို စိတ်ဝင်စားစေသောကျမ်းပိုဒ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဟေရှာယ အချိန်မှစ၍ ဣသရေလလူမျိုးများရှိ မိခင်တိုင်းသည် ကယ်တင်ရှင်ယေရှု၏မိခင်ဖြစ်ဖို့လိုချင်ကြသည်။ ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၌ ယေရှုခရစ်တော်မွေး ဖွားလာပြီးနောက်မှာ ပရောဖက်ပြုချက်ပြည့်စုံလာခဲ့ပြီး၊ ၎င်းသည် ကမ္ဘာခေါင်းဆောင် မွေးဖွားခြင်းအကြောင်း သာမဟုတ်ဘဲ “ငါတို့အဖို့သူငယ်မွေးဖွားလာသည်” ဘုရားသခင်က သူဖန်ဆင်းသောဤလောကသို့ လူဇာတိခံလာ ခြင်းအကြောင်းလည်းဖြစ်ပါသည်။ ငါတို့အား သားကိုသနားတော်မူ၏။ ဟေရှာယပရောဖက်ပြုခြင်းနှစ်ခုလုံး သည် ယေရှုခရစ်တော်၏လူသားဖြစ်ခြင်းနှင့် ဘုရားဖြစ်ခြင်းကိုဖော်ပြပါသည်။ သူ၏လူသားဖြစ်ခြင်းနှင့်ပတ် သက်၍ သက်သေအများအပြားရှိပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ သူသည် လူသားများကဲ့သို့မွေးဖွားခဲ့သည် (ဂလာတိ ၄း၄၊ မသဲ ၁း၁၈၊ ၂း၁၁၊ လုကာ ၁း၃၀-၃၈၊ ၂း၁-၂၀၊ ရောမ ၁း၃)။ သူသည် လူသားများကဲ့သို့ကြီးထွားတိုးတက်သည် (လုကာ ၂း၄၀၊ ၅၂)။ သူသည် လူ့ခန္ဓာကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ထားသည် (မသဲ ၂၆း၁၂)။ သူ့မှာစိတ်ရှိသည် (မသဲ ၂၆း၃၈)။ သူ့မှာ ဝိညာဉ်ရှိသည် (လုကာ ၂း၄၆)။ သူသည်လူသားနှင့်သက်ဆိုင်သောအတွေ့အကြုံရှိသည်။ သူသည်ပင်ပန်း သည် (ယောဟန် ၄း၆)။ သူ့ဆာလောင်သည် (မသဲ ၄း၂)၊ သူရေဆာသည် (ယောဟန် ၁၉း၂၈)၊ သူအိပ်ပျော်သည်

(မသုးစား၂၄)၊ သူသွေးဆောင်ခြင်းခံသည် (ဟေမြဲ ၂:၁၈၊ ၄:၁၅)။ ယေရှု၏ဖြစ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အောက်ပါအတိုင်းတွေ့နိုင်သည်။ သူပြုခဲ့သောအရာများကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် သူသည်ဘုရားဖြစ်ကြောင်းသိနိုင်သည် (မသုး စား၂၇၊ ယောဟန် ၁၁:၂၅-၂၆)။ သူသည် လူတွေ၏အပြစ်ကိုခွင့်လွှတ်ပေးသည်။ အပြစ်လွှတ်ခြင်းဆိုတာ ဘုရားသခင်ကသာလွှတ်နိုင်တာဖြစ်သည် (မာကု ၂:၅၊ ၁၀-၁၂၊ လုကာ ၇:၄၇-၅၀)။ ဘုရားသခင်သာခံထိုက်သောကိုးကွယ်ခြင်းကိုယေရှုကလက်ခံသည် (ထွက် ၂၀:၂-၃၊ တရားဟောရာ ၆:၄၊ ယောဟန် ၂၀:၂၈၊ ဗျာ ၁၉:၁၀)။ ယေရှုက သူသည်ဘုရားသခင်နှင့်တန်းတူဖြစ်သည်ဟုပြောခဲ့သည် (ယောဟန် ၅:၁၈၊ ၁၀:၃၀)။ ယေရှုက သူသည်ဘုရားသခင်နှင့်ထပ်တူဖြစ်သည်ဟုပြောခဲ့သည် (ယောဟန် ၈:၅၈၊ ၁၇:၁၁)။ သူသည်ပြည့်စုံသောသူဖြစ်သည် (ဟေမြဲ ၇:၂၆၊ ၁ပျေး၂)။ Thiessen ၏ယူဆချက်မှာ ခရစ်တော်၌ရှိသောသဘာဝနှစ်ခုတို့သည် ခွဲခြားလို့မရပါ။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်၌ ဘုရားသခင်ဖြစ်ခြင်းနှင့် လူသားဖြစ်ခြင်းနှစ်ခုရှိသည်ဟုပြောပါသည်။ မေရှိယ၏နိုင်ငံတော်ကို ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ထဲ၌ထားပါသည်။ “အုပ်စိုးခြင်းအာဏာစက်ရှိလိမ့်မည်” (ဟေရှာယ ၉:၆)။ ဤပြောကြားချက်၌ ပရောဖက်ဆိုင်ရာနှင့်လက်တွေ့ဆိုင်ရာ အရေးပါမှုရှိပါသည်။ ထို့အပြင်၊ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မှ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်အုပ်စိုးလိမ့်မည်ဟု ဟေရှာယကပြောပါသည်(ဟေရှာယ ၂:၃-၄)။ ဤအချက်ကို ရှင်ယောဟန်က ကျမ်းစာ၏နောက်ဆုံးစာအုပ်ဖြစ်သောဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ ယေရှုသည် မြေတစ်ပြင်လုံး၌အစဉ်ထာဝရအုပ်စိုးလိမ့်မည်ဟုဖော်ပြပါသည် (ဗျာ ၁၁:၁၅)။ မေရှိယ၏ကိုယ်ကျင့်စရိုက်ကို ဟေရှာယပြောကြားချက်မှ သိနိုင်ပါသည်။ “နာမတော်မူကား (ဟေရှာယ ၉:၆) ဆိုပြီး ယေရှု၏ဖြစ်ခြင်းကိုခေါ်ပါသည်။ ဂျူးလူမျိုးများအတွက် နာမသည် အလွန်အဓိပ္ပါယ်ရှိပါသည်။ နာမည်တိုင်း၌အရေးကြီးသောအကြောင်းအရာရှိပါသည်။ ဥပမာ၊ ယာကုပ်ဆိုသည့်နာမည်သည် “ခြေဖနောင့်ကိုဆွဲကိုင်သူ၊ လူလိမ်”ဟုအဓိပ္ပါယ်ရှိပါသည်။ ယာကုပ်သည် သူ့အစ်ကို၏သားဦးအရာကို လိမ်လည်ခဲ့ဖူးဖူးပါသည်။ နောက်ပိုင်းမှာ ယာကုပ်ဆိုတဲ့နာမည်ကိုပြောင်းလိုက်သည်။ ဘုရားသခင်က သူ့ကို ဣသရေလဟုပြောင်းလိုက်သည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ “ဘုရားသခင်ကတိုက်ခိုက်ပေးသည်”ဟုဆိုလိုပါသည်။ နောက်တစ်နာမည်မှာ ပရောဖက်လေယဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ “ယေဟောဝါသည်ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏”ဟုဆိုလိုသည်။ ကာရမေလတောင်ပေါ်မှာ ဣသရေလလူမျိုးများစုဝေးသည့်အခါ စစ်မှန်သောဘုရားသခင်ကိုသိခဲ့ကြသည်။ ဟေရှာယဆိုတဲ့နာမည်၏အဓိပ္ပါယ်ကိုကြည့်ကြပါစို့။ ဟေရှာယ ၏အဓိပ္ပါယ်မှာ “ဘုရားသခင်က ကယ်တင်သည်”ဟုဆိုလိုသည်။ ထို့ကြောင့် ယေရှုဆိုတဲ့နာမည်သည်လည်း အဓိပ္ပါယ်ရှိပါသည်။ ယေရှုသည် ကောင်းကင်ထားခဲ့၍ လူသားများကိုအပြစ်မှကယ်တင်ဖို့ အစေခံအဖြစ်လူဇာတိခံယူလာပြီး၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကိုလည်း တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ရှင်လုကာက ကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှု၏နာမတော်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းရသည်ဟုမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည် (တမန် ၄:၁၂)။ ရှင်ပေါလုလည်းပဲ ဤအကြောင်းကို ပြောရာတွင် ခရစ်ယာန်များသည် ယေရှု၏နာမ၌ အသက်ရှင်ရမည်ဟုပြောပါသည်(ကောလောသဲ ၃:၁၇)။ ယေရှု၏နာမကို ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးပေါ်ရှိလူမျိုးအားလုံးကို ဝန်ချလျက် ယေရှုသည် သခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟုကြွေးကြော်ကြလိမ့်မည်ဟုပေါလုကပြောပါသည် (ဖိလိပ္ပိ ၂:၉-၁၁)။

ထို့ကြောင့် ဟေရှာယက ယေရှုမမွေးဖွားမီနှစ်ပေါင်း(၆၀၀)ခန့်က ပရောဖက်ပြုခဲ့သော ယေရှုနာမ၏အဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်ဖို့ အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဟေရှာယက အသုံးပြုခဲ့သော မေရှိယ၏နာမသည် ယေရှု၏ အကျင့်နှင့် အလုပ်ကိုဖော်ပြပါသည်။ ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှုသည် လူ့ဇာတိကိုခံလာ၍ လူသား၏သား ဖြစ်လာသည်။ မေရှိယ၏ပထမနာမသည် “အံ့သြဖွယ်တိုင်ပင်ဖက်”ဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ဆိုလိုရင်းမှာ “အံ့သြဖွယ် သောတိုင်ပင်ဖက်”ဖြစ်သည်။ “အံ့သြဖွယ်”ဆိုတာက သာမန်ထက်လေးနက်၍ နားလည်ဖို့ခက်သောအရာဖြစ် သည်။ ဤစကားလုံးကို ဆာလံ ၁၃၉:၆ ၌လည်းအသုံးပြုပါသည်။ “ထိုသို့သောဉာဏ်သည်အံ့သြဖွယ်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်မတတ်နိုင်ပါ။ မြင့်မြတ်သည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်မမှီနိုင်ပါ။” ဘုရားသခင်၏သားတော်ကြွလာခြင်းသည် အံ့သြဖွယ်ဖြစ်မည်ဟု ဟေရှာယကပြောခဲ့သည်။ ထိုအံ့သြဖွယ်သောအရာသည် ယေရှုလုပ်ခဲ့သောအမှုသာမဟုတ် ဘဲ။ သူ၏ဖြစ်ခြင်းလည်း အံ့သြဖွယ်ပဲဖြစ်သည်။ ယေရှုသည် သူ၏လုပ်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နားလည် ခြင်းထက်သာလွန်ပါသည်။ “တိုင်ပင်ဖက်”ကို အုပ်ချုပ်သူက သူ၏လူများကို အကြံပေးလမ်းညွှန်ခြင်းကိုဖော်ပြရာ ၌အသုံးပြုပါသည်။ ပရောဖက်မိကွလည်းပဲ ဤစကားလုံးကို အသုံးပြုခဲ့သည်။ “ယခုမှာသင်သည် အဘယ်ကြောင့် ကျယ်သောအသံနှင့်အော်ဟစ်သနည်း။ သင်၌ရှင်ဘုရင်တစ်ယောက်မျှမရှိသလော။ အကြံပေးသောမူးမတ် ပျောက်ပျက်သလော။ သားဖွားသောမိန်းမကဲ့သို့သင်သည် ဝေဒနာကိုခံရပါသည်တကား”(မိကွ ၄:၉)။ ထို့ကြောင့် ဟေရှာယသည် ဘုရားသခင်၏မျက်မှောက်တော်မှ လဲကျသောသူများ၏ဆင်းရဲဒုက္ခအတွက် ကယ်တင်ခြင်းကို ယူဆောင်လာမည့် တိုင်ပင်ဖက်ရောက်လာမည်ကို ပရောဖက်ပြုခဲ့သည်။ သူတို့သည် သူတို့လိုအပ်နေသော အကြံ ကို ယေရုရှလင်၌ရရှိကြပါမည် (ဟေရှာယ ၂:၃၊ ၁၁:၂၊ ၂၈:၂၉)။ ယေရှုသည် အသက်တော်ဆယ်နှစ်နှစ်ရောက် သောအခါ ယေရုရှလင်ရှိ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်ကာ ကျမ်းတတ်များနှင့်စကားပြော၍ သူတို့သည် ယေရှုပြောသော စကားအပေါ် အံ့သြကြသည် (လုကာ ၂:၄၆-၄၇)။ ယေရှု၏စကားကိုကြားသောသူများသည် အလွန်အံ့သြခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည် (မသဲ ၁၁:၅၄)။ ရှင်ပေါလုလည်းပဲ နောက်ပိုင်းမှာ ယေရှုခရစ်တော်၌ အသိဉာဏ်အားလုံးဝှက် ထားသည်ဟုပြောခဲ့သည် (ကောလောသဲ ၂:၃)။ ဒုတိယနာမသည် “တန်ခိုးကြီးသောဘုရား”ဖြစ်သည်။ “El-Gibor”။ “သူ”ဟုပြောရာတွင် တစ်ဦးတည်းသောဘုရားကိုဆိုလိုပြီး “Elohim”ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် ဖန်ဆင်းရှင်ဟုဆိုလို ပါသည်။ ဤနာမကို တစ်ခါတစ်လေ “အရေးပါသောသူ (သို့)ဘုရားများ”အတွက်လည်းအသုံးပြုပါသည် (ယောဟန် ၁၀:၃၄)။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၌မူ ဤနာမကို စစ်မှန်၍အသက်ရှင်သောဘုရားသခင် အတွက်သာအသုံး ပြုသည်။ ဟေရှာယလည်း ထိုကဲ့သို့အသုံးပြုခဲ့သည် (ဟေရှာယ ၃၁:၃)။ ဒုတိယတစ်ခုမှာ “ခွန်အားကြီးသော”ဖြစ် ပြီး၊ ဆိုလိုရင်းမှာ “တန်ခိုးကြီးသည်၊ အားကြီးသည်၊ သတ္တိရှိသည်”ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ဟေရှာယက ၎င်းကို “ကြွင်း သောသူ၊ ယာကုပ်အမျိုး၌ကြွင်းသောသူတို့သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူသောဘုရားသခင်ထံသို့ပြန်လာကြလိမ့်မည်” (ဟေရှာယ ၁၀:၂၁)။ မောရှေလည်းပဲ ဘုရားသခင်ကို ထိုကဲ့သို့ဖော်ပြခဲ့သည်။ “အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားတို့၏ဘုရားသခင်တို့၏သခင်၊ ကြီးမြတ်သောဘုရား၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသောဘုရားဖြစ်သည်” (တရားဟောရာ ၁၀:၁၇)။

အခြားသောပရောဖက်စာအုပ်များ၌ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးသည် မည်ကဲ့သို့ဖော်ပြထင်ရှားမည်ကို ဟေရှာယက ဖော်ပြပါသည်(ဟေရှာယ ၆၁:၁-၃)။ သာသနာအစပိုင်းမှာ ယေရှုခရစ်တော်သည် ဟေရှာယကျမ်းကိုဖွင့်ပြီး နာဇရက်မြို့ရှိတရားဇရပ်၌ဖတ်ခဲ့သည်။ “ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အပေါ်၌တည်တော်မူ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ဆင်းရဲသားတို့အားဝမ်းမြောက်စရာသတင်းကိုကြားပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကိုဘိသိက်ပေး တော်မူပြီ။ ကြေမ့သောသူတို့၏အနာကိုပျောက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဖမ်းသွားချုပ်ထားလျက်ရှိသောသူတို့အား လွတ်ခြင်းအကြောင်းနှင့် မျက်စိကန်းသောသူတို့အား မျက်စိမြင်ပြန်ခြင်းအကြောင်းကို ပြစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲခံရသောသူတို့ကို ကယ်မစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏မဂလာနှစ်ကာလကိုကြားပြောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော် မူပြီဟု လာသတည်း” (လုကာ ၄:၁၈-၁၉)။ ထို့နောက်ကျမ်းစာကိုပိတ်လျက် ကျမ်းစာဇရပ်စောင့်ထံပေးပြီး “ ယနေ့ပင် ဤကျမ်းစာချက်သည် သင်တို့ကြားသည်အတိုင်းပြည့်စုံလေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏”ဟုပြောခဲ့သည်(လုကာ ၄:၂၁)။ ယေရှုခရစ်တော်သည် အဘယ်သူဖြစ်သနည်းဆိုတာကို နိကောဒင်လည်းသိခဲ့သည် (ယောဟန် ၃:၂)။ ယေရှု၏တပည့်တော်များလည်း ၎င်းကိုသဘောပေါက်ခဲ့ကြသည် (မသဲ ၈:၂၇၊ ၁၆:၁၆)။ ယေရှု၌ မကောင်းသောအရာမှ လွတ်မြောက်သည်ဆိုတာကို မာရိမာဂဒလကလည်း နားလည်ခဲ့သည် (လုကာ ၈:၂)။ ဒမာသက်လမ်းပေါ်ရှိ ရှောလုသည်လည်း ယေရှုနှင့်တွေ့ခဲ့၍ ယေရှုအတွက် အသက်တာတစ်ခုလုံးပြောင်းလဲခဲ့သည် (တမန် ၉)။ နောက်ပိုင်းမှာ ပေါလုက “ ငါ့ကိုခွန်နှင့်ပြည့်စုံစေသောခရစ်တော်အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို ငါတတ်စွမ်းနိုင်သည်”ဟုပြောခဲ့သည် (ဖိလီ ၄:၁၃)။ ယေရှုခရစ်တော်သည် မာရိအားဖြင့် မမွေးဖွားမီကတည်းက တန်ခိုးကြီးသောဘုရားသခင် ဖြစ်သည်။ ယေရှုအားဖြင့်သာခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုဖန်ဆင်းခဲ့သည်ဟု ကျမ်းစာကပြောပါသည် (ယောဟန် ၁:၃၊ ကောလောသဲ ၁:၁၆)။ ယေရှုသည် လောက၌အသက်ရှင်စဉ်၌လည်း ထိုတန်ခိုးကိုရခဲ့သည်။ “သဘာဝအပေါ် အောင်မြင်သောတန်ခိုးရှိခဲ့သည်”(လုကာ ၅:၁-၁၁)၊ ရောဂါအပေါ်အနိုင်ယူသောတန်ခိုးရှိခဲ့သည် (မသဲ ၉:၁၈-၂၉)။ နတ်ဆိုးများအပေါ် အနိုင်ယူသောတန်ခိုးရှိခဲ့သည် (လုကာ ၈:၂၆-၃၉)။ အပြစ်ကိုအနိုင်ယူသောတန်ခိုးရှိသည် (မာကု ၂:၃-၁၂)။ သေခြင်းကိုအောင်မြင်သောတန်ခိုးရှိခဲ့သည် (၁ကော ၁၅:၁-၁၉)။ ထို့အပြင် ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်၍ အကူအညီမဲ့နေသောသူများကို ကူညီမစနိုင်သည်။ ပင်တေကုတ္တေနှင့် ပေတရုတရားဟောခြင်းအားဖြင့် ယေရှု၏ တန်ခိုးထင်ရှားခဲ့သည်။ “ဣသရေလလူတို့၊ ငါစကားကိုနားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သိကြသည်အတိုင်း နာဇရက် မြို့သားယေရှုသည် ထူးဆန်းသောတန်ခိုး၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဖွယ်သောအမှုတို့ကို သင်တို့တွင်ပြုရသောအခွင့်နှင့် ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောသက်သေကိုရသောသူဖြစ်၍” (တမန် ၂:၂၂)။ ယေရှုပြသခဲ့သောတန်ခိုးသည် သူ၏ ဘုရားဖြစ်ခြင်းကိုသက်သေထူပါသည် (ယောဟန် ၂၀:၃၀-၃၁)။ ပေတရုလည်းပဲ သူ၏ပထမစာဆောင်၌ ယေရှု၏တန်ခိုးကိုဖော်ပြသည်။ ထိုတန်ခိုးသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ယနေ့ ကွယ်ကာ၍ ထာဝရထိန်းသိမ်းပေးပါသည်။ “နောက် ဆုံးကာလ၌ဖွင့်ပြခြင်းငှါ အဆင်သင့်ဖြစ်နေသောကယ်တင်ခြင်းရောက်လာသည့်တိုင်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်သည် စောင့်ထိန်းတော်မူ၏” (၁ပေ ၁:၅)။ တတိယနာမသည် “ထာဝရအဘ”ဖြစ်သည်။ ဤနာမသည် ဂျူးလူမျိုးများအားလုံး၏ဖခင်ဖြစ်သောအာဗြဟံ၏နာမထက်သာ၍ကြီးမြတ်ပါသည်။

ရှေးခေတ်ဘာသာစကား၌ “အဘ”ဆိုတဲ့အရာက ပိုင်ဆိုင်မှုကိုရည်ညွှန်းပါသည်။ ပရောဖက်ဟေရှာယပြောဆိုချက်အရ မေရှိယသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်လည်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ အခြားတစ်ဖက်မှာ ထာဝရအဘလည်းဖြစ်ပါသည်။ William MacDonald က မေရှိယသည် ထာဝရအသက်ကိုပိုင်ဆိုင်ထား၍၊ သူ့ကိုယ်ကြည်သောသူများအား ထာဝရအသက်ကိုပေးပါသည်ဟုပြောပါသည်။ ယေရှုသည် သန့်ရှင်းသောဘုရားဖြစ်သကဲ့သို့ ထာဝရအသက်ရှင်သောဘုရားဖြစ်သည်။ သူသည် နှိမ့်ချသောလူသားအဖြစ်သို့လူ့ဇာတိခံလာသည်(ဟေရှာယ ၅၃:၁၅)။ သူ၏နာမသည် ထာဝရနှင့်သက်ဆိုင်၍ သူ၏နာမဖြင့် သစ္စာရှိသောသူများက အချင်းချင်းကောင်းချီးပေးကြသည် (ဆာလံ ၇၂:၁၇-၁၉)။ သခင်ယေရှုသည် အသက်၏အရင်းအမြစ်ဖြစ်သည် (ဗျာ ၂:၁၆-၇)။ ဤအချက်များအားလုံးက မေရှိယသည် ထာဝရတည်ရှိသောဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုရည်ညွှန်းပါသည်။ သခင်ယေရှုသည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမတည်မရှိမီရှိခဲ့သောသူဖြစ်သည်။ မောရှေက “တောင်များကိုမဖော်၊ မြေကြီးနှင့်လောကဓာတ်ကိုဖန်ဆင်းတော်မမူမီ၊ ကိုယ်တော်သည် ရှေးကမ္ဘာအဆက်ဆက်မှစ၍ နောက်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တိုင်အောင် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏”ဟုပြောပါသည်(ဆာလံ ၉၀:၂)။ ယေရှုသည် မိမိကိုယ်ကိုယ်ရပ်တည်နိုင်သောဘုရားဖြစ်သည်။ မောရှေက ယေရှုကို “ယေဟောဝါ”ဟုခေါ်ခဲ့သည်။ ထွက်မြောက်ရာအခန်းကြီး (၃)ရှိ “ငါဖြစ်သည်အတိုင်း ငါဖြစ်သည်”ဆိုတာက ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူကမျှမဖန်ဆင်းခဲ့ပါ။ မိမိကိုယ်ကိုယ်ရပ်တည်သောဘုရားဖြစ်သည်ကိုရည်ညွှန်းပါသည်။ ရှင်ယောဟန်က သခင်ယေရှုခရစ်တော်၌ထာဝရအသက်ရှိသည်ကိုဖော်ပြခဲ့သည်။ ယေရှုက သူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟုပြောပြီး၊ ဂျူးလူမျိုးများက သူတို့သည် အာဗြဟံ၏သားများဖြစ်သည်ဟုပြောကြသည်။ ထိုအခါ ယေရှုက “သင်တို့သည် အာဗြဟံသားဖြစ်ကြလျှင် အာဗြဟံကဲ့သို့ကျင့်ကြမည်”ဟုပြောပါသည်။ ထိုအခါ ဂျူးလူမျိုးများသည် ဒေါသထွက်၍ “ငါတို့သည် မျောက်မထားသောအမျိုးမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်တည်းဟူသောငါတို့အဘတစ်ပါးတည်းရှိတော်မူ၏”ပြန်ပြောကြသည်။ ဂျူးလူမျိုး၏ပြောဆိုချက်သည် သူတို့၏အကျင့်ကိုဖော်ပြတာဖြစ်ပြီး၊ သူတို့သည် “မုသာ၏အဘ”ဖြစ်သောနတ်ဆိုးကဲ့သို့ဖြစ်ကြသည်ကိုဖော်ပြပါသည်(ယောဟန် ၈:၄၂-၄၄)။ Maier Gerhard က “နတ်ဆိုးသည် ဂျူးလူမျိုးခေါင်းဆောင်များ၏အကျင့်ကိုလွှမ်းမိုးသွားခဲ့သည်”ဟုပြောပါသည်။ ယေရှုက “သင်တို့ကအာဗြဟံနှင့်ဆက်နွယ်တာက ဇာတိအားဖြင့်သာဆက်စပ်သည်ဖြစ်၍ ဝိညာဉ်အားဖြင့်ဆိုလျှင် သင်တို့သည် နတ်ဆိုးနှင့်သက်ဆိုင်ကြသည်”ဟုပြောပါသည်။ “ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်သောသူသည် သေခြင်းနှင့်အစဉ်မပြတ်ကင်းလွတ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏”(ယောဟန် ၈:၅၁)။ ယေရှုပြောသောစကားသည် ဂျူးခေါင်းဆောင်များကို အနှောင့်အယှက်ပေးပါသည်။ သူတို့က ယေရှုသည် ရှာမာရိလူ၊ နတ်ဆိုးစွဲသောသူဟုပြောကြသည်။ ယေရှုက သူတို့အားပြောသည်မှာ သူသည်မိမိဘုန်းကိုရှာတာမဟုတ်၊ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်ကပဲ သူ့ကိုချီးမြှောက်သည်ဟုပြောပါသည်။ ယေရှုသည် ခမည်းတော်ကိုသိ၍ သူ၏စကားကိုပြည့်စုံစေသည်ဟုပြောပါသည်။ သို့သော်လည်း ဒီနေရာမှာပဲ အရပ်သန့်သွားပါ။ အာဗြဟံသည် ယေရှု၏နေ့ရက်ကို မြင်သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်သည်ဟုဆက်ပြောပါသည်။ ဤပြောဆိုချက်က ယေရှုသည် သမိုင်းမတိုင်မှီရှိခဲ့သည်ကိုရည်ညွှန်းပါသည်။ အာဗြဟံသည် ယေရှုနှင့်ပတ်သက်၍၎င်း၊

သူ၏လုပ်ဆောင်ချက်နှင့်ပတ်သက်၍၎င်း၊ ဗျာဒိတ်ဖွင့်ပြချက်ရခဲ့သည်ကိုဖော်ပြပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ယေရှု၏စကား အပေါ်မှာ ဂျူးလူမျိုးများသည် ပို၍ရှုပ်ထွေးကြပါသည် (ယောဟန် ၈:၅၂-၅၇)။ ထိုအခါ ယေရှုက “ငါအမှန်အကန် ဆိုသည်ကား၊ အာဗြဟံမဖြစ်မှီငါဖြစ်၏”ပြောပါသည် (ယောဟန် ၈:၅၈)။ ယေရှုသည် အချိန်အကန့်အသန့်မရှိဘဲ၊ ထာဝရတည်ရှိသောဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုထင်ရှားစေပါသည်။ သူသည် ယနေ့၊ မနေ့၊ နောင်ကာလမပြောင်းလဲ သောဘုရားဖြစ်သည်။ ဟေဗြဲဩဝါဒစာကိုရေးသောသူက “ယေရှုသည် မနေ့၊ ယနေ့၊ နောင်ကာလအစဉ်မပြောင်း မလဲနေတော်မူ၏”ဟုပြောပါသည် (ဟေဗြဲ ၁၃:၈)။ စတ္တုထနာမသည် “ငြိမ်သက်ခြင်းအရှင်”ဖြစ်သည်။ “Sar Shalom”။ MacDonald က “ယေရှုသည် ဒုက္ခကြုံနေသောလောကကြီးသို့ ငြိမ်သက်ခြင်းယူဆောင်လာသောသူ ဖြစ်သည်”ဟုပြောပါသည်။ ပရောဖက်ဟေရှာယသည် ယေရှု၏ဘုန်းကြီးသောနိုင်ငံတော်ကိုဖော်ပြခဲ့သည်။ ၎င်း သည် လူသားများအတွက် ဘုရားသခင်၏နောက်ဆုံးရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သည်။ မေရှိယသည် ဘုရားသခင်နှင့်လူတို့ ကြားဖြန်ဖြေပေးသူဖြစ်သည်။ “ထိုသူသည် ငါတို့ကြူးလွန်ခြင်းအပြစ်များကြောင့် နာကျင်စွာထိုးခြင်း၊ နှိမ်ချခြင်း ကိုခံရလေ၏။ ငါတို့၏ငြိမ်သက်ခြင်းချမ်းသာကို ဖြစ်စေသောဆုံးမခြင်းသည် သူ့အပေါ်သို့ရောက်၍ သူခံရသော ဒဏ်ချက်များဖြင့် ငါတို့သည် အနာပျောက်လျက်ရှိကြ၏။ ငါတို့ရှိသမျှသည် သိုးကဲ့သို့ လမ်းလွဲလျက်၊ ကိုယ့်လမ်း သို့အသီးသီးလိုက်သွားကြသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏အပြစ်များကို သူ့အပေါ်၌တင် တော်မူ၏” (ဟေရှာယ ၅၃:၅-၆)။ ယေရှုသည် အရာအားလုံးကို ငြိမ်သက်ခြင်းနိုင်ငံတော်၌ ပြန်လည်တည်ဆောက် ဖို့ကြွလာခဲ့သည် (တမန် ၃:၂၁)။ ရှင်ပေါလုသည်လည်း ယေရှုသည် လူအားလုံးတို့၏ မျှော်လင့်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောခဲ့သည် (ရောမ ၈:၁၆-၂၃)။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ဘုရားသခင်၏ထာဝရစိုးစံခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ ထိုဘုရားသခင်၏အုပ်စိုးခြင်းသည် ဂျူးလူမျိုးများအတွက်သာမဟုတ်ဘဲ၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးအုပ်စိုးခြင်းကိုဆိုလိုပါ သည်။ ထိုထာဝရနိုင်ငံတော်ကို မတည်ထောင်မှီတွင် ယေရှုသည် ယုံကြည်သူများ၏နှလုံးသား၌ အုပ်စိုးနေပါ သည်။ ယုံကြည်သူများ၏နှလုံးသား၌ငြိမ်သက်ခြင်းကိုယူလာပေးပါသည်။ ယုံကြည်သူများအတွက် အခက်အခဲ ကြားမှာ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုယူလာပေးပါသည် (ယောဟန် ၁၄:၂၇)။ ဝိညာဉ်ရေးရာရင့်ကျက်မှု၌ငြိမ်သက်ခြင်းယူလာ ပေးပါသည် (၁သက် ၅:၃၂)။ ထိုငြိမ်သက်ခြင်းသည် ထာဝရအတွက်ဖြစ်သည် (ရောမ ၁၆:၂၀)။ ထိုငြိမ်သက်ခြင်း သည် ဆက်နွယ်မှုရှိသည် (ဧဖက် ၄:၃)။ ထိုငြိမ်သက်ခြင်းသည် ဝိညာဉ်အသီးလည်းဖြစ်သည် (ဂလာတိ ၅:၂၂-၂၃)။

နိဂုံး

ပရောဖက်များသည် ဘုရားသခင်က အထူးခေါ်ထားသော လူများဖြစ်သည်။ သူတို့သည် မိမိတို့၏အချိန်အခါ၌ ဖြစ်ပျက်နေသောအခြေအနေပြသနာနှင့်ပတ်သက်၍ ဘုရားသခင်ထံမှဖွင့်ပြချက်ကိုရရှိခဲ့ကြသည်။ သို့သော် လည်း၊ သူတို့သည် အနာဂတ်အတွက်လည်း ကြိုဟောပြောကြသည်။ အနာဂတ်မှာ ပြည်နှင့်ခံမည့်အကြောင်းများ၊ ပြည်နှင့်ရာမှပြန်လာမည့်အကြောင်း၊ မေရှိယကြွလာမည့်အကြောင်း၊ လူမျိုးများဘုရားသခင်ထံ ပြန်လာမည့်အ

ကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏နေ့ရက်အကြောင်းများကိုလည်းဟောပြောခဲ့ကြသည်။ ဤအရာများအားလုံးသည် ကမ္ဘာမတည်မရှိမှီ ဘုရားသခင်က ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခဲ့သောအစိတ်အပိုင်းများဖြစ်ပါသည်။ မေရှိယနှင့်သက်ဆိုင်သော ပရောဖက်ပြုချက်များသည် မေရှိယကြွလာခြင်းကိုပြင်ဆင်ခြင်း၌အရေးပါသောအခန်းကဏ္ဍဖြစ်ပါသည်။ မေရှိယကြွလာမည့် ပထမဆုံးပရောဖက်ပြုခြင်းကို ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၃:၁၅ ၌တွေ့ရပါသည်။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင်က မေရှိယကြွလာမည့်အရာကို ဤကျမ်းပိုဒ်၌ပြောခဲ့သည်။ “သင်နှင့်မိန်းမကို၎င်း၊ သင်၏မျိုးနွယ်နှင့် မိန်းမ၏မျိုးနွယ်ကို၎င်း၊ ငါသည်ရန်ငြိုးဖွဲ့စေမည်။ သူသည်သင်၏ခေါင်းကိုကြိတ်လိမ့်မည်၊ သင်သည် သူ၏ဖခေု်ကို ကြိတ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။” ဤကျမ်းပိုဒ်သည် ယေရှုလူ့ဇာတိခံလာမည့်အကြောင်းကို ပထမဆုံးဖော်ပြသောကျမ်းပိုဒ်ဖြစ်၍၊ ယေရှုကို“မိန်းမ၏မျိုးစေ့”ဟုခေါ်သည်။ ဘုရားသခင်က ပရောဖက် ဟေရှာယအားဖြင့် “အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့အဖို့ သူငယ်ကိုဖွားမြင်၏။ ငါတို့အား သားကိုသနားတော်မူ၏။ ထိုသူသည် အုပ်စိုးခြင်းအာဏာစက်ရှိလိမ့်မည်။ နာမတော်မူကား၊ အံ့ဩဖွယ်၊ တိုင်ပင်ဖက်၊ တန်ခိုးကြီးသောဘုရားသခင်၊ ထာဝရအဘ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းအရှင်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကိုခံတော်မူလိမ့်မည်” (ဟေရှာယ ၉:၆)။ ဤနာမများအားလုံးသည် ယေရှုခရစ်တော်ကိုဖော်ပြ၍ သူလုပ်ဆောင်မည့်နိမိတ်လက္ခဏာများကို ဖော်ပြတာဖြစ်သည်။ ယေရှု၌ရှိသော ဉာဏ်တော်များ၊ သူ၏ထာဝရတည်ရှိခြင်းများကိုလည်းဖော်ပြပါသည်။ ငြိမ်သက်ခြင်းအရှင်သည် သူ့နိုင်ငံတော်၏ အနုအထားကိုရည်ညွှန်းပါသည်။

Pastor Prof. Dr. GABI IZSAK

မောနွေလ - ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူသောဘုရားသခင်

Dr. Traian Iurescu

ကျမ်းချက်များ - ဟေရှာယ ၇:၁၄၊ မသဲ ၁:၂၂-၂၃

"ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် နိမိတ်လက္ခဏာကို သင်တို့အားပေးတော်မူမည်။ ကြည့်ရှုလော့။ သတို့သမီးကညာသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ သားယောက်ကျားကိုဖွားမြင်လိမ့်။ ထိုသားကို မောနွေလအမည်ဖြင့် မှည့်ရလိမ့်" (ဟေရှာယ ၇:၁၄)

"ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ဖြင့် ထားတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော် အချက်ဟူမူကား ကြည့်ရှုလော့။ သတို့သမီးကညာသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ သားယောက်ကျားကိုဖွားမြင်လိမ့်။ ထိုသားကို မောနွေလ အမည်ဖြင့် မှည့်ရလိမ့်ဟုလာသတည်း။ မောနွေလအနက်ကား၊ ငါတို့နှင့်အတူရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ဟု ဆိုလိုသတည်း" (မသဲ ၁:၂၂-၂၃)

ဤတရားဟောချက်သည် ဟေရှာယ ခေတ်အခြေအနေနဲ့ ဤကျမ်းပိုဒ်နဲ့ ဘယ်လိုဟပ်စပ်မှုရှိသလဲဆိုတာကို ဖော်ထုတ်ခြင်းဖြင့် အစပြုသွားမှာဖြစ်ပါသည်။ ဤကျမ်းပိုဒ် ဟေရှာယ ၇:၁၄ သည် မသဲ အခန်းကြီးတစ်မှာ ဘယ်လိုပြည့်စုံလာသလဲဆိုတာကိုတော့ နောက်မှဖော်ပြပါမည်။ ဤကျမ်းပိုဒ်၌ ဘုရားသခင်ပေးထားသော နိမိတ်လက္ခဏာသည် မေရှိယမွေးဖွားခြင်းဖြင့် ဘယ်လိုပြည့်စုံလာသလဲဆိုတာနှင့် မောနွေလဆိုတဲ့ နာမ၏အနက်အဓိပ္ပါယ်များကို ဖော်ထုတ်ခြင်း နိဂုံးချုပ်မှာဖြစ်ပါသည်။

နိဒါန်း

ဤကျမ်းပိုဒ်နှင့်ပတ်သက်၍ Spurgeon ၏အဆိုအားဖြင့် အစပြုချင်ပါသည်။ သူက "ဤကျမ်းပိုဒ်သည် ကျမ်းပိုဒ်များထဲက အခက်ခဲဆုံးသောကျမ်းပိုဒ်ဖြစ်သည်။ ကျမ်းတတ်ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဤကျမ်းပိုဒ်အကြောင်းကို မပြောမချင်း ကျွန်တော်လည်း သိပ်ဂရုမစိုက်ခဲ့ပါ။ သူတို့တွေပြောလာမှ ကျွန်တော်လည်း ထပြီးအသေးစိတ်ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့ရပါတယ်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှုပ်ထွေးလာပါသည်"ဟု ပြောခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း သူတို့တွေထက် ပိုကောင်းသည်ဟုမပြောချင်ပါ။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏သွန်သင်ခြင်းအားဖြင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးထံ ဘုရားသခင်၏လှပသော ရတနာများနှင့် ဤကျမ်းပိုဒ်မှာဖော်ပြတဲ့ မေရှိယအကြောင်းကို ဖော်ပြပါလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မသဲ အခန်းကြီး တစ်နှင့်နှစ်ကို မလေ့လာဘဲနဲ့ ဟေရှာယ ၇:၁၄ မှပရောဖက်ပြုခြင်းကို လေ့လာလျှင် Spurgeon ပြောခဲ့သလိုပဲ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ရှုပ်ထွေးကြပါလိမ့်မည်။ ဤပရောဖက်ပြုခြင်းနှင့် ၎င်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို မှန်ကန်စွာနားလည်ဖို့ရန်အတွက် ဤကျမ်းပိုဒ်ကို ပို၍ကျယ်ပြန့်စွာလေ့လာ၍ ဟေရှာယ အခန်း

ကြီး ၇မှ ၉ တို့ကို အသေးစိတ်လေ့လာဖို့လိုအပ်ပါသည်။ ထို့အခါ ၎င်း၏ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သော မသဲ အခန်းကြီး ၁နှင့်၂ကိုလည်း လေ့လာရပါမည်။ ကျမ်းတတ်ပုဂ္ဂိုလ်များက ဖော်ပြတဲ့ ဤကျမ်းပိုဒ်၏ ခေါင်းစဉ်များသည် ဆက်စပ်မှုရှိကြပါသည်။

(၁) ဤပရောဖက်ပြုခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသည် အာဟပ်မင်းလက်ထဲ၌ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည်။

(၂) သူငယ်ကိုမွေးဖွားမည့်မိန်းမ၏ ဂုဏ်နှင့်ပတ်သက်၍ မေးခွန်းများမေးကြပါသည်။

(၃) ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ဘယ်အတိုင်းအတာထိ အတူပါရှိမလဲ (ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှာ ဘုရားသခင်၏မျက်မှောက်တော်သည် ရှောလမုန်မင်းကြီးတည်ဆောက်ခဲ့သော ဗိမာန်တော် (တဲတော်)ထဲမှာပဲရှိခဲ့သည်။

ပရောဖက်ပြုခြင်းကိုပေးတဲ့ အခြေအနေ

ဟေဗြဲမူလကျမ်းထဲမှာ ဟေရှာယ ၇:၁၄ သည် ယုဒလူမျိုးများ သူတို့၏တိုင်းပြည် မြောက်ပိုင်းမှရှုရိလူမျိုးများနှင့် ကူသရေလလူမျိုးများ၏ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းမှ ဘုရားသခင်က ကယ်တင်မည်ဆိုတဲ့ ကတိတော်ကို ရည်ညွှန်းပါသည် (ဟေရှာယ ၇:၁-၂၊ ၂ရာ ၁၆)။ ယုဒတိုင်းပြည်ကို အနိုင်ယူဖို့ အာဟပ်မင်း၏ အကြံအစည်သည် ဘုရားသခင်က ယုဒလူမျိုးများအပေါ်မှာ သစ္စာရှိသောကြောင့် ကျရှုံးလိမ့် မည်ဟုပြောခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ယုဒပြည်ကို ကတိတော်ပေးတာဖြစ်သည်။ ရှုရိလူမျိုးများနှင့် ၎င်းတို့၏မဟာမိတ်များသည် မိန်းမမွေးဖွားသော သူငယ်၏ရှေ့မှာ ကျရှုံးကြလိမ့်မည် (ဟေရှာယ ၇:၁-၇)။ ထိုသူငယ်၏နာမ ကို ပုံဆောင်သောနာမဖြင့် မှည့်ရပါမည်။ ဟေဗြဲလို ဧမာနွေလဖြစ်သည်။ ဤနာမည် သည် ဟေရှာယစာအုပ်ရှိ အခြားပုံဆောင်သော နာမများနှင့်လည်း လိုက်လျောညီထွေမှုရှိပါသည်။ ဟေရှာယ ၈:၈ ရှိ “ ဧမာနွေလ” နာမည်ကို ထပ်မံပြန်ဖော်ပြရသည်။ ရှင်မသဲက ဤကျမ်းပိုဒ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည် ယေရှုဖြစ်ကြောင်းကို နားလည်ခဲ့သည်။ ရှင်မသဲသည် ဤကျမ်းပိုဒ်ကို သင့်တော်မှန်ကန်စွာ အချက်လေးချက်တို့ဖြင့် ရွေးချယ်ခဲ့သည်။

၁။ ဤမူလ ပရောဖက်ပြုခြင်းသည် ဒါရိတ်၏အိမ်တော်သားများထံ ဟောပြောခဲ့တာဖြစ်သည် (ဟေရှာယ ၇:၂)

၂။ ကတိပြုခဲ့သော ကယ်တင်ခြင်းသည် ယေရှုခရစ်တော်၌သာ နားလည်လိုရပြီး၊ ထိုယေရှုအားဖြင့်သာ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူရှိသည်ဆိုတာကို မသဲက အတည်ပြုခဲ့သည်။

၃။ LXX က Parthenos ဆိုတဲ့စကားလုံးကို အပျိုကညာလို့အနက်ဖွင့်ထားတဲ့အတိုင်း ဟေရှာယ ၇:၁၄ ရှိ ပရောဖက်ပြုခြင်းသည် ယေရှုဖြစ်တယ်ဆိုတာကို မသဲက ပြောနိုင်တာဖြစ်သည်။ မသဲက “ပရောဖက်ပြုချက် ပြည့်စုံလာသည်”ဆိုတာကို ဆယ်ကြိမ်မက အသုံးပြုခဲ့သည်။ ၎င်းထဲက ငါးကြိမ်သည် ယေရှုမွေးဖွားခြင်း၌ အသုံးပြုခဲ့သည် (အခန်းကြီး ၁-၂)။

၄။ မသဲက LXX ဘာသာပြန်ထဲက ဟေရှာယ ၇:၁၄ ရှိ “သင်သည်ခေါ်လိမ့်မည်”ဆိုတာကို “ သူတို့သည် ခေါ်လိမ့်မည်”ဟုရေးသားခဲ့သည်။ မေရှိယသည် ဣသရေလလူမျိုးများကို ကယ်တင်၍ သူတို့နှင့်အတူရှိမည်ဟု ယူဆကြစဉ်မှာ မသဲမူကား ဒုတိယမွေးဖွားခြင်းခံမည့်သူလူသစ်များကို ရည်ညွှန်းပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ထိုဒုတိယမွေးဖွားမည့်သူများနှင့် အတူရှိမှာဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏လေ့လာမှုကို ဆက်သွားမည်ဆိုပါက၊ ဟေရှာယ ၇:၁၇ ရှိပရောဖက်ပြုချက်နှင့် မသဲ၌ ၎င်း၏ပြည့်စုံခြင်း သည် ယုဒလူမျိုးများကို သူတို့၏ရန်သူမှ ဘုရားသခင်က ကွယ်ကာပေးမည့်အရာထက် ပို၍သာ လွန်ကြောင်းကို ပြောချင်ပါသည်။ သူငယ်တော်မွေးဖွားမည်ဆိုတာထက် များစွာသာလွန်ပါသည်။ ဤပရောဖက်ပြုခြင်းသည် ခရစ်ယာန်များက ခရစ်တော်အဖြစ်ယုံကြည်ထားတဲ့ ယေရှုအကြောင်းဖြစ်ပြီး၊ ဟေဗြဲလူမျိုးများ၏ မေရှိယဖြစ်ကာ လူသားတိုင်း၏ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်သည်။ ထိုယေရှုသည် ကောင်းကင်မှကြွလာ၍ လူတွေအထဲမှာ ကျိမ်းဝပ်သောသူဖြစ်သည်။ မသဲ ၁:၂၁ ထဲမှာ ကောင်းကင်တမန်က ထိုသူငယ်ကို ယေရှုအမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်ဟု သွန်သင်ခဲ့သော်လည်း၊ ထိုနာမည်သည် “မောနွေလ”ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တော့မဟုတ်ပါ။ ယေရှုကို မောနွေလဟု တိုက်ရိုက်နာမည်မခေါ်သော်လည်း ဘုရားသခင်၏အတူပါရှိခြင်း မျက်မှောက်တော်သည် ယေရှု၌သာ တွေ့နိုင်ရပါသည်။ မောနွေလသည် သူ၏လူတို့ကိုကယ်တင်၍ သူတို့နှင့်အတူ နေမည့်ဘုရားသခင်ဖြစ်သည်။

ဟေရှာယ ၇:၁၄ ကို အသေးစိတ်လေ့လာမည်ဆိုပါက မသဲက ဓမ္မဟောင်းထဲက ပရောဖက်ပြုခြင်းသည် ပြည့်စုံလာသည်ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဣသရေလလူမျိုးများနှင့် တပါးအမျိုးသားများအားလုံး အတွက် ရွေးနှုတ်ကယ်တင်ခြင်းရှိလာလိမ့်မည်ဟု ဟေရှာယ အခန်းကြီး ၄၀-၆၆ မှာဖော်ပြထားပါသည်။ ကနဦးခရစ်ယာန်များကြားမှာလည်း ကျမ်းစာကို ထိုကဲ့သို့ပဲ နားလည်ခဲ့ကြသည်။ ဂျူးလူမျိုးများက မေရှိယသည် မိမိလူများဖြစ်သော ဣသရေလလူတို့ကို ကယ်တင်ဖို့ကြွလာမည် ဟု မျှော်လင့်ခဲ့ကြသည်။ ဘုရားသခင်သည် တစ်ကမ္ဘာလုံးကို ကယ်တင်ဖို့ အကြံအစဉ်ရှိခဲ့သည်။ ယေရှုသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါလောက်ပဲ သူလူမျိုးများကို ကယ်တင်တဲ့ သူမဟုတ်ဘဲ၊ လောကလူတွေအားလုံးကို ကယ်တင်သောသူဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ခု ကျွန်တော်ပြောချင်တာက ဟေရှာယ ၇:၁၄ သည် ဓမ္မဟောင်းမှာ မွေးဖွားမည့် မေရှိယအဖြစ် များစွာသောဆရာများက ပြောခဲ့သည်။ နောက်တစ်ချို့ဆရာများက ဤကျမ်းပိုဒ်သည် အာဟပ်မင်းလက်ထဲမှာ ပြည့်စုံပြီးပြီဟုပြောကြသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သိထားဖို့က ပရောဖက်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏မှုတ်သွင်းခြင်းအားဖြင့် ရေးသားတာဖြစ်သည်။ သူသည် ဘာကိုရေးနေသလဲဆိုတာကိုတောင် နားမလည်ခဲ့ပါ။ ဤကျမ်းပိုဒ်သည် အနာဂတ်မှာဖြစ်လာမည်ဆိုတာကိုတော့ ပရောဖက်က သိနေပါသည်။ ပရောဖက်ပြုခြင်းများသည် နှစ်မျိုးနှစ်ဆရှိပါသည်။ ပရောဖက်ပြုချက်တိုင်းမှာ မကြာမီတွင်ပြည့်စုံမည့်အရာနှင့် အလွန်ကြာပြီးမှပြည့်စုံမည့်အရာဟူ၍ရှိပါသည်။ မကြာမီတွင်ပြည့်စုံမည့်ပရောဖက်ပြုခြင်းဖြစ်သည်ဟု ခံယူသောသူများက ၎င်းသည် နန်းတော်ရှိ မိန်းမငယ်တစ်ယောက် အိမ်ထောင်ပြုပြီး၊ ကေးလေးမွေးဖွားကာ၊ ထိုကလေးကို “မောနွေလ”အမည်ဖြင့်မှည့်ရသည်ဟုခံယူကြသည်။ ထိုကလေးက ကောင်း၊မကောင်းကို သိ

လာတဲ့အခါမှာ သူကလေးကို ဆန့်ကျင်တဲ့ဘုရင်များသည် ဖယ်ရှားခြင်းခံကြမည်ဟုဆိုပါသည်။ ၎င်းသည်လည်း မှန်ကန်ပါသည်။ ဤပရောဖက်ပြုခြင်းသည် မကြာမီတွင်ပြည့်စုံမည်ဟုယုံကြည်သောသူတို့က ဟေရှာယသည် မကြာမီမှာ ယုဒပြည်ကို တိုက်ခိုက်လာမည့် အရာကို ကြိုတင်ပြောတာဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ အခြားတစ် ဘက်မှာ ဤပရောဖက်ပြုခြင်းက နောက်ကြာမှပြည့်စုံမည်ဟုယူဆသောသူများက ၎င်းသည် ယေရှု၏မွေးဖွား ခြင်းကို ပရောဖက်ပြုတာဖြစ်သည်ဟုပြောကြသည်။ “ ဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင်က မေရှိယကို နိမိတ်လက္ခဏာများ ပေးမည်”ဟုပြောထားပါသည်။

လူ၏လုပ်ဆောင်ချက်မပါဘဲ၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ယေရှုမွေးဖွားလာမည် ဆိုတာက ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်တော်ဖြစ်၍၊ ကလေးမွေးဖွားသောမိန်းမသည် အပျို ကညာဖြစ်ရပါမည်။

“ကြည့်ရှုလော့၊ အပျိုကညာသည် သားယောက်ကျားကို မွေးဖွား၍ ထိုသားကို မောဇွေလအမည်ဖြင့်မှည့်ရလတုံ”။ ဟေရှာယ ၇:၁၄ သည် ယေရှုမွေးဖွားမည့်အကြောင်းပရောဖက်ပြုခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့သိရပါသည်။ အ ဘယုံကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က မသဲ ၁:၂၃ မှာအနက်ဖွင့်ထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှာ မာရိနှင့် ယောသပ်တို့သည် စေ့စပ်ထားတဲ့အချိန်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် တရားဝင်လက်ထပ်မီတွင် မာရိသည် ကိုယ်ဝန်ရှိလာပါသည်။ ထိုကိုယ်ဝန်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏တန်ခိုးအားဖြင့်ဖြစ်သည် (လုကာ ၁:၃၅)။ ၎င်းသည် ပရောဖက်ဟေရှာယဟောပြောချက်ပြည့်စုံလာတာဖြစ်သည်။ မသဲက ဤကျမ်းပိုဒ်ကို အပျိုကညာမှ ယေရှုမွေးဖွားလာမည်ဆိုတဲ့ ပရောဖက်ပြုခြင်းဖြစ်သည်ဟု အနက်ဖွင့်ပါသည်။ ဟေဗြဲကျမ်းတတ် ပုဂ္ဂိုလ် Jensen က ဟေဗြဲစာထဲမှာ ရေးသားတဲ့ “အပျိုကညာ”ဆိုတာကို “ အပျိုငယ်မလေး”အဖြစ် ဘာသာ ပြန်သင့် ပါသည်ဟု အကြံပေးခဲ့သည်။ ဘာကြောင့် သူကထိုကဲ့သို့ အကြံပေးသလဲသိပါသလား။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ သူသည် နိမိတ်လက္ခဏာမယုံကြည်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အပျိုကညာက ကလေးမွေးတယ်ဆိုတာ နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်လို့ပဲဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပဲ အပျိုကညာဆိုတာကို သူကလက်မခံဘဲ၊ အပျိုငယ်မလေးဟု ဘာသာပြန် တာဖြစ်သည်။ ၎င်းနှင့်ပတ်သက်၍ နိမိတ်လက္ခဏာက ဘာလဲ။ ဒီနေ့လည်း သူကဲ့သို့ပြောတဲ့လူအများ ကြီးရှိကြပါသည်။ သို့သော်လည်း ပရောဖက်က ပြောခဲ့သည်မှာ အပျိုကညာသည် ကလေးမွေးဖွားမည်လို့ပဲပြော ခဲ့သည်။ ခရစ်တော်မွေးဖွားမီ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ မှာ ဟေဗြဲဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို ဂရိဘာသာသို့ပြန်ဆိုကြသည့် ကျမ်း တတ်ပုဂ္ဂိုလ် ၇၀ တို့သည် အပျိုကညာ (parthenos)ဟုဘာသာပြန်ကြပါသည်။ “ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ် တော်တိုင် သင်တို့အား နိမိတ်လက္ခဏာပေးမည်။ ကြည့်ရှုလော့၊ သတို့သမီးကညာသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ သား ယောက်ကျားကို မွေးဖွားလတုံ”။

ထိုမွေးဖွားလာမည့် သူငယ်သည် လူလုပ်ဆောင်မှုအားဖြင့် မွေးဖွားလာတာမဟုတ်ကြောင်းကို ဤနိမိတ်လက္ခဏာ ကပြောပြနေပါသည်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မွေးဖွားမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ပြောပြပါသည် (လုကာ ၁:၃၅)။ ထိုသို့ဖြင့် အာဒံနှင့် ဧဝတို့မှ စီးဆင်းလာသောအပြစ်သည် တက်ရောက်နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ ဆိုလိုသည်မှာ

ယေရှု အပြစ်လုံးဝမရှိပါ။ သူဤလောက၌ အသက်ရှင်စဉ်မှာလည်း အပြစ်လုံးဝမလုပ်ခဲ့ပါ။ သူသည် ဘုရားသခင်၏သိုးသုငယ်ဖြစ်၍ လောက၏အပြစ်ကို သယ်ဆောင်သောသူဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူပါရှိခြင်းအားဖြင့် သူ၏အုပ်စိုးခြင်းကို တည်ဆောက်ပြီးပြီ၊ သို့သော် လည်းမပြည့်စုံသေးပါ။

ဟေရှာယ ၇:၁၄ သည် သူငယ်တော်၏အံ့ဩဖွယ် မွေးဖွားခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပရောဖက်ပြုခြင်းဆိုင်ရာကြွေးကြော်ခြင်းဖြင့် အစပြုစဉ်တွင် ဘုရားသခင်က မေရှိယအားဖြင့် သူ၏လူတွေနဲ့အတူလာနေတဲ့အကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြပါသည်။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းပထမစာအုပ်၌ “ငါတို့နှင့်အတူရှိတော်မူသောဘုရား”ဆိုပြီး ပရောဖက်ပြုချက် ပြည့်စုံခြင်းကို ရှင်မသဲက ကြေညာခဲ့သည် (မသဲ ၁:၂၃)။ မသဲ ၂၈:၂၀ မှာလည်း “ငါသည်သင်တို့နှင့်အတူ ကပ်ကမ္ဘာကုန်ဆုံးသည့်တိုင်ရှိမည်”ဟုပြောပါသည်။ ဤဘုရားသခင်၏အတူပါရှိခြင်းသည် ခရစ်တော်နှင့် ပတ်သက်၍ မသဲ၏အဓိကအဓိကအပိုင်းလည်းဖြစ်သည် (မသဲ ၁:၂၃၊ ၁၈:၂၀၊ ၂၈:၂၀)။ အမှန်စစ်စစ်၊ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ မျက်မှောက်တော်ကို ကိုယ်စားပြုတာဖြစ်ပြီး၊ ယောဟန် ၁:၁၄ မှာ “နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း လူဇာတိ အဖြစ်ကိုခံယူ၍ ကျေးဇူးတော်နှင့်၎င်း၊ သစ္စာတော်နှင့်၎င်းပြည့်စုံလျက် ငါတို့တွင် တည်နေတော်မူသည် ဖြစ်၍ခမည်းတော်၌ တစ်ပါးတည်းသောသားတော်၏ ဘုန်းကဲ့သို့သူ၏ဘုန်းတော်ကို ငါတို့သည်မြင်ရကြပြီ”ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ယေရှုသည် လူဇာတိခံသောသူဖြစ်သည် (ယောဟန် ၁:၁)။ ဘုရားသခင်သည် ဤလောကသို့ ကြွလာသည်ဟုပြောရပါမည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှာ ဘုရားသခင်တည်ရှိသောနေရာသည် ဗိမာန်တော်၌သာဖြစ်ပြီး၊ ယခုမူကား ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်သည် မြေကြီးပေါ်သို့ရောက်လာပြန်သည်။ ဟေရှာယက “သင်သည် ခေါ်ရလိမ့်မည်”ဟု လူတစ်ယောက်ကိုဆိုလိုပေမဲ့၊ မသဲမူကား “သူတို့သည်ခေါ်လိမ့်မည်”ဟု အများကိုဆိုလိုတာ ဖြစ်သည်။ ထိုသူတို့သည် မေရှိယလူ့အဖွဲ့အစည်းမှာနေထိုင်သောသူများဖြစ်ကြသည်။ ယေရှုဤလောကသို့ကြွလာခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် ပြန်လည်ပေါင်းစည်းနိုင်တာဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဘုရားသခင်၏နက်နဲသောအရာဖြစ်သည်။ Bultman ၎င်းကို “ဘုရားသခင်က စွန့်စားလာသည်”ဟုမြင်ပါသည်။ ဘုရားသခင်က သူ၏ဖြစ်ခြင်းကို စွန့်လွှတ်ပြီး၊ အစေခံကျွန်အဖြစ် ဆင်းကြွလာတာဖြစ်သည် (ဖိလိပ္ပိ ၂:၇)။ ယခုလူဇာတိခံပြီး မွေးဖွားလာသောယေရှုသည် ကယ်တင်ရှင်အဖြစ်သာကြွလာတာမဟုတ်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့လူသားများနှင့်အတူနေဖို့ကြွလာတာဖြစ်သည်ဟု မသဲက အထူးအလေးထားဖော်ပြပါသည်။ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်က ကျွန်ုပ်တို့ကြားမှာ ဖော်ပြလာခြင်းဖြစ်သည်။ ပရောဖက်ပြုချက်သည် ယေရှု၌ပြည့်စုံလာပါသည်။ ယေရှုက “ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ကပ်ကမ္ဘာကုန်ဆုံးသည့်တိုင်အတူပါရှိမည်”ဟုပြောခဲ့သည် (မသဲ ၂၈:၂၀)။ လူတွေ၏အခက်အခဲ၊ ပြဿနာ၊ သေခြင်းတို့ကြားမှာ ယေရှုသည် သူတို့နှင့်အတူလာနေတာဖြစ်သည်။ ယေရှုကြွလာခြင်းသည် ရှေးတိုန်းကဘုရားသခင် ကတိပြုခဲ့သောအရာပြည့်စုံလာသည်သာမကဘဲ၊ ထိုယေရှုသည် ဗိမာန်တော်ထက်သာ၍ကြီးမြတ်သည်ဆိုတာကိုလည်း ထင်ရှားစေပါသည် (မသဲ ၁၂:၆)။ ထို့ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် ယခင်ကနှင့်

မတူဘဲ တမူထူးခြားစွာ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ပါရှိသည်ဟုပြောရပေမည်။ ယေရှုကြွလာခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် ပူးပေါင်းလိုရပါပြီ။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏မိတ်ဆွေ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏အဖ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်လာပါသည်။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ရောက်လာ၍ သူ၏အလိုတော်ပြည့်စုံကာ၊ မမြင်ဖူးသေးသောပုံစံဖြင့် ဘုရားသခင်က အပြည့်အဝထင်ရှားလာဖို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆက်လက်ဆုတောင်းရပါမည် (မသဲ ၆:၁၀)။

“ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူရှိသည်” ကျွန်ုပ်တို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ ကြီးမားသော လျှို့ဝှက်ချက်သည် မောနွေလဘုရားဖြစ်သောယေရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူပါရှိသည်ဆိုတဲ့ အချက်ပေါ်မှာပဲ မူတည်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ သခင်ယေရှု၏ ကြီးမားသော မျက်မှောက်တော်ကို ရယူအောင်ကြိုးစားကြည့်ပါ။ အကျိုးရလဒ်သည် ထိုမျက်မှောက်တော်မှ စီးဆင်းပါလိမ့်မည်။

ဘုရားသခင်၏အတူပါရှိခြင်း မျက်မှောက်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ရဲရင့်စေသင့်ပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ဖြစ်၍၊ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူရှိတယ်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်သူဆန့်ကျင်နိုင်မည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူပါရှိသည်ဟုသိသောသူများအဖို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် သွေးဆောင်ခြင်းကိုလည်း အလွယ်တကူ အောင်မြင်နိုင်သည်။ အခက်အခဲများကိုလည်း အလွယ်တကူ အောင်မြင် နိုင်ပါသည်။ ဘုရားသခင်၏မျက်မှောက်တော်၏ဂတိတော်သည် ယေရှုအားဖြင့် ပြည့်စုံလာပါသည်။ ယေရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူပါရှိခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်သည် ပြည့်စုံလာပါသည်။

ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်က လူသားများနှင့်အတူပါရှိခြင်းအဖြစ်ကြွလာခဲ့သည်

ဘုရားသခင်သည် ဘယ်လိုအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူပါရှိပါသလဲ။ ယေရှုကို မောနွေလဟုခေါ်ပါသည်။ သို့မဟုတ် ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်၏လူဇာတိခံခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူပါရှိသည်ဟုခေါ်ပါသည်။ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်လည်း ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ပါရှိပါသည်။ နှုတ်ကပတ်တော်ဟောပြောခြင်း၌၎င်း၊ သီးသန့်ဆုတောင်းခြင်း၌၎င်း၊ ကျွန်ုပ်တို့လုပ်ဆောင်ချက်တိုင်း၌၎င်း ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူပါရှိပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူပါရှိ၍ သွေးဆောင်ခြင်း၊ ခက်ခဲခြင်းနှင့် သေခြင်းများကြုံတွေ့သောအခါကျွန်ုပ်တို့ကို နှစ်သိမ့်ဖို့၊ အလင်းပေးဖို့၊ ကွယ်ကာဖို့ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ အစဉ်ထာဝရ အတူပါရှိပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူပါရှိဖို့ ခရစ်တော်ကြွလာခြင်းအားဖြင့် ပြီးစီးခဲ့သောသာသနာကို အောက်ပါအတိုင်းပြောနိုင်ပါသည်။

- ခရစ်တော်ကြွလာခြင်းသည် ဘုရားသခင်က လူသားများကို ကယ်တင်ဖို့ ဘယ်လောက်ထိတောင် နှိမ့်ချလာခဲ့သလဲဆိုတာကို ပြသပါသည်။ သူသည် သူဖန်ဆင်းခဲ့သောသူများကဲ့သို့ ကြွလာတာဖြစ်သည်။ လူသားများ၏အားနည်းချက်များကို လက်ခံပေးပါသည်။

- ခရစ်တော်ကြွလာခြင်းသည် ဘုရားသခင်သည် ဘုရားဖြစ်နေစဉ်မှာ သူသည်လူသားအသွင်အဖြစ်ပြောင်းလာတာလည်း နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ပြသပါသည်။
- ခရစ်တော်ကြွလာခြင်းဖြင့် လူ့သဘာဝနှင့် ဘုရားသခင်၏သဘာဝနှစ်ခုကို ပေါင်းစပ်ကြောင်းပြသပါသည်။ လူ့သဘာဝနှင့် ဘုရားသခင်၏သဘာဝသည် ခရစ်တော်၌ပေါင်းစပ်နိုင်တယ်ဆိုတာက ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အညီဖန်ဆင်းခြင်းခံတယ်ဆိုတာကို ပြသပါသည်။
- ခရစ်တော်ကြွလာခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့က ဘုရားသခင်ထံ သွားနိုင်သည်ဆိုတာကို ပြသပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ထံ လာလိုရတယ်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း သူ့ထံသွားလိုရပါသည်။ ခရစ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူရှိသောဘုရားသခင်ဖြစ်လျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် မေးခွန်းမမေးဘဲ ချက်ချင်းဘုရားသခင်ထံသွားကြပါစို့။ သင်သည် ဘယ်သူပဲဖြစ်နေပါစေ၊ သင်သည် ဘုရားသခင်ထံရောက်လာဖို့ရန် ယစ်ပရောဟိတ်လည်းမလိုအပ်သလို၊ ကြားဝင်ပေးမည့်သူလည်းမလိုအပ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသခင်သည် သင့်ထံသို့မိတ်ဆက်ပေးပြီးဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ယေရှုကကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူပါရှိသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို အချင်းချင်းချစ်စေရပါမည်။ သင်၏မိတ်ဆွေများကိုကြည့်လျက်၊ သူတို့ကို လေးစားဖို့ရန် လူ့ဇာတိခံလာသော ယေရှုထံမှ သင်ယူပါ။

နိဂုံး

ဤနိမိတ်လက္ခဏာကိုပေးရာတွင် ဘုရားသခင်၏စိတ်ထဲမှာ ဝိညာဉ်ရေးရာဏှသရေလလူမျိုးများနှင့် ၎င်းတို့၏ရန်သူများ၊ မေရှိယအားဖြင့် ယူဆောင်လာမည့် ရွေးနှုတ်ကယ်တင်ခြင်းတို့ရှိပါသည်။ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာသည် ပေး၍၊ ၎င်း၏ပရောဖက်ပြုခြင်းသည် ပြည့်စုံခဲ့သည်။ ယေရှု၏မိဘများသာမကဘဲ၊ သူ့ကိုသိ၍ သူ၏ကယ်တင်ခြင်းကို လက်ခံသောသူများအားလုံးသည် သူ၏နာမကို မောနွေလဟုခေါ်ကြပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူရှိသည်ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ထိုစကားလုံးများအားလုံးသည် ယေရှုခရစ်တော်၌ ပြည့်စုံခဲ့ပါသည်။ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၍၊ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူပါရှိသောဘုရားသခင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြစ်တင်ဖို့မဟုတ်ဘဲ၊ သူ၏ဂရုဏာတော်နှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာအားဖြင့် အတူပါရှိဖို့ဖြစ်သည်။ “နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၍၊ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် လူ့ဇာတိကိုခံယူကာ၊ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူတည်ရှိလာသည်”(ယောဟန် ၁:၁၄)။ ဟေရှာယ ၇:၁၄ သည် အာဟပ်မင်းအုပ်စိုးစဉ်အတွင်း မွေးဖွားလာမည့် သူငယ်ကိုရည်ညွှန်းသည်ဟု ကျွန်တော်ပြောဆိုခဲ့သည်။ မသဲသည် ထိုကျမ်းပိုဒ်ကို ယေရှုမွေးဖွားခြင်းနှင့် သူ၏အသက်တာအားဖြင့် ပြည့်စုံစေခဲ့သည်ဟု အနက်ဖွင့်သည်ဟု ကျွန်ုပ်ပြောခဲ့သည်။ မသဲ၏ကျမ်းစာအနက်ဖွင့်ခြင်းကို နားလည်ဖို့အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ မသဲသည် ယေရှုက ထိုကျမ်းပိုဒ်ကို ပြည့်စုံစေသည်ဟုအနက်ဖွင့်ပါသည်။ ပရောဖက်ပြုချက်ပြည့်စုံစေခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ယေရှု၏အသက်တာ၊ သေခြင်းနှင့် ရှင်ပြုထမြောက်ခြင်းအားဖြင့် အုပ်စိုးခြင်းကို အစပြုပါသည်။

ယုံကြည်သူများအသက်တာရှိ ဗက်လင်မြို့ (၂၃၂:၁၅၊ ၁ရာ၁၆၊ လုကာ ၂:၁၅၊ ဟေရှာယ ၉:၆)

Bethlehem in the life of believers

ဘုန်းကြီးခြင်းအားလုံးသည် ဘုရားသခင်သာပိုင်ပါသည်။ သခင်ယေရှု၏မွေးဖွားခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက် အကျိုးရှိပါစေ။ ယုံကြည်သူတိုင်း၏အသက်တာ၌ ရှိသောဗက်လင်မြို့၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်တစ်ချို့ကို ဝေငှချင် ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကူးထဲမှာ ဗက်လင်မြို့သို့ အလည်သွားကြပါစို့။ သိုးထိန်းက “ဗက်လင်မြို့သို့ သွားကြပါစို့”ဟု ပြောခဲ့သည်။ ၂ရာ အခန်း ၂၃ ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗက်လင်မြို့သို့ အလည်သွားရသည်။ ဗက်လင်မြို့ ၏ဂိတ်မှာ ရေတွင်းကို တွေ့ရသည်။ ဒါဝိဒသည် ဖိလိစ္စတိုလူတို့နှင့် စစ်တိုက်ခဲ့သည်။ သူသည် အလွန် ရေဆာလောင် သောကြောင့် သူ့မှာ ဆန္ဒတစ်ခုသာရှိပါတော့သည်။ ထိုအခါ ဒါဝိဒက “ဗက်လင်မြို့ဂိတ်ရှိ ရေတွင်းမှရေကို အဘယ် သူသည် ကျွန်ုပ်အဖို့ ခပ်ပေးမည်နည်း”ဟုမေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်သူများသည် ဘယ်လိုမျိုးရန်သူကို တိုက် ခိုက်နေသလဲဆိုတာ သိကြပါသည်။ ၎င်းကို ဖက်အခန်းကြီး(၆)၌ တွေ့ရသည်။ ထိုကဲ့သို့ စစ်တိုက်ရာတွင် ကျွန်ုပ် တို့သည် ရေသောက်၍ ခွန်အားဖြည့်ကာ ရန်သူများကို အနိုင်ယူဖို့လိုပါသည်။ သခင်ယေရှုက “ရေငတ်သောသူတို့၊ ငါ့ကိုယုံကြည်၍ ငါ့ထံသို့လာသောသူသည် ထိုသူ၏အထဲမှ အသက်စမ်းရေထွက်လာမည်”ဟုပြောခဲ့ပါသည်။ ထို့ ကြောင့် ဗက်လင်မြို့ဂိတ်ရှိ ရေတွင်းကိုမမေ့ကြပါနှင့်။ ရေကိုသောက်၍ ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဖြင့် ပြည့်ဝဖို့ ဆာငတ်ခြင်းကို မမေ့ပါနှင့်။ ထိုသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် လောက၏နည်းစနစ်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ဇာတိ၊ နတ် ဆိုးနှင့် ဝိညာဉ်ဆိုးများအားလုံးကို အနိုင်ယူနိုင်မှာဖြစ်သည်။ ဗက်လင်မြို့သို့ ဒုတိယအကြိမ်အလည်သွားခြင်း၌ ဘိ သိက်ဆီနှင့် ပြည့်သော ဦးချိုကိုတွေ့ရသည်။ ဘုရားသခင်သည် ပရောဖက်ရှာမွေလအား၊ ဘိသိက်ဆီဖြည့်ထား သော ဦးချိုကိုယူသွား၍ ဗက်လင်မြို့သို့ သွားဖို့မိန့်မှာခဲ့သည်။ မြို့ထဲမှ လူတွေနှင့် လူကြီးများက ဘာကြောင့် ရှာမွေ လသည် ဗက်လင်မြို့သို့ လာသလဲဟု မေးမြန်းခဲ့ကြသည်။ ရှာမွေလသည် ထိုအချိန်မှာ ဒါဝိဒကို ရွေးကောက်၍ ဘိ သိက်ပေးခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ဒါဝိဒအပေါ်၌ ဆင်းသက်၍ သူတိုက်ခိုက် သော စစ်ပွဲတိုင်း၌ အောင်မြင်ခြင်းရရှိခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့၌လည်း မိမိတို့၏ ဗက်လင်မြို့ရှိကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ရွေးကောက်ခြင်း၌ပါဝင်၍ သန့်ရှင်း သောဘိသိက်ခြင်းကို ခံကြပါသည်။ ၁ကော အခန်းကြီး (၁၂)တွင် ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးအမျိုးမျိုး၊ အမျိုးမျိုးသော သာသနာနှင့် လုပ်ဆောင်မှုအမျိုးမျိုးတို့ကို တွေ့ရပါသည်။ ၎င်းတို့အားလုံးသည် တစ်ဝိညာဉ်တည်းမှလာပြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည်လည်း ခရစ်တော်၏ခန္ဓာကိုယ်ရှိ အစိတ်အပိုင်းများဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၌ ခြားနား သောသာသနာအသီးသီးရှိကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လုပ်ဆောင်လေရာ၌ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် အတူပါရှိပါစေ။

ဗက်လင်မြို့သို့ တတိယအကြိမ် အလည်သွားကြပါစို့။ အရှေ့ပြည်မှ လမ်းပြကြယ်သည်ရောက်ရှိလာသည်။ ပညာရှိတို့သည် ထိုကြယ်ကိုကြည့်၍ နောက်လိုက်လာသည်။ ထိုကြယ်သည် ဗက်လင်မြို့အပေါ်၌ ရပ်တန့်ပါသည်။ သူငယ်ယေရှုအပေါ်၌ ရောက်သွားသည်။ ကြယ်သည် မိမိ၏အလုပ်ကို တာဝန်ပြန်စွာ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုကြယ်သည် ပညာရှိများကို ယေရှုရှိရာသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း အမှောင်၌ရှိနေသောလူများစွာအတွက် လမ်းပြကြယ်များဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့ကို သခင်ယေရှုထံသို့ ပို့ဆောင်ရပါမည်။ “ပညာရှိသူတို့သည်လည်း၊ ကောင်းကင်မျက်ကျက်၏ အရောင်အဝါကဲ့သို့၎င်း၊ လူအများတို့ကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်းထဲသို့ သွင်းသောသူတို့သည်လည်း ကြယ်များကဲ့သို့၎င်း၊ အစဉ်အမြဲထွန်းလင်းကြလိမ့်မည်” (ဒိယေလ ၁၂:၃)။ ထို့ကြောင့်၊ ကျွန်တော်ထပ်ပြောပါရစေ၊ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် လမ်းပြကြယ်များဖြစ်ကြဖို့ ခေါ်ခြင်းခံသောသူများဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လူတွေကို ဟေရုတ်နန်းတော်သို့မခေါ်ရပါ။ သူတို့ကို ဘာသာရေးတစ်ခုသို့လည်း မခေါ်ဆောင်ရပါ။ ဂိုဏ်းဂဏအဖွဲ့အစည်းသို့လည်း မခေါ်ရပါ။ လူတွေကို ယေရှုခရစ်တော်ထံ ခေါ်ရပါသည်။ ဗက်လင်မြို့သို့ အလည်သွားခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သင့်ကိုသတိပေးလိုသည်မှာ၊ ဗက်လင်မြို့သို့သွားခဲ့ကြသော သိုးထိန်းများသည် သခင်ယေရှုကို တွေ့ခဲ့ကြ၍၊ သူ့ကိုချီးမွမ်းကြကာ၊ သူတို့မြင်ခဲ့သမျှနှင့် ကြားခဲ့သမျှတို့ကို လူတိုင်းထံသို့ ပြောခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်၊ အမှောင်၌ရှိနေသောသူများကို ခရစ်တော်ထံပို့ဆောင်ဖို့ လမ်းပြကြယ်ဖြစ်ကြပါရန် ဗက်လင်မြို့က ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောပြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှုနှင့်တွေ့ဆုံပြီးမှ သူ့ကိုချီးမွမ်းကိုးကွယ်၍ သူပြုခဲ့သမျှသော အံ့ဖွယ်နိမိတ်များကို လူတွေထံပြောပြသွားပါမည်။ ကျမ်းစာထဲမှာ ဗက်လင်မြို့ကို အချိန်များစွာဖော်ပြပါသည်။ သို့သော်လည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗက်လင်မြို့နှင့်ပတ်သက်၍ အချက်လေးချက်ဖော်ပြပါသည်။ နောက်ဆုံးအချက်အဖြစ် ဖော်ပြလိုသည်မှာ ယေရှုခရစ်မွေးဖွားခဲ့သော နွားစားခွက်အကြောင်းကို ဖော်ပြချင်ပါသည်။ ရှင်လုကာ အခန်း(၂)တွင် နွားစားခွက်ကို သုံးကြိမ်ဖော်ပြပါသည်။ သခင်ယေရှုသည် မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၍ လက်ဝါးကားတိုင်၌ အသေခံသည်အထိ နာခံခဲ့သည်။ နွားစားခွက်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား နှိမ့်ချခြင်းကို သင်ပေးပါသည်။ အဆုံးသတ်အနေဖြင့်၊ ဗက်လင်မြို့နှင့်ပတ်သက်၍ အချက်လေးချက်အကြောင်းကို ထပ်၍ဖော်ပြလိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ဗက်လင်မြို့၏တံခါးဝရှိ ရေတွင်းကို ပုံမှန်အလည်သွားဖို့ရန်အတွက်၎င်း၊ ဘုရားသခင်က ကျွန်ုပ်တို့အား ရွေးကောက်ခြင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့အား ပေးထားသောသာသနာများကို မမေ့ဖို့ ပြန်လည်သတိပေးချင်ပါသည်။ သခင်ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၌မရှိလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ လုပ်ဆောင်မှုသည် တန်ခိုးလည်းမရှိသကဲ့သို့၊ တန်ဖိုးလည်းမရှိပါ။ ယေရှုခရစ်တော် ဒုတိယအကြိမ် ပြန်မကြွလာမချင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှောင်၌ရှိသောသူများကို အလင်းသို့ပို့ဆောင်နိုင်ဖို့ရန် လမ်းပြကြယ်ဖြစ်ဖို့လိုပါသည်။ အချက်လေးခုမြောက်အနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် နွားစားခွက်ကိုလည်း မေ့လို့မရပါ။ ပထမအချက်သုံးချက်ကဲ့သို့ပဲ လေးခုမြောက်အချက်သည်လည်း အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ ၎င်းသည် နှိမ့်ချခြင်းဖြစ်သည်။ သခင်ယေရှုသည် နှိမ့်ချခြင်း၏တိုင်မကြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပဲ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုအမြင့်ဆုံးသို့ချီးမြှောက်ခဲ့ပါသည်။ ခရစ်တော်၏မွေးဖွားခြင်းသည်

ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အကျိုးရှိပါစေ။ အားလုံးကောင်းချီးခံစား၍ နှစ်သစ်မှာ ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။ အာမင်။

မိန်းမမျိုးစေ့အားဖြင့်ယေရှုခရစ်တော်ကို ဤလောကသို့စေလွှတ်ရန် ဘုရားသခင်၏ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်း

God's preplan to send Jesus to the World through a woman

“သင်နှင့်မိန်းမကို၎င်း၊ သင်၏မျိုးနွယ်နှင့် မိန်းမ၏မျိုးနွယ်ကို၎င်း၊ ငါသည် ရန်ငြိုးဖွဲ့စေမည်။ သူသည် သင်၏ခေါင်းကို ကြိတ်လိမ့်မည်။ သင်သည်သူ၏ဖနောင့်ကို ကြိတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏”

နိဒါန်း

လူသည် အပြစ်ထဲသို့ကျဆုံးသွားပြီးနောက်ပိုင်းမှာ၊ သူသည် မိမိကိုယ်ကိုမကယ်တင်နိုင်တော့ပါ။ သူသည် ကယ်တင်ရှင်ကိုလိုအပ်လာပါသည်။ အပြစ်ကြောင့် လူနှင့်ဘုရားသခင်ကြားဆက်နွယ်မှုသည် ပျက်စီးခဲ့ပါတော့သည်။ သို့သော်လည်း လူအပေါ်ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် မကုန်ဆုံးသေးပါ။ လူသည် အပြစ်သားဖြစ်လာသော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုချစ်နေဆဲဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် မိမိ၌တစ်ပါးတည်းသောသားတော်ကို မိန်းမမျိုးစေ့အားဖြင့် စေလွှတ်ဖို့ရန်ပြင်ဆင်လာသည်။

ယေရှုခရစ်တော်သည် မိန်းမအမျိုးအနွယ်မှဆင်းသက်လာမည်ဆိုတာကို ကျမ်းစာကရှင်းလင်းစွာပြောပါသည်။ ယောက်ကျားမပါဘဲ မွေးတဲ့ကလေးဘယ်သူမှမရှိပါ။ မိန်းမသည် ယောက်ကျားမပါလျှင် ကလေးမမွေးနိုင်ပါ။ သို့သော်လည်း ယေရှုခရစ်တော်သည် မိန်းမအမျိုးအနွယ်မှဆင်းသက်လာ၍စာတန်ကိုဖျက်ဆီးမည်ဟု ဘုရားသခင်က ကတိပေးခဲ့ပါသည်။ အချိန်ရောက်လာသောအခါ ယေရှုခရစ်တော်သည် မာရိအားဖြင့် ဗက်လင်မြို့၌မွေးဖွားခဲ့သည်။ မာရိသည် ယောသပ်နှင့်စေ့စပ်ခဲ့သော အပျိုကညာဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် ကောင်းကင်တမန်သည် မာရိထံသို့ပေါ်လာ၍ “မာရိကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ သင်သည်ဘုရားသခင်ရှေ့၌မျက်နှာ ရပြီ။ သင်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ သားယောက်ကျားကိုဖွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကို ယေရှုအမည်ဖြင့်မှည့်ရမည်”ဟုပြောခဲ့သည်။ မာရိသည် ကောင်းကင်တမန်၏စကားကိုကြားရသောကြောင့် အလွန်အံ့အားသင့်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မာရိသည် ကောင်းကင်တမန်အား “ဤအမှုအရာသည် အဘယ်သို့ဖြစ်ရလိမ့်မည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ယောက်ကျားနှင့် မဆက်ဆံပါဟု”ကောင်းကင်တမန်အားပြန်ပြောခဲ့သည်။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်၏အပေါ်မှာသက်ရောက်တော်မူ၍ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏တန်ခိုးအာနုဘော်တော်သည် သင့်ကို လွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုသန့်ရှင်းသောသားသည်လည်း ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်”(လုကာ ၁:၂၉၊ ၃၄-၃၅)။

ယေရှုခရစ်တော်သည် လူ့အစွမ်းကြောင့်မွေးလာသည်မဟုတ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏တန်ခိုးအားဖြင့် မွေးဖွားခဲ့တာဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်က ကမ္ဘာ ၃:၁၅ ၌ ကတိပေးခဲ့သောအရာသည် မာရ်အားဖြင့် ယေရှုခရစ်တော်မွေးဖွား လာခြင်း ခြံပြည့်စုံခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်သည် လူတို့၏အကြံအစည်ကဲ့သို့မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အကြံအစည်ကို အပြည့်အဝနားမလည်နိုင်ပါ။ ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်သည် လူတွေ၏အ ကြံအစည်ထက်သာ၍မြင့်သည်။ ဘုရားသခင်ပြောသောစကားတော်ကို ကျွန်ုပ်တို့လက်ခံရပါမည်။ မာရ်သည် ကောင်းကင်တမန်၏စကားကို ကြားခဲ့တဲ့အချိန်မှာ ထိုဘုရားသခင်၏စကားကို မယုံနိုင်ခဲ့ပါ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏စကားသည် မာရ်၏အသက်တာ၌ပြည့်စုံခဲ့သည်။ သူမအားဖြင့်လည်း ယေရှုမွေးဖွားလာခဲ့သည်။ ယေရှုသည် အပြစ်သားများကိုကယ်တင်ဖို့အလို့ငှါ လူ့ဇာတိကိုခံလာသောဘုရားဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် လူတွေကိုအလွန်ချစ်သောကြောင့် လူတွေအတွက်တစ်စုံတစ်ခုကိုမလုပ်ဘဲ မနေနိုင်ခဲ့ပါ။ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အညီဖန်ဆင်းခဲ့သောလူတွေနဲ့ အကင်းကွာချင်ပါ။ ထို့ကြောင့် အပြစ်သားများကိုကယ်တင်ဖို့ရန် သူ၏တစ်ပါးတည်းသောသားတော်ကို စေလွှတ်ပေးပါသည်။

များစွာသောပရောဖက်များသည် ယေရှုခရစ်တော်၏မွေးဖွားခြင်းကို နည်းလမ်းမျိုးစုံဖြင့် ဟောပြောခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ကမ္ဘာ ၃:၁၅ရှိ ဘုရားသခင်၏ကတိတော်ကို အတည်ပြုဟောပြောခဲ့ကြသည်။ ပရောဖက်ပြု ချက်များစွာထဲက တစ်ခုမှာ “ကြည့်ရှုလော့၊ အပျိုကညာသည် သားယောက်ကျားကိုမွေးဖွားလာမည်။ ထိုသား တော်ကို မောနွေလအမည်ဖြင့်မှည့်ရလတ္တံ့”ဟူ၍ဖြစ်သည်(ဟေရှာယ ၇:၁၄)။ ဤပရောဖက်ပြုချက်ကို မသဲ ၁:၂၃၌ပြည့်စုံပါသည်။ ယေရှုသည် မိမိလူတို့နှင့်အတူနေလာဖို့ လူ့ဇာတိခံလာသောဘုရားသခင်ဖြစ်သည်။ ယေရှုသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်တန်ခိုးအားဖြင့် မွေးဖွားခဲ့သည်။ သူ၏နာမည်သည် ကယ်တင်ရှင် ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ယေရှုသည် လူတွေကိုငဲ့ရဲမှုကယ်တင်သော ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်သည်။ သူသည် မိန်းမ၏အမျိုး အနွယ်ဖြစ်သည်။ ယေရှုသည် အပြစ်လုံးဝမပါဘဲမွေးဖွားလာပြီး၊ သန့်ရှင်းသောအသက်တာဖြင့် အသက်ရှင်ခဲ့ကာ အပြစ်သားများကိုယ်စား လက်ဝါးကားတိုင်၌အသေခံခဲ့သည်။ ယေရှုသည် လက်ဝါးကားတိုင်မှာ စာတန်၏ ကြိတ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းအားဖြင့် စာတန်၏ခေါင်းကို ပြန်ကြိတ်လိုက်ပါသည်။ ယေရှုသည် လက်ဝါးကားတိုင်မှာသေခြင်းနှင့် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းအားဖြင့် စာတန်၏တန်ခိုးကို ဖျက်ဆီးလိုက် ပါသည်။ ယေရှုသည် သေခြင်းကိုအောင်မြင်၍ အပြစ်သားများအားလုံးအတွက် ထာဝရအသက်ကို ယူဆောင်လာပေးပါသည်။ ထိုယေရှုကို ယုံကြည်လက်ခံသောသူများသည် ထာဝရအသက်ကို ရရှိပါလိမ့်မည်။ ယေရှုသည် မျော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့နေသောသူများအတွက် သတင်းကောင်းကိုယူဆောင်လာပေး ပါသည်။ ယေရှု သည် ကျွန်ုပ်တို့၏မျော်လင့်ချက်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှုမွေးဖွားလာခြင်းအတွက် ဝမ်းသာရပါမည်။ ယေရှုသာဌာနလောကသို့မကြွလာလျှင် လူသားများအတွက်ကယ်တင်ခြင်းရှိမည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှုကို မိမိတို့၏ကယ်တင်ပိုင်ရှင်အဖြစ်လက်ခံသောအခါ ဘုရားသခင်၏သားသမီးများဖြစ်လာကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှုကြောင့် ဖြောင့်မတ်သောသူများဖြစ်လာ၍ လောကကိုလည်း သူနှင့်အတူ အောင်မြင် ကြပါသည်။ အရာခပ်သိမ်းသည် ယေရှုခရစ်တော်၌ရှိပါသည်။ ယခုအချိန်ကာလသည် ယေရှုက လူတွေအတွက်

ကယ်တင်ခြင်းနှင့်မျှော်လင့်ခြင်းယူဆောင်လာပေးသောအချိန် ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏စကားသည် ဘယ်
တော့မှ မကျရှုံးပါ။ ၎င်းသည် အချိန်တန်သောအခါ ပြည့်စုံလေ့ရှိ သည်။ မိန်းမ၏အမျိုးအနွယ်မှ ဆင်းသက်လာ
သောသူသည် စာတန်၏အလုပ်ကိုဖျက်ဆီးမည်ဟု ဘုရားသခင်က ကတိပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုကတိတော်ကို ယေရှု
ကပြည့်စုံစေခဲ့သည်။ ယခု စာတန်သည် တန်ခိုးမရှိတော့ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ ဌယေရှုနာမရှိပြီဖြစ်သောကြောင့်
စာတန်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို အနိုင်မယူနိုင်တော့ပါ။

နိဂုံး

ထို့ကြောင့်၊ ဤခရစ်မတ်ကာလမှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြပါစို့။ ယေရှုသည် ဤလောကသို့
သတင်းကောင်းကိုယူဆောင်လာပြီးပြီ။ ဘုရားသခင်သည် ဓမ္မဟောင်းထဲရှိ သူ၏ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်းကို ပြည့်စုံ
စေသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကိုကျေးဇူးတင်ရပါမည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသတင်းကောင်းကို လောကသို့
ကြွေးကြော်ကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏သားသမီးဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ယေရှုယူဆောင်လာပေး
သော ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်ခြင်းကို ကြွေးကြော်ဖို့ရန် ကျွန်ုပ်တို့၌တာဝန်ရှိပါသည်။

Pastor JETHRO NGO KHO

BETHANY APOSTOLIC INSTITUTE OF THEOLOGY

Pyay Road, Htauk Kyant Junction Yangon Myanmar

Contact:

+959776361352

contact@bethanyapostolic.ro

Web:

www.bethanyapostolic.ro